

Bir TAC Geleneği “Son Cuma Buluşması”

Geçmişten Bugüne TAC Mezunlar Derneği

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

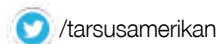
2019
Geleneksel TAC
Ankara Balosu

Yaşasın Cumhuriyet
Yaşasın Onu Yaşatan TAC'liler

Okul-Mezun İşbirliği ile

**TAC'DE
KARİYER GÜNÜ**

DEĞERLİ TAC MEZUNLARI, BODRUM'UN EN ÖZEL KOYUNDA YER ALAN

BARBAROS VALLEY'İN SİZE ÖZEL AVANTAJLARI İLE YAŞAMINIZA DEĞER KATIN.

TL ödemeli şirket finansmanında 36 aya kadar alternatif ödeme planları ile sınırlı sayıdaki rezidanslar için geçerli bu ayrıcalığı kaçırmayın. Bodrum'un keyfini 365 gün yaşayın.

- Bodrum Merkeze 6 dk uzaklık • Mavi turun başlangıç noktasında • Kempinski Hotel Barbaros Bay ayrıcalıklı hizmet ve servislerine sahip
- Sonsuzluk havuzu • Eşsiz deniz manzarası • Sağlıklı yaşam • Çocuklar için yelken kursu • Barbaros Farm ile çiftlik hayatı • 73 lüks dubleks rezidans

İstanbul Bebek Mah. Manolya Sokak No:30, 34342 Beşiktaş, İstanbul/Türkiye
Bodrum Gerenkuyu Mevkii, Kızılağaç Koyu, Yalıçiftlik 48400 Bodrum/Türkiye
T: +90 212 265 60 00 M: +90 533 323 89 49 T: +90 252 311 02 27
E: info@barbarosvalley.com W: www.barbarosvalley.com • www.barbarosresidences.com
@ barbarosvalleybodrum

KANADA'DA EĞİTİM

Kanada'nın dünyaca tanınmış özel kolejlerini Türkiye'de temsil etmekteyiz. Bu okulların yaz-kış dönemi İngilizce, Fransızca dil ve çeşitli akademik programlarına 7-18 yaş grubu seçkin öğrencileri yollmaktayız. Ayrıca Kanada devlet okullarına da aile yanında konaklamalı olarak öğrenci yerleştirme, yüksek okul ve üniversite okumak isteyen öğrencilere de danışmanlık hizmeti vermekteyiz.

- Yaz Okulları
- Özel Yatılı Kolejler
- Devlet Okulları
- Meslek Yüksek Okulları
- Üniversite Danışmanlığı

DAİMİ OTURUM VE VATANDAŞLIK

Yatırımcı ve girişimci işadamları göçmenlik programlarında uzmanlaşan firmamız, Kanada'nın önde gelen avukatları ve finans kuruluşlarıyla işbirliği içinde çalışarak size ve ailenize en uygun programı seçmenize yardımcı olmakta, bu sürecin hızlı ve sorunsuz geçmesini sağlamaktadır.

- Canadian Permanent Residency by Quebec Investment Program
- Antigua&Barbuda Citizenship by Investment Program
- EB-5 US Business Program

IMMIGRATION & EDUCATION SERVICES

Abdullah Şehoğlu, McGill BA82, TAC '77

Erenca Eğitim, Danışmanlık ve Ticaret Ltd. Abdi İpekçi Cad. Bostan Sok. No: 15 Orjin Apt. Kat: 5 Nişantaşı/Şişli İstanbul

T: 0212 373 9421 GSM: 0532 231 0677 E-mail: asehoglu@erenca.com

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı

Kemal Tarım

Sayman

A. Razamazan Dincer

Genel Sekreter

Tamer Büyükyılmaz

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak

Ulaş Bayraktar

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Taha Berk Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus- Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar
Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.

İçindekiler

BİR TAC GELENEĞİ "SON CUMA BULUŞMASI"	6
TUĞLA BURLU ÖĞRENCİLERİMİZDEN HABERLER	10
SEV MÜTEVELLİ HEYETİ TOPLANTISI	19
2019 GELENEKSEL TAC ANKARA BALOSU	22
TÜRK DİŞ İMPLANTİ FİRMASINDAN RUSYA ATILIMI	30
TAC MEZUNLAR DERNEĞİ BURSLARI	33
TAC MEZUNLAR DERNEĞİ TARİHÇESİ	36
GEÇMİŞTEN BUGÜNE TAC MEZUNLAR DERNEĞİ	41
YAŞASIN CUMHURİYET YAŞASIN ONU YAŞATAN TAC'LİLER	46
RÖPORTAJLAR: CEM KÜÇÜKCAN'89, SELVA ŞELFÜN'05, MURATCAN GÜLER	52
İSTANBUL'DAN HABERLER	74
YANIBAŞIMIZDA KALAN DOSTLUĞUN KİTABI	96
ESAT YÜREKLİ TAC'74 İLE DÜNYA TURU	98
ENDER USLU'98 İLE LİDERLİK	103
MEHMET NANE'84: "İYİ BİRER ABİ ABLA OLUN"	104
TAC 130. YIL ETKİNLİĞİ	106
SON CUMALAR	108
ENGİN ÜNSAL: GÜZEL İNSANLARLA BERABER TAC'DA BİR GÜN	114
LEVEND BERİKER'İN ANISINA BURS FONU	120
TAC'DE KARIYER GÜNÜ	122
TAC'NİN MASTER ATLETLERİ	130
TAC NEF'İN BGL MACERASI	134

Erdoğan Kaynak TAC'63

Editörden

Sevgili Dostlar merhaba,

Her yerde kar var. Yağmur var. Kış kışlığını sürdürüyor. Hava soğuk mu soğuk. Ancak mezunlarımızın mavra atıkları buluşmaları, etkinlikleri yurdun dört bir köşesinde havamızı ısıtıyor. TAC Mezunlar Derneğimizin TAC NEF basketbol müsabakaları, İstanbul-Ankara-İzmir-Bodrum-Adana-Mersin ve yurt dışında gerçekleştirilen Son Cuma buluşmaları, İstanbul, Ankara, Adana ve Merkez şubelerimizin toplantıları, Kariyer günü ve İK etkinlikleri, Çamlıyayla Mezun evi konaklamaları, geleneksel Adana Cumhuriyet Balosu ve Ankara Balosu, İstanbul, Mersin ve Adana maraton koşuları, Şube yönetimleri seçim çalışmaları, mezunlarımızın öğrencilerimizle bir araya gelerek onlarla sohbetleri, okul spor takımlarımızın maçlarında oyuncularımıza destek vermeleri, dört kardeş okulun bir araya gelerek birlikte etkinliklerde bulunmaları ve sürdürülen daha nice etkinlikler. Bunlar içimizi ısıtıyor. SEV camiası kıpır kıpır. Yaşayan dinamik bir topluluk. Nerede hareket, orada bereket dercesine.

İlk defa baba olan mezunlarımız, dünya evine giren gençlerimiz camiamızı mutlu ederken, kaybettiğimiz dostlarımızın acısı yüreklerimizi sızlattıyor. Gençlerimizin mutluluklarını paylaşıırken, acılı ailelerimize ve sevdiklerine baş sağlığı diliyoruz.

BizLetter ekibimizde Nuran Ablamız Gift Center'deki görevini bırakarak çalışmalarımıza daha fazla katkı vermek için TAC Mezunlar Derneği bünyesine katıldı. Hem

Betül Ablasına, hem dernek ve BizLetter çalışmalarına daha fazla odaklanabiliyor böylece. Maratoncu Nuran Ablamız BizLetter'i daha da güzelleştirmek için kolları sıvadı...

Yeni yıla Mer-

sin'de mezunlarımızla birlikte coşku ile girdik. Tombala çekilişi için Mezunlarımızdan gelen hediyeler dağıtıldı.

TAC'86 Tanju Olcar'dan: Marmaris Selimiye koyunda yer alan Badem Tatil evinde bir çiftte 2 gün geceleme

TAC'78 Bülent Sancaktar'dan: Datça'da bulunan Villa Aşına'da bir çiftte 3 gün geceleme

TAC'75 Dr. Akif Gürlek'ten teneke soğuk sızma zeytin yağı

TAC'84 Selahattin Erten'den (TAC Gift Shop'tan) sportif giysiler

TAC'01 Gözde Kıstak'tan (Starbuck'tan) kahve ve Starbuck kupası

TAC'05 Cumali Çetinkaya'dan kupalar

TAC'95 Ferhat Gürüz'den Limon ve Mandalina (kasa kasa)

TAC'67 Necdet Özcan'dan hediye paketi

Tenis Kulübünden Veli Kınık'an iki kişilik yemek ikramı

Destek veren mezunlarımıza ve dostlara teşekkür ederiz.

BizLetter ekibi, camiamızın gerçekleştirdiği etkinliklerden haberler, fotoğraflar derleyip bu sayımızda sizlere yansıtmaya çalıştı. Umarım ıskaladığınız etkinlikleri hissederek yaşayacaksınız sayfalarını çevirdikçe.

BİZLETTER EKİBİ, YENİ YILINIZI KUTLAR, HAYALLERİNİZİN GERÇEĞE DÖNÜŞMESİNİ DİLER, SEVDİKLERİNİZLE BİRLİKTE, HUZUR VE MUTLULUK İÇİNDE.

Bizletter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberler bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Hoşça kalın, Bizletter'siz kalmayın

Ali Cerrahoğlu TAC'78

Başkandan

BİR TAC GELENEĞİ

“SON CUMA BULUŞMASI”

Mezunlarımızın her ayın son cuma akşamı hangi şehirde olurlarsa olsunlar bir araya gelmeleri camiamızın köklü bir geleneği. İstanbul'da, Ankara'da, Mersin'de, Adana'da, İzmir'de, Kanada'da, Avrupa'da mezunlarımız 'Son Cuma'larda bir araya geliyorlar. Her kentin, her buluşmanın konsepti ve dinamikleri farklı ve özel. Mevsim ve şehrin dinamiklerine göre günü bazen farklı da olsa bu buluşmaların ortak ismi 'Son Cuma'

Farklı dönemler sık ve düzenli olarak kendi aralarında bir araya geliyorlar. Ancak 'Son Cuma'ların özelliği en küçüğünden en büyüğüne kadar farklı yaş ve dönemlerin bir araya gelmesi, birbirlerini tanıyıp kaynaşması ve hem eğlenip hem de dayanışmalarını pekiştirmeleri. Belki de sadece bize özgü olan müthiş bir gelenek.

Biz TAC'liler mezun etkinliklerine davet aldığımızda hemen 'bizden kimler gidiyor' diye bakırız. Eğer kendi dönemimiz-

den pek kimse yoksa ayaklarımız gitmez. Ama emin olun bir kez gelerseniz hemen herkesle tanışıp kırk yıldır tanıyormuşçasına koyu bir sohbete dalacaksınız. Bir sonraki son cumada o gençleri, abileri, abaları arayacak gözleriniz.

Her kentin farklı dinamikleri, farklı mekan ve konseptleri olmasına rağmen tamamında BOMBALAKİ ruhu hakim. Her mezunumuza tavsiye ederim; vakit ayırıp bulunduğunuz kentteki toplantılara katılın; bütün streslerinizi, problemlerinizi ve sıkıntılarınızı unutacağınız garanti:)

Son bir aylık dönemde İstanbul, Ankara, Adana ve Mersin'de yapılan Son Cuma toplantılarının hepsine katılma fırsatı yaratabildiğim için çok mutlu oldum. Kasım sonunda Ankaralı mezunlarımızla birlikte olduk. Artık yeni mezunların hemen hemen tamamı İstanbul'a veya yurtdışına gidiyorlar. Ankara üniversiteleri çok fazla tercih edilmiyor. Buna rağmen Ankara'da mezunlarımız hiç aksatmadan birlikteliği sürdürüyorlar.

21 Aralık 2018 Cuma akşamı İs-

tanbul'daki Son Cuma'ya her yaştan yaklaşık 50 mezun katıldı. Sohbet, kaynaşma çok güzeldi; çok eğlendik. Başından sonuna kadar herkesin yüzünden gülümseme hiç eksik olmadı. İstanbul'un bir öğrenci kenti olması nedeniyle çok sayıda yeni mezunumuz var. Umut Yalnız başkan genç ve dinamik bir ekiple çalışıyor. Ekip olarak yeni mezunları daha üniversite için ayaklarını İstanbul'a basmalarından itibaren kucaklıyorlar, sahip çıkıyorlar. Bu Son Cuma'da da yeni mezunların neredeyse hepsi oradaydılar. Büyüklerle küçükler koyu koyu sohbetlere daldılar. Muhabbetin koyuluğundan olsa gerek pek fazla fotoğraf çekemedik İstanbul'da:)

Adana Son Cuma'sında 27 Aralık günü TAC '94 Bedia Gücüm ve Efsun Gürani'nin (İhsan Gürani '78 nin eşi) mekanı Chroma'da toplandık. Şirin mekanda yemekler ve sohbet çok güzeldi. Keyifle oynadığımız tombalada mezunlarımızın hediyeleri vardı.

Yılın son birlikteliği Mersin'deydi. Erdoğan Kaynak '63 abi-

Tüm mezunlarımızın ve kıymetli ailelerinin yeni yılını kutlar

2019

yılının sağlık mutluluk ve başarı getirmesini dileriz

TAC'91 Mezunları

miz, Erdoğan hocamız Mersin'de mezunları bir araya getirmek için çok emek veriyor. Mersin'de de sohbetin yanı sıra keyifle tombala oynadık; zeytinyağından tatile kadar birçok ödül dağıtıldı.

İzmir'de ve Bodrum'da yaşayan mezunlarımız da son yıllar-

da iletişimlerini güçlendirerek İzmir'de 1981 mezunumuz Fatih Özbayrakçı, Bodrum'da da 1985 mezunumuz Ömer Faruk Tümer öncülüğünde düzenli şekilde birlikte oluyorlar.

Talas Amerikan Ortaokulu mezunlarımız Cem Baysal abimizden

sonra son yıllarda Tuncay Sergen abimizin öncülüğünde gerek yüz yüze gerekse sanal ortamda sürekli birlikteler. Onlar da Ocak ayında büyük buluşmalarını İstanbul Yelken Kulübünde yaptılar. Haberini dergimizin ilerleyen sayfalarında bulabilirsiniz.

ENGİN ÜNSAL TAO'51 TAC'55 AĞABEYİMİZ TAC'DE

TAC 1955 Talas 1951 Mezunumuz, SEV kurucusu ve mütevelli heyeti üyesi Engin Ünsal ağabeyimiz 27 Aralık 2018 günü okulumuzu ziyaret etti. Öncelikle 9-11. Sınıf öğrencileriyle Talas Auditoriumda, ardından da 12. Sınıflarla Stickler Auditoriumda bir araya gelen Engin Ünsal öğrencilere okulumuzun geçmiş günlerini, TAC'li olmanın önemini anlattı ve mesleki deneyimlerini paylaştı. Öğleden sonra mezunlarla bir araya geldi ve okul müdürleri ve mezun-

larla birlikte okul turu yapılarak sohbet edildi.

Engin ağabeyimiz mezun olduğu günden bu yana okulumuza bağlılığını hiç azaltmamış ve tüm yaşamı boyunca hizmet vermeye devam etmiş olan bir Talaslı ve TAC'li. Gün boyu öğrencilerle, öğretmenler, idareciler ve mezunlarla bir arada oldu. Günün sonunda belki yoruldu ama çok sevdiği okulunda dolu dolu bir gün geçirmekten çok mutlu olarak yeni anılarla okuldan ayrıldı.

KARİYER GÜNÜ; TAC'DE ASIRLIK BİR GELENEK

130 yıllık okul tarihimizde kariyer gününün ilk olarak ne zaman başladığını söylemek zor. Mezunlar Derneği'ndeki Anı Evi'mizde mezunların okula gelip mesleklerle ilgili öğrencileri bilgilendirmeleriyle ilgili çok eski yazılar, mektuplar var. Okulumuzla Mezunlar Derneğimizin birlikte yürüttüğü bu köklü gelenek son yıllarda giderek daha iyi planlanan ve öğrencilere büyük katkı sağlayan bir etkinliğe dönüştü.

Her yıl olduğu gibi süreç öncelikle TAC rehberlik bölümünün öğrencilerin hangi meslekleri tanımak istediklerini belirlemesiyle başladı. Mezunlar Derneği olarak bu çalışmada görevimiz rehberlik bölümünün belirlediği mesleklerde deneyimli ve başarılı mezunla-

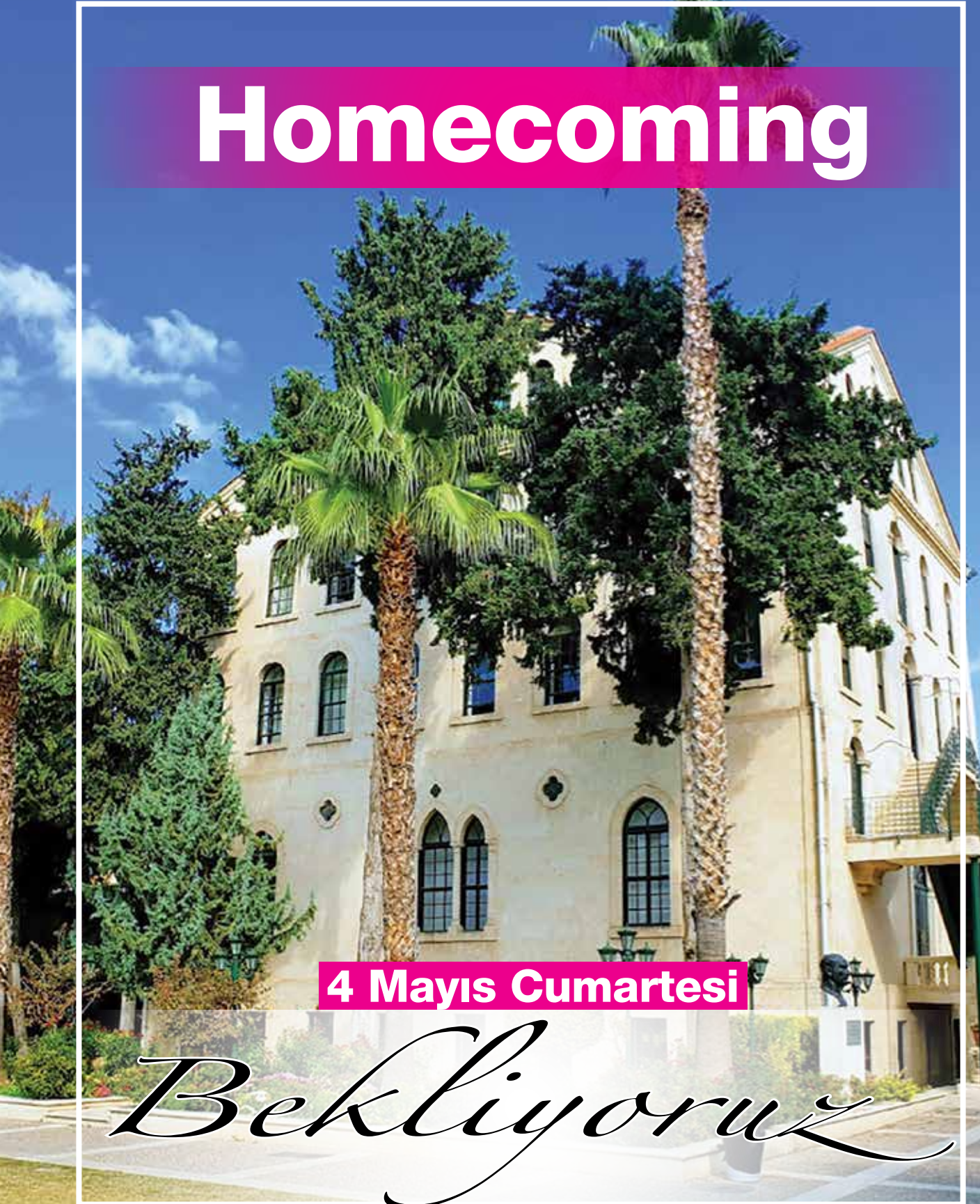

rının organizasyona katılımına destek vermek. Bu yıl da her biri kendi alanlarında çok başarılı 24 mezunumuz katıldı Kariyer Gününe.

Program konukların sabah Student Lounge'da toplanmalarıyla

başladı. Farklı dönemlerden mezunlar, öğretmen ve idareciler, görevli öğrenciler arasında hoş sohbetler oldu. Öğrencilerin yürüttüğü okul televizyon kanalı TAC Live etkinliği naklen yayınladı. Sunucu

Homecoming

4 Mayıs Cumartesi

Bekliyoruz

öğrenciler abi ve ablalarıyla ropörtajlar yaptılar.

Buluşmanın ardından açılış töreni için hep beraber yeni kampüste Talas Auditoriumuna geçildi. Rehberlik bölümü hocalarımız günün detaylarını anlattılar. Okul müdürü TAC '87 Günseli Yüksel'in açılış konuşmasının ardından mezun konuklar sahneye çıkarak tek tek kendilerini tanıttılar.

Kariyer gününe davet edilen her mezuna bir sınıf tahsis ediliyor. Rehberlik bölümü hocalarının

önceden yaptıkları çalışmayla öğrencilerden dört tercih yapmaları isteniyor. Öğrenciler her ders saatinde önceden tercih ettikleri bu mezunların sınıfına girerek dinliyorlar.

Dört ders saatinin ardından tüm okul yeniden auditoriumda toplanarak günün değerlendirilmesinin yapıldığı kapanış oturumu yapıldı. Kapanış töreninde okulumuzun headmaster'ı Andrew Leathwood'un konuşmasının ardından Mezunlar Derneği adına gü-

nün ve okula destek verebilmenin önemini vurguladık. Çıkışta okulumuzdaki tüm etkinlikte olduğu gibi Stickler'ın merdivenlerinde hatıra fotoğrafı çekildi.

Günün yorgunluğu konuk mezunlarla birlikte yenen akşam yemeğinde atıldı. Konuklar okulun anı defterini imzalayarak izlenim ve duygularını paylaştılar.

Okulumuzla mezunların birlikte yürüttükleri bu değerli organizasyonda emeği geçen herkese çok teşekkürler.

TUĞLA BURSLU ÖĞRENCİLERİMİZDEN HABERLER

Bugüne kadar 2500'ün üzerinde mezunumuz ve dostlarımız TAC 'de okumaya hak kazanan başarılı öğrencilere burs desteğinde bulundu. Son on yılda mezunlar derneği olarak 100'ün üzerinde öğrenciye destek verdik. Bu öğrencilerin 39'u Tuğla Bursu ile okudular, bir kısmı mezun oldu ve yüksek öğrenimlerine devam ediyorlar. Tuğla Bursu her yıl giriş sınavında yüksek başarı gösterip

tüm kriterleri karşılayan öğrencilere titiz bir çalışma ile Tuğla Burs Komisyonunca veriliyor. Halen okulumuzda okuyan 19 Tuğla Burslu öğrencimiz var. Her birinin akademik ve sosyal alanlarda önemli öyküleri var. Okulumuzun hak eden her öğrenciye fırsat eşitliği sağlayan bir eğitim yuvası. Geçmişte de böyleydi, bugün de mezunlarımızın ve okulun katkılarıyla oluşan burs imkanlarıyla bu yısını sürdürülebiliyor. Emeği ve katkısı olan herkese sonsuz teşekkürler. Okulumu-

zun eğitim imkanları ile başarılı birer dünya vatandaşı olarak yetişen bu kardeşlerimizle ilgili her fırsatta sizleri bilgilendirmek, başarılarıyla birlikte gurur duymak istiyoruz. Her sayıda birkaç öğrencimiz sizleri akademik ve sosyal ilgi alanlarıyla ilgili bilgilendirsin istedik. Aşağıda bu pırl pırl öğrencilerimizin bazılarının yazılarını okuyabilirsiniz. Sonraki sayılarda da yeni yazılar yer alacak:

VELAT KILIÇ TAC'12

2007 yılında ilk Tuğla Burslu öğrencilerimizden birisi olarak okulumuzda okumaya başlayan Velat hem akademik yönden hem de yatılılık hayatında kardeşlerine model olan örnek bir öğrenci olarak mezun oldu. Brown Üniversitesinde yüzde yüz burslu olarak okudu ve halen akademik kariyerine Johns Hopkins de başarıyla devam ediyor. Velat öğrenim sürecini aşağıdaki şekilde anlatıyor:

"TAC den 2012 yılında mezun olduktan sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde Brown Üniversitesinde biyomedikal mühendisliği bölümünde okumaya başladım. Matematigi ve fiziği daha çok sevdiğimi fark edince elektrik mühendisliğine geçip kati cisim fiziği ve ışık üzerine odaklandım. Işığın bilimin birçok alanında önemli bir araç olarak kullanıldığını görünce bu konuda daha da uzmanlaşmak için Almanya'da Karlsruhe Teknoloji Enstitüsünde Optik ve Fotonik üzerine master yaptım. Bu süre zarfı içerisinde çok değerli profesör Nabil Lawandy ile "optik cımbız" ve koloidal sistemler arasındaki dinamik etkileşimi incele-

dik. Çalışmamız neticesinde ışığın bazı özelliklerini kontrol ederek diferansiyel nano parçacık akımı oluşturabileceğimizi ve böylece farklı boyuttaki parçacıkları ayırbileceğimizi keşfettik. Kişisel olarak da araştırma yapmaktan hoşlandığımı keşfettim ve doktora programlarına başvurdum.

Netice itibarıyla Johns Hopkins Üniversitesi'nin elektrik ve bilgisayar mühendisliği bölümünde ultra hızlı ve lineer olmayan fotonik grubunda doktora yapmaya başladım. Çalışmalarım genel olarak kuantum optik frekans dönüşümü, optik derin sinir ağları ve saniyede trilyon kare hızlı görüntüleme teknikleri üzerine."

ÖZGE ŞAHAN TAC'12

Herkese Merhaba,

Ben TAC'12 döneminden Özge Şahan. TAC'de Tuğla Bursu ile okuyan ilk şanslı kişilerdenim. Ayrıca Tarsus'luyum.

2012'de TAC'den birincilikle mezun oldum ve ardından Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazandım. Fakülteyi bitirdikten sonra Devlet Hizmet Yükümlülüğü ile Tokat ilinin Erbaa ilçesinde 2,5 ay kadar

acil serviste pratisyen hekim olarak çalıştım. İntörnlükte en keyif aldığım staj Acil stajıydı, pratisyenlikte de Acil Tıp'a olan ilgimin ve sevgimin artması nedeniyle Tıpta Uzmanlık Sınavı'nda Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Uzmanlığı bölümünü tercih ederek Adana'ya geçtim. Şimdi hem kendi memleketimdeyim, hem sevdiğim branşta ilerliyorum hem de okulumda daha yakın olmanın mutluluğu var.

TAC mezunu olmak, girdiğim her ortamda kendimi daha ayrıcalıklı hissetmeme sebep, hayatımda "İyi ki!" dediğim dönüm noktalarından. Ba-

na göre TAC; bizi biz yapan, hayattaki duruşumuzu şekillendiren, vizyonumuzu geliştiren, mezunların desteğini her daim yanımızda hissetmeme sebep olan büyük bir şans. Böyle bir oluşumun parçası olmak gurur verici. Tuğla Bursu projesinin güzel bir hızla ilerlediğini görmek keyif verici. Benim gibi bu proje sayesinde TAC'de eğitim alan birçok başarılı arkadaşım, kardeşim var. Yenilerinin de eklenmesi ve projenin devamı için ne kadar çok destek gelirse o kadar çok kişiye fırsat verilmesi demek. Bu yüzden desteklerinizi bekliyoruz. Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

SELEN YILMAZ TAC'19

Merhaba, TAC'19 dönemindenim. 12 Haziran 2000 yılında Tarsus'ta doğdum. İlkokul ve ortaokul eğitimimi Hasan Ali Yücel İlkokulunda tamamladım.

İlkokul dönemim çeşitli yerlerde izci kamplarına katıldım. Aynı zaman da ilkokula başladığım yıllarda tenise de başladım. Ortaokula kadar sıkı bir tenis oyuncusuydum ama derslerin yoğunluğu tenis oynamaya ara vermem sebep oldu. Fakat tenis oynamayı

hiçbir zaman bırakmadım hala yapmayı en sevdiğim aktiviteler arasında.

Ortaokuldan sonra 2014 yılında Tarsus Amerikan Koleji'nde liseye başladım. Şu anda son sınıftayım. Çekingen karakterim yüzünden okula alışmam biraz zaman aldı. Hatta hazırlık sınıfında gitmeye başladığım münazara kulübünden de bu yüzden ayrıldım. Fakat çekingenliğimi yenmem zor olmadı. Yeni insanlar tanıdıkça ve arkadaş edindikçe bu sorunun da ortadan kalktı. 10. Sınıfta münazara kulübünün tekrar açılmasıyla bu kulübün aktif bir üyesi haline geldim ve 11.sınıfta da bunu devam ettirdim. İşitme engelli insanların nasıl di-

ğer insanlarla iletişim kurdukları merak ettiğim bir konuydu. Onları ufak da olsa anlamak ve dayanaşabilmek amacıyla 10.sınıftayken işaret dili eğitimi aldım.

Şu an 12. Sınıf öğrencisiyim. Henüz çok geniş çaplı hedeflerim yok. Bu yılım en uygun mesleği bulabilmek ve doğru üniversiteyi kazanabilmek için çalışmakla geçiyor. Küçük yaşlardan beri tıp okumak istiyorum ve bu isteğimi de hala koruyorum. Her ne kadar üniversite tercihim Türkiye'deki bir üniversiteden yana kullanmak istesem de eğitimimin belirli bir dönemini de yurtdışında geçirmek istiyorum.

HALUK BULUT TAC'22

Ben Haluk Bulut (TAC'22). Bu yıl 9. sınıf öğrencisiyim. Geçen sene hazırlık sınıfını okurken okulumu tanımaya başladım. Benim için burada geçirdiğim her gün farklı bir tecrübe oluyor. TAC kocaman bir camia ve aynı zamanda bir aile. Bu ailenin en büyük değerlerinden biri ise abilik ve ablalık. Bu sistem bana çok şey kattı. İnsanlarla kurduğum ilişkileri nasıl devam ettirebileceğimi ve iletişimin ne kadar önemli

olduğunu anladım. Bana göre, bu sistem aynı zamanda sosyal hayatın ne kadar önem taşıdığını gösteriyor. Ben de sosyal hayatını çok önemseyen bir birey olduğum için TAC'ye alışmam çok kolay oldu.

Uzun zamandır basketbol ve müzik ile ilgileniyorum. Anne ve babamın mesleklerinden dolayı müzik içinde büyüdüm. Şu anda okulumuzun en büyük geleneklerinden birisi olan Echo müzik grubunda vokalım. Basketbol ise ortaokuldan beri en büyük tutkularımdan biri oldu. Bu spora ilk başladığım günden beri aşık olmuştum. TAC Spor Kulübü sayesinde basketbolumu çok geliştirdim. Bura-

da tanıştığım antrenörler ve takım arkadaşlarım sayesinde bu sporu daha çok sevdim ve bağlandım.

Aynı zamanda, akademik açıdan başarılı olmak da benim için çok önemli. Teog sınavında iyi bir puan alıp TAC 'ye girme hakkı kazandım. Çocukluğumdan beri en büyük hayallerimden biri iyi bir üniversitede okuyup ülkeme katkı sağlayabilmek. Ufkumu genişletmek ve farklı kültürde yetişmiş insanları tanıyabilmek benim için önemli. Bu yüzden yurt dışında okumayı her zaman istemişimdir. Umuyorum ki önümüzdeki senelerde lise hayatımı başarılı bir şekilde bitirip iyi bir üniversiteye girebilirim.

MELİHA MANAV TAC'20

Merhaba, ben Meliha. Tarsusluyum. TAC'de IB (International Bacheloria) öğrencisiyim. Bu yazımda bu dönemde gerçekleştirdiğim ve gerçekleştirmek istediğim planlarımdan bahsetmek istiyorum.

Öncelikle en sevdiğim alan olan bilgisayardan başlayayım. Yazılım benim tutkum. Bilgisayar başındayken kendimi dış dünyadan ve sorunlarımdan soyutluyor ve sadece o an yaptığım işe odaklanıyorum diyebilirim. Bu sebeple boş zamanlarımda yazılım ve bilgisayar dünyasıyla ilgili yeni şeyler okumayı seviyorum. Uzun süredir Web alanında çalıştığım ve projelerimi yürüttüğüm için şu sıralar kendimi daha çok hem IOS hem de Android platformunda çalışabilecek uygulamalar geliştirmeye odaklanmış durumdayım.

Diğer bir yandan; iki yıl önce arkadaşım ile kurduğum Makers Club'da da şu sıralar bir çok proje geliştiriyoruz. Örnek vermek gerekirse; okulumuzda kullanılabilecek 'çöp toplayan robot' yapıyoruz. Arkadaşlarım mekanik kısmı ile ilgilenirken ben daha çok yazılımsal kısmı yani robotun çöpi algılamasını sağlayan yapay zeka kısmı ile ilgileniyorum.

Bununla birlikte, 14 Ocak 2019 Pazartesi günü, kardeş okulumuz İzmir Amerikan Koleji'nden bir grup öğrenci biz Makers Club öğrencilerine First Robotics Competition (FRC)'ın mantığını anlatmak için okulumuzu ziyaret ettiler. Bir gün boyunca süren etkinlikte bir çok şey öğrendik.

Bu arada bu şekilde grup projelerimiz sürerken kendi gerçekleştirmek istediğim bireysel projelerimi de akıtmıyorum. Diğer bir projem TACScanner da benim Google'ın yapay zekası Tensorflow'la tanışmamı ve kendimi bu alanda geliştirmemi sağlayan ve daha sonrasında bu projeden

kazandığım bilgi birikimi ile çöp toplayan robot projemizde bayağı ilerleme kaydettik. TACScanner okul tanıtım günlerinde kullanılabilecek bir web sitesi. Okulumuzdaki binaları algılayabilen yapay zeka hazır durumda ancak bu projeyi askıya almış durumdayım çünkü bir server gerekiyor. Bu konuda okulumuzun IT ekibine başvurdum.

Bu bekleme süreci içerisinde de geçen yıllardan bu yana devam ettiğimiz, mezun abilerimden Gürkan Gülçubuk'la beraber yürüttüğümüz startup projesi olan Cheff Club'ın (<https://cheffclub.com/>) web sitesinin geliştirilme aşamasına devam ediyorum. Amacımız 'sanal mutfak' kullanıcılarına getirebilmek. Projenin web sitesi şu an çalışır durumda ancak kullanıcıların malzeme girip ellerindeki malzemelerle yapabilecekleri yemekleri görmeleri olayının cep telefonları ile olması gerekiyor. Bu da ancak mobil bir uygulama ile pratik bir şekilde gerçekleştirilebilir. Bu sebeple bizi maddi olarak destekleyecek bir sponsor bulmaya çalışıyoruz.

Aynı zamanda da, ben gelecek yıl mezun olacağım için TAC Live canlı yayın ekibindeki küçük sınıflara canlı yayının mantığının iyice oturtulması konusunda çalışıyorum. Bu sebeple gerek hafta sonları gerekse de ders saatleri içerisinde canlı yayın yayınlanan etkinliklerde görev alarak yardımcı oluyorum. Gerçekleşen etkinlikleri Facebook ve Youtube gibi platformları kullanarak izleyicilere sunuyoruz. Genellikle haftasonu gerçekleşen TAC Spor Kulübü maçlarını canlı yayınlayıp Türkiye Basketbol Federasyonu'nun resmi Youtube Kanalında sunuyoruz. Yakın zamanda gerçekleşen Kariyer günü, Echo konseri gibi etkinliklerin de canlı yayınına Facebook sayfamızdan (<https://www.facebook.com/taclivetv/>) yaptık.

Son olarak bilgisayar alanında yapmaktan zevk aldığım tasarımlarımdan bahsetmek istiyorum. Genelde okulda düzenlenen T-Shirt tasarımları yarışmalarına katılmaktan büyük

zevk duyuyorum. Yakın zamandaki düzenlenen 130. yıl T-shirt tasarımı ve Kariyer gününde (2018) kullanılan T-shirtlerin tasarımı bana ait. Bu alanda beni desteklediği için görsel sanatlar öğretmenim Elif hocama teşekkür etmeliyim çünkü onun kağıda çizdiği resimleri dijital ortama aktarmayı deneyerek kendimi bu alanda bayağı ilerlettim. Hatta öğretmenim benden ona yakın zamanda Photoshop ve Illustrator gibi programları öğretmemi istedi.

Bunların haricinde fiziksel aktivitelerime de önem veriyorum. Her Pazartesi ve Çarşamba günleri gerçekleşen kız basketbol takımı antrenmanlarına katılıyorum. Kız Basketbol takımı olarak Kasım ayında diğer maçlarımızın bitmesi ile SEV'in kardeş okullar arasında gerçekleştirdiği ve 3 gün süren basketbol turnuvasına Üsküdar Amerikan'da katıldık. Bu turnuva sayesinde büyük deneyimler elde ettik ve takım ruhumuz arttı.

Toplum hizmeti alanında yaptığım çalışmalarına gelecek olursak, her hafta düzenli olarak perşembe günleri komşu okuldaki çocuklara akıl ve zeka oyunları dersi veriyorum. Bu derslerde genelde çocuklara okulda yaptırılmayan etkinlikleri yaptırmaya özen gösteriyorum. Hafta sonları da düzenlenen huzurevi ziyaretleri, çocuklara bookmobile ile kitap dağıtmak için köylere müsait olursam gidiyorum. Son olarak, ritüel olarak yaptığım boş zaman aktivitelerimden bahsetmek istiyorum. Her gün mutlaka bir saat İngilizce kitap okuyorum. Hafta sonları eve geçtiğim zaman gitarımla biraz vakit geçirip yeni şarkıları öğrenmeyi ve çalmayı seviyorum. Teknolojiye meraklı olduğum için ders aralarında bu alanla ilgili videolar izlemeye bayılıyorum. Akademik olarak üniversitede Amerika'yı istediğim için bir aksaklık çıkmadığı takdirde SAT çalışıyorum. İngilizce derslerimizde de zaten düzenli olarak IELTS çalışıyoruz. Eğitimime ve gelişimime destek veren tüm abi ve ablalarıma çok teşekkür ederim.

ÇAĞDAŞ BARAN YAVUZ TAC'22

Merhaba, ben Çağdaş Baran Yavuz TAC'22. Şu an 9.sınıf öğrencisiyim. Aslen Diyarbakırlıyım, şu anda Tarsus'ta yaşıyorum. 2003 yılında Gaziantep'te doğdum. İlkokulu Tarsus'ta Hasan Karamahmet İlkokulu'nda okudum. O zamanlar, Tarsus Amerikan Kolejini her gördüğümde okulun görkemi ne hayran kalırdım ve ileride TAC'de okuduğumu hayal ederdim. Şu an bu hayali yaşıyorum ve bu büyük ve güzel ailenin bir ferdi olduğum için çok mutluyum. Ortaokulu Hasan Ali Yücel Ortaokulu'nda okudum ve TEOG sınavından iyi bir sonuç alarak okul birincisi oldum. Sonrasında mülakatlara katılıp bu ailenin bir bireyi olmaya hak kazandım.

Annem Türkçe, babam ise Sosyal Bilgiler öğretmenim. Annemin bir zamanlar yönettiği tiyatrodaki çocuk oyuncu olarak küçük bir rol almıştım. Ortaokulda yapılan küçük bir tiyatronun dans grubunda yer aldım. Yaklaşık 10-11 yaşlarındayken karate kursuna ve yüzme kursuna gittim. Ayrıca satranç kursuna gittim. Bir çok turnuvaya katıldım. Tarsus'un kurtuluşu gününde yapılan satranç turnuvasında dereceye girerek madalya kazandım. Basketbol kursuna da gittim ve takım koçunun performansıma beğenmesi üzerine beni madalyayla ödüllendirdi. İlçe düzeyinde düzenlenen Şehitleri Anma Günü ve 30 Ağustos Zafer Bayramı'nda proto-

kol karşısında şiir okuduğum için çok heyecanlanmıştım. Benim için farklı ve çok iyi bir deneyim oldu.

Geçen sene Tarsus Amerikan Kolejinde hazırlık sınıfı öğrencisiydim. Hazırlık sınıfı İngilizce ağırlıklı olduğu için hem İngilizceye çok çalıştım, hem de okulumun bana sağladığı sosyal etkinliklere elimden geldiğince katıldım. Hazırlık sınıfında, daha önce sahip olduğum İngilizce seviyesini -ki bence yeterli değildi- oldukça geliştirdim ve bu durumdan dolayı çok mutluyum. Sene sonunda ise artık yabancı öğretmenlerimle İngilizce konuşabiliyor, onlarla sohbet edebiliyordum. Yıl sonu ortalamam ise 91,16 idi.

Sosyal açıdan ise Duke of Edinburgh adı verilen bir programa katıldım. Programın amacı bir kişinin kendini hem sosyal hem akademik hem de fiziksel açıdan geliştirmesiydi. Bu program sayesinde Hasan Karamahmet İlkokulu'ndan gelen öğrencilere Sosyal Bilgiler dersi verdim, Almanca için okul sonrası etüdlerine kaldım ve okulumdaki spor salonunda en az 1 saat spor yaptım. Bu programın beni her açıdan geliştirdiğini ve bana çok faydalı olduğunu düşünüyorum.

Ayrıca şu anda bulunduğum kulübüm TAC Live TV benim kendimi bulmama ve geliştirmeme fayda sağladı. Kulüp olarak birçok önemli etkinliklerde görev aldık. Homecoming, Golden Stickler ve Mezuniyet gibi birçok etkinlikte görev aldım. Bu sene ise TAC Basketbol takımı Basketbol Gençler Ligi'nde (BGL) oynama hakkı kazandı ve biz de kulüp olarak

Mersin'deki maçları yayınlamaya gittik ve gitmeye devam edeceğiz.

Ayrıca bu sene akademik açıdan zorlayıcı bir sene olsa da bu zorluğun üstesinden başarıyla geldiğimi düşünüyorum. İlk dönem ortalamam 93,06 ve gelecek dönemde bu ortalamayı yükseltmeyi ve sosyal açıdan kendimi geliştirmeye devam etmek istiyorum. Şunu da eklemeliyim ki hem sosyal etkinliklerin hem de öğretmenlerimin, arkadaşlarımdan sayesinde kendimi keşfediyorum ve yeni hobiler ediniyorum.

Gelecek planlarım olarak iyi bir üniversitenin Tıp ya da Mühendislik bölümlerinden birine girmeyi planlıyorum fakat bu kararım gelecek yıllarda çeşitli meslekleri tanıdıkça değişebilir. Örneğin bildiğiniz gibi günümüzde teknoloji çok gelişiyor ve gelişmeye devam edecek. Bu tür gelişmeler benim çok ilgimi çekiyor ve takip ediyorum. Bu yüzden meslek seçimim bu yönde olabilir. Amacım yurt içinde de okusam yurt dışında da okusam kendimi mesleki ve kişisel yönden en iyi şekilde geliştirip insanlığa faydalı olmaktır. Ayrıca şu anda bana sunulan fırsatları ileride bu ailenin bir üyesi olacak kardeşlerime sunmak isterim.

Son olarak bu okulda eğitim gördüğüm ve bu ailenin bir üyesi olduğum için çok mutluyum. Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğine bana bu fırsatı verdikleri için minnettar olduğumu belirtmek istiyorum. İlerleyen yıllarda hem akademik hem de sosyal açıdan elimden gelenin en iyisini yapacağım. Teşekkürler.

MELİSA AYKURT TAC'21

Tarsusluyum. Halen TAC de 10. Sınıf öğrencisiyim. 16 yaşındayım. Derslerin yanı sıra spor ile ilgileniyorum; TAC'de okul ve kulüp

lup voleybol takımındayım. Boş zamanlarımda kara kalem portre çalışıyorum ve kitap okuyorum. En çok sevdiğim tür psikolojik gerilim ve polisiye romanları. Ayrıca, "video editing" ile uğraşıyorum.

After Effects bilgisayar programı ile sevdiğim dizi/film karakterlerini editleyip videoları paylaştığım bir

instagram hesabım var. Bunun yanında, elbette, akademik hayatımı da iyi bir şekilde yürütüyorum. Genel ortalamam 94-96 arasında değişiyor. 11. Sınıfta Türk eğitim sisteminden devam edip YGS'ye hazırlanacağım. İleride tıp okuyup göz doktoru olmak istiyorum. Hedefim Koç Üniversitesinde okumak.

ALİ İHSAN DOĞAN TAC'21

Merhaba ben Ali İhsan Doğan. Okulumuzda şu anda 2021 döneminde 10. Sınıf olarak okumaktayım. Siyaset ve devletlerin problemleri her zaman dikkatimi çekmişti bu yüzden de bu konu hakkında kendimi geliştirmeye ve bu konular hakkında daha aktif bir birey olmak adına klüp seçimimi yaptım. Okulumuzun MUN (Model United Nations) kulübünde görev almaktayım. Asıl amacı devletlerin ve birliklerin ciddi anlamda yönetildiği parlamentoları daha küçük yaş gruplarına göre uyarlayıp gerçek bir meclis ciddiyetinde ve dünyada olan sorunlar için çözüm yolları arayarak tecrübe kazandırmak-

tır. Bu klübün çalışmaları altında SACMUN'de (Sev American College Model United Nations) delege olarak, TACIMUN'de (Tarsus American College International Model United Nations) tartışmanın yöneticisi olan "chair" olarak görev yaptım. Bunun haricinde sömestr tatilinin 2. Haftasında gideceğimiz, dünyanın en büyük konferansı olan ve Kofi Annan gibi büyük politikacıların da desteğinde bulunduğu THIMUN (The Hague)'a da delege olarak katılacağım.

Yakın bir zamanda olacak olan alan seçme aşamasında ise hala tereddütte olmakla birlikte ulusal sayısal programını seçeceğimi düşünüyorum. Bundan sonrası için ise üniversite sınavına en yüksek azimle çalışıp ilk hedefim olarak Koç Üniversitesi'nin (daha karar veremediğimden dolayı) bir mü-

hendislik programını burslu olarak kazanmak istiyorum.

Bunlar haricinde aklımda olan bazı diğer okullar ise Sabancı Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi gelmektedir. İleride mühendislik mesleği yanında kendim için uygun olacağını düşündüğüm içine ekonomiyi barındıran finansmanlık veya da finans danışmanlığı gibi bir dalda da masterımı tamamlamak istiyorum.

Asıl olarak tam yapmak istediğim meslek mühendislik olmakla birlikte daha çok yönetici pozisyonlarında yer almayı hedefliyorum. Buralardan daha da fazla yükselecek (okulumuzdan çıkan diğer liderler gibi) en üst düzeye gelmeyi ve okulumuzun bize kattığı en önemli niteliklerden olan "liderlik" vasfımı da kullanmayı planlıyorum.

BERKAN SİLİNDİR TAC'22

Merhaba. Ben TAC'22 den Berkan Silindir. 15 yaşımdayım. Adana'da yaşıyorum fakat basketbol idmanlarımdan dolayı 5 günlük yatılı öğrenciyim. Annem yaklaşık 27 yıllık hemşire ve şu anda görevini rehabilitasyon merkezinde sürdürmektedir. Ben de bu okulun Mezunlar Derneği'nin bana tanıdığı tuğla bursu imkanından yararlanarak okuyan bir öğrenciyim. Benim TAC ile alakam çok uzun süre önceden başladı. Henüz 5. sınıftayken buranın basketbol spor okulunda basketbol oynamaya başladım ve hala da oynamaktayım. Basketbolun hayatımdaki yeri benim için çok farklı. Gerçekten hayatta gönül vererek yaptığım ve en çok değer verdiğim sayılı şeylerden biri. Bu okulun hem kulüp takımına

hem de okul takımına basketbol ile katkı yapıp başarılar kazandırmak benim için çok onur ve gurur verici bir şey. Aynı olarak kitap okumak ve film izlemek benim hobilerim arasında. Kitaplar arasından en çok macera- fantastik kurgu türlerini seviyorum. Kitapların akışı içinde kendimi bulmaya bayılıyorum. Filmlerde ise aksiyon filmleri favorim. Akademik durumuma gelecek olursak, TAC deki akademik ortalamam gayet iyi durumda. Ayrıca öğretmenlerimizin basketbol ile dersleri bir arada götürmemize yardımcı olması ise ayrı bir güzellik. Ayrıca TAC'nin bana kattığı İngilizce ve Almanca bilgisi de yabana atılamaz. Ben buraya hiç Almanca görmeden geldim ve şu an Almancam gayet iyi. İngilizcede ise bilgilerimi tazeledim ve üstüne çok şey kattım. Böyle devam ederse TAC mezunu olduğumda gayet ileri düzeyde İngilizce ve Almanca dillerine hakim olacağımı bilmek bana mutluluk veriyor. Arkadaş konusuna değinmek isti-

yorum. TAC bana hayatımda kazanabileceğim en iyi arkadaşları, kardeşleri kazandırdı; kardeşliği bana öğretti. Ben kazandığım bu dostlukların ölene dek kopmadan süreceğine gönülden inanmaktayım. Gelecek planlarımda öncelikle basketbolumu en iyi şekilde ilerletmek, okul başarısı ve bireysel başarılar kazanmak ve bu başarıları iyi bir akademik durumla destekleyerek yurt içinde iyi bir üniversitede burslu okumak var.

Umarım bu hayalim gerçek olur. Ben gerçekleştireceğime emim ve bu konuda kendime çok güveniyorum. Annem de bu konuda bana çok destek veriyor. Hem basketbolda hem de derslerde başarılı olmamı istiyor ve bu konuda elinden geleni yapıyor. Ben de elimden geleni yapmaktayım. Dediğim gibi, umarım bu hayallerim gerçek olur.

Son olarak, şimdiden bana kattıkların ve gelecekte katacağın şeyler için teşekkürler tarihe efsane yazan TAC!

BUĞRA ERGİN TAC'19

Ben Buğra Ergin, Tarsus Amerikan Koleji'nde son sınıf öğrencisiyim. Çocukluğum sporla geçti, bu yüzden hala hiç aksatmadan spor yaparım. Şu anda derslerden dolayı tempom yavaşladı ama bırakmadım. Özellikle futbol oynamayı, yürümeyi ve koşu yapmayı çok severim. Dört yıl boyunca okul futsal takımında oynadım.

Spor aktivitelerinin yanında li-

SELÇEN İLERİ TAC'20

Sevgili Mezunlar, Sizlere hitap etme şansını yakalamamın memnuniyeti içindeyim. Kısaca kendimden bahsetmem istendi fakat bugün sahip olduğum kimliğin oluşmasında önemli bir paya sahip olan Tarsus Amerikan Koleji'ne ve bu değerli ailenin bir parçası olmam için bana fırsat tanıyan siz değerli mezunlarımıza duyduğum minnettarlığı ifade etmeden geçemeyeceğim.

Ben ilk zamanlar okulumun tarih kokan koridorlarında kayboldum, sonra yeniden tanımaya başladım çevremi ve kendimi. Eskiden beri kitap okumayı pek severdim ancak ileriki vakitlerde kitaplara karşı duyduğum alaka-

seye geçmekle beraber hayata bakış açım ve olayları yorumlama becerim çok gelişti. Ya büyüdüğüm için oldu ya da okulumun bana sağladığı vizyonla, belki ikisi de. Artık hayatın daha da içindeyim, gündemi sürekli takip ediyorum, Türk Tarihi ile ilgili pek çok kitap okudum, okumaya da devam ediyorum. Bunların yanında bilimsel kitap ve dergileri de okumayı ihmal etmiyorum. Rotam her zaman bilim ve fene doğru.

Gelecek planlarım arasında öncelikle iyi bir üniversitede bilgisayar mühendisliği okumak var. Hatırı sayılır bir üniversitenin yazılım üzerine bir kampına da ka-

nın bir tutkuya dönüştüğünü söyleyebilirim. Son iki yıldır tarih kitapları okumaya ağırlık veriyorum, özellikle Türkiye'nin yakın tarihine ilgi duyuyorum. Ayrıca resimle de uğraşıyorum, bu dönem çeşitli renkler kullanarak Atatürk'ün portresini oluşturduğum bir çalışma ortaya koydum. Bahsettiğim çalışmam gelecek dönem okulumuzda düzenlenecek olan sanat sergisinde yer alacak. Bunun dışında okulumuzda sahnelenen şiir dinletilerinde görev aldım. Bir zamanlar topluluk önünde dehşete kapılan ben böylece şiirleri seslendirmeye başladım. Bu yıl katıldığım münazara kulübünde ise benimsemediğim

fikirleri savunmaktan bile büyük zevk aldım. Kulüpteki öğrencilerin arasından seçilen beş kişilik bir grup olarak 12-13 Ekim tarihlerinde Üsküdar Amerikan Lisesinin ev sahipliği yap-

tıldım ve ortamın bana uygun olduğunu birinci elden gördüm. Aslında vahşi yaşam biyoloğu olmayı daha çok istiyorum ama Türkiye'deki imkanlar buna müsaade etmiyor maalesef.

Ekonomik özgürlüğümü elde ettikten ve belirli bir yaşa geldikten sonra ise bu ülkede söz sahibi olmak istiyorum. Kolay değil tabi ki Türkiye gibi bir yerde, zeki ve kurnaz olmak lazım ama özgüvenim çok yüksek. İstedğim müddetçe her şeyi başarabileceğimi biliyorum. Bu amacıma ulaşmasam bile, önümü kapatsalar bile günün sonunda en azından denedim diyebilirim.

tiği SEV Okulları Münazara Buluşması'na katıldık. 11. sınıf olmanın gerektirdiği akademik sorumluluklardan dolayı maalesef bu dönem dilediğim kadar sosyal aktivitenin içinde yer alamadım. Üniversiteyi Türkiye'de okumaya karar verdiğim için şu anda ulusal programa devam ediyorum. Hukuk fakültesini bitirdikten sonra daha çok uluslararası hukuk ve ilişkiler üzerinde yoğunlaşmayı planlıyorum. Önümüzdeki yıllarda çeşitli büyükelçiliklerde çalışmayı ve ülkemi yurt dışında en iyi şekilde temsil eden diplomatlardan biri haline gelmeyi arzuluyorum. Türkiye Cumhuriyeti'nin çıkarlarını içinden ve dışardan gelen tehditlere karşı canım pahasına koruma gayesinde olduğumu belirtmek durumundayım. İdealleri olan bir insanım ve bu idealleri gerçekleştirmek için varım. Tüm samimiyetimle...

LEVEND BERİKER BURSU

TAC 1973 mezunu Levend Beriker Ağabeyimizi çok erken yaşta kaybettik. Güzellikler dolu yaşamı boyunca ailesi ve çevresi için çalışmış, yetiştirdiği çocukları Leyla ve Emir'e sosyal sorumluluk bilincini aşılamış olan bu değerli insanın anısını eğitime destek vererek yaşatmak isteyen çocukları Leyla

ve Emir Beriker bir proje başlattılar. Leyla Beriker babasının sağlığında defalarca koştuğu New York Maratonunu koşarak TAC de başarılı ve ihtiyacı olan bir öğrencinin eğitimine destek vermek için Tuğla Burs fonuna kardeşi Emir ile birlikte dostlarını motive ederek kaynak yarattı. Tamamlanmak üzere olan

fonda biriken 10 bin USD lik kaynakla Levend Beriker Ağabeyimizin anısı sonsuza dek www.birtuglada-senkoy.com sayfasında yaşayacak.

“ELİ TOP TUTAN TAC’LİLER”

Tüm Türkiye okulumuzu ve basketboldaki başarılarımızı konuşuyor. Basketbol camiasında köklü bir geçmişimiz var ve bugün bu bilinirlik TAC Spor Kulübünün başarılı altyapı çalışması ile daha da arttı.

Basketbol Federasyonu genç yeteneklerin kendi yaş gruplarında daha çok maç yaparak deneyim kazanması ve üst liglere altyapıdan geçişin daha sistemli ve organize olması için çok yerinde bir kararla ‘Basketbol Gençler Ligi’ni kurdu. Bu ligde en büyüğü 18 yaşının altında olan sporcular katılabilir. Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray, Efes... gibi basketbolun en büyük kulüplerinin yanında bu yıl biz de davet edildik.

Onar takımlı iki grupta başlayan ligde her grupta ilk 6 takım arasına girenler playoff liginde devam edeceklerdi ve biz de çok zorlu geçen maçlar sonucunda takımımız bu hakkı elde etti. Bizim dışımızda finale kalan ekiplerin hepsi liglerde takımları olan profesyonel kulüpler.

Bugün için gündemimizde doğal olarak BGL takımımız var, sağolsunlar bize müthiş heyecanlar yaşattılar. Ama belki daha da önemlisi okuldaki minik basketbol ordusu. Minicik yaşlardan başlayarak okuldaki sahalara sığmayan sporcu ordusu. İlkokuldan başlayarak her yaşın ayrı takımı, ayrı antrenman ve maç saatleriyle büyük bir organizasyon. Çocukların her birinin önünde ‘role model’ olarak görebilecekleri sporcu abileri ve ablaları var.

Çağımızın salgını hareketsiz yaşam ve obeziteyle mücadele konusunda, gençlerimize aktif yaşam alışkanlıkları kazandırarak ‘eli top tutan TAC’liler yetiştiren spor kulübümüz sadece okulumuzun tanıtımını yapmıyor aynı zamanda bir sporcu fabrikası yaratıyor.

Her sınıf seviyesinde kız ve erkek öğrencilerinin katıldıkları, hem okul takımları hem de kulüp takımları forması ile birlikte eğlenerek spor yaptıkları bu organizasyonun başarılı olmasında okulumuzun ve spor kulübümüzün omuz omuza vermesi, maddi manevi kaynaklarını çocuklarımız için seferber etmeleri ve uyumlu işbirliği çok önemli. Okul sporları çok kısa dönemlerde başlayıp bitiyor. Ancak spor kulübümüz sadece okulumuzun tanıtımını yapmıyor aynı zamanda bir sporcu fabrikası yaratıyor.

Başta Ali Çekiç ’82 başkan olmak üzere tüm yöneticileri, spor kulübünün ve okulumuzun hocalarını ve sporcuları tüm kalbimle kutluyorum. Özellikle Ali başkanın katkısı çok büyük; inanılmaz bir tempoyla, iş ve özel hayatından fedakarlık yaparak tüm detaylarla ve sorunlarla boğuşmak hiç kolay değil. Kulübün yönetim ekibi, tüm antrenörleri çocuklar için seferber olmuş durumda.

Okul müdürlerimiz SEV’in sporun önemine inanarak, okul ile spor kulübünün koordinasyonuna destek vererek bu başarılarında katkıları çok önemli. Her birine ayrı ayrı teşekkürler. Müdürlerimiz her maçta tribünde yer alarak hem örnek oluyorlar hem de destek veriyorlar.

Bu yıl TAC sporuna NEF olarak sponsorluk desteği veren, kendisi de öğrenciyken TAC Spor Kulübünün alt yapısında yıllarca hentbol oynayan sevgili Erden Timur’a da çok teşekkürler. Ayrıca; öğrenciliğinden bu yana TAC sporuna her zaman destek veren Necati Güler ’75 abimize ve okulda ve TAC Spor Kulübümüzde çalıştığı dönemde basketbol altyapısının kurulmasında büyük emeği olan ve halen basketbol federasyonunda BGL Geliştirme Direktörü olarak görev yapan sevgili Fırat Eser hocamıza çok teşekkürler.

Mezunlar Derneği olarak okulumuzun sporuna katkı verebildiğimiz için bizler de çok mutluyuz. Ne güzel bir okulumuz var:)

şuyoruz ama okulumuzu voleybol, tenis, atletizm gibi diğer spor dallarında da önemli faaliyetleri var. Başka bir yazıda detaylandırmak üzere diğer dallarda da emek veren tüm hocalarımızı kutlarız.

Okul müdürlerimiz SEV’in sporun önemine inanarak, okul ile spor kulübünün koordinasyonuna destek vererek bu başarılarında katkıları çok önemli. Her birine ayrı ayrı teşekkürler. Müdürlerimiz her maçta tribünde yer alarak hem örnek oluyorlar hem de destek veriyorlar.

Bu yıl TAC sporuna NEF olarak sponsorluk desteği veren, kendisi de öğrenciyken TAC Spor Kulübünün alt yapısında yıllarca hentbol oynayan sevgili Erden Timur’a da çok teşekkürler. Ayrıca; öğrenciliğinden bu yana TAC sporuna her zaman destek veren Necati Güler ’75 abimize ve okulda ve TAC Spor Kulübümüzde çalıştığı dönemde basketbol altyapısının kurulmasında büyük emeği olan ve halen basketbol federasyonunda BGL Geliştirme Direktörü olarak görev yapan sevgili Fırat Eser hocamıza çok teşekkürler.

Mezunlar Derneği olarak okulumuzun sporuna katkı verebildiğimiz için bizler de çok mutluyuz. Ne güzel bir okulumuz var:)

Mezunlar Derneği olarak okulumuzun sporuna katkı verebildiğimiz için bizler de çok mutluyuz. Ne güzel bir okulumuz var:)

Mezunlar Derneği olarak okulumuzun sporuna katkı verebildiğimiz için bizler de çok mutluyuz. Ne güzel bir okulumuz var:)

Mezunlar Derneği olarak okulumuzun sporuna katkı verebildiğimiz için bizler de çok mutluyuz. Ne güzel bir okulumuz var:)

SEV MÜTEVELLİ HEYETİ TOPLANTISI

22 Aralık 2018 Cumartesi günü İstanbul’da Sağlık ve Eğitim Vakfı Mütevelli Heyeti toplantısına Mezunlar Derneğimizi temsilen katıldım. Altı ayda bir toplanan Sağlık ve Eğitim Vakfı mütevelli heyetinin bu toplantısında mütevelli heyeti başkanı ve yönetim kurulu seçimleri de yapıldı. Bu önemli ve verimli toplantı ile ilgili sizleri bilgilendirmek ve izlenimle-

rimi paylaşmak istiyorum.

Son iki dönemdir mütevelli heyeti başkanlığını yürüten TAC 1958 mezunu Tamer Şahinbaş abimiz görev süresini tamamlayarak yerine önceki dönemde başkan yardımcılığı görevini yürüten TAC 1967 mezunu Mehmet Yaltır abimiz mütevelli heyeti başkanı seçildi. Gerek önceki yıllarda yürüttüğü yönetim kurulu başkanlığı gerekse mütevelli heyeti başkanı olarak ca-

miamıza verdiği önemli hizmet ve katkılarından dolayı Tamer Abimizi kutluyor ve Mehmet Abimize başarılar diliyoruz.

Son 3 yıldır SEV yönetim kurulu başkanlığını yürüten TAC 1984 mezunumuz Mehmet Nane bu göreve yeniden seçildi. Yeni görevlere seçilen mezunlarımıza bugüne kadar yürüttükleri çalışmalar nedeniyle teşekkür eder başarılarının devamını dileriz.

YÖNETİM KURULU ASİL ÜYELERİ:

- Piraye Erdem ACI 80
- Sitare Sezgin ACI 92
- Canan Özsoy UAL 80
- Özlem Ataunal UAL 85
- Pelin Urgancılar UAL 93
- Refik Kutluer TAC 74
- Yılmaz Argüden TAC 76
- Mehmet T. Nane TAC 84
- Mine Ayhan TAC 86

YÖNETİM KURULU YEDEK ÜYELERİ:

- Esra Yazıcı Tözge ACI 84
- Ali Uzun ACI 03
- Özlem Cinemre UAL 84
- Pınar Balcı Güventürk UAL 86
- Aslı Oğay UAL 92
- Rasim Küçükurt TAC 84
- Ruhi Koçak TAC 84
- Ömer Paksoy TAC 98
- Erden Timur TAC 00

DENETİM KURULU ASİL ÜYELERİ

- Tuba Tuncel Gecer ACI 93
- Alp Ögücü UAL 01
- Mithat Yaltır TAC 99

DENETİM KURULU YEDEK ÜYELERİ

- Barış Sönmez TAC 98
- Aslı Kurul Türkmen UAL 97
- Işıl Tireli ACI 01

Ayrıca bu toplantıda Talas/TAC 1970 mezunumuz Tuncay Seren SEV Mütevelli Heyetine yeni üye olarak seçildi. Tuncay abimizi de camiamıza her zaman verdiği değerli katkılardan dolayı kutluyoruz.

TEKNO-LOGIC

TEKNO LOGIC DAY. TÜK. MAL. TİC.SAN.LTD.ŞTİ.

BEYAZ EŞYA, TV, KLİMA VE KÜÇÜK EV ALETLERİNDE

EN İYİ MARKALAR
EN İYİ FİYATLARA

SAMSUNG

LG

Electrolux

METEHAN ÖZBAŞARAN TAC 97

Reşatbey mah. Ordu cad. No.91
Ergül apt. Zemin kat Seyhan /ADANA

• 0532 237 20 90
• 0322 999 04 06

AKAR BURDUROĞLU TAC'63

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ

BURSLARI

TAC Mezunlar Derneği 1958 yılında o dönemin okul müdürü Mr.R.Maynard'ın öncülüğünde, Tarsuslu;

TAC'37 Kayhan Ramazanoğlu
TAC'44 Kemal Homurlu
TAC'44 Nevzat Yaramış
TAC'45 Orhan Uygur
TAC'45 Ali Alptekin
TAC'45 Turhan Uygur
TAC'46 Muvaffak Kavrır (Başkan)

ağabeylerimiz tarafından okula maddi destek kaynağı oluşturarak TAC de burslu çocuklar okutmak amacı ile kurulmuştur.

Dolayısı ile BURS konusu Derneğin öncelikli ve kurucu iradesidir..

Bu konu zaman içerisinde Dernek yönetimlerinin önem verdiği ve mezun çoğunluğumuzun ve TAC dostlarının ilgi gösterdiği öncelikli bir husus olmuştur.

Derneğimizin, 1980 yılındaki müdahale nedeni ile,TAC'58 Güner Baykal abimiz öncülüğünde yeniden kurulması sonrası, gelen Dernek yönetimlerinin de bu konuda gösterdiği gayret ile ,ve mezunların yoğun ilgi ve desteği sonucunda;

Derneğimiz, TAC /SEV de ihtiyaç duyan başarılı öğrencilere, TAC'li mezun çocuklarına ve üniversite eğitimi sürecinde ihtiyaç duyan TAC mezunlarına burs desteği verebilir bir konuma gelmiştir.

2001-02 ile 2006-07 arası dönemlerde öğrencilere tahsis edilen burslar dinamik fon kaynaklarından karşılanırken,

2007-08 döneminden itibaren Dernek Bursları, Tuğla Fonu ve Dinamik Fon olarak iki ayrı kaynaktan karşılanmaya başlanmıştır.

2002-2019 dönemi Dernek Bursları toplamı 3,436,382.81 TL olup

2,264,651.21 TL'si Tuğla fonu getirilerinden

1,171,731.60 TL'si Dinamik burs fonu bağışlarından ödenmiştir.

Dolayısı ile Dernek Bursları, Dinamik Burslar ve Tuğla Bursları olarak sınıflandırılır.

DİNAMİK BURSLAR

OKUL BURSLARI

Maddi destek olmaksızın Tarsus Amerikan Koleji ve SEV İlköğretim Okulunda okuma şansı olmayan TAC ve SEV İlköğretim Okullarında okuma şansı elde eden *mezun ve çalışan çocukları* ve üniversitede okuyan ve mali destek ihtiyacı duyan TAC mezunları içindir.

Dinamik Burslar dernek bütçesinden her yıl ayrılan bütçeye bağlı olarak derneğin burs komisyonunca bir yıl için tahsis edilir. Devamı için yeniden başvurulabilir. Bu bursların kaynağı Tuğla fonu harici burs odaklı diğer Dernek bağış fonlarıdır.

TAC ve SEV İlköğretim Dinamik burs başvuruları Mezunlar Derneğinin web sayfası olan www.tac-alumni.org üzerinden yapılır. Dernek burs komisyonun önerisi ve yönetim kurulu kararıyla tahsis edilir.

Dinamik TAC/SEV burslarının değerlendirmesi ders başarı ortalaması, sportif ve diğer faaliyet başarıları, disiplin durumu, ihtiyaç ve mezun çocuğu puanlamasına göre yapılır.

TAC Mezunlarının çocukları bu burslardan öncelikli olarak yararlandırılır. Burs miktarı her bir öğrenci için en fazla okul ücretinin 1/3 ü ile sınırlıdır.

Halen okullarımızda okumakta olan öğrencilerin bir sonraki eğitim dönemi için başvurusu 15-30 nisan tarihleri arasında yapılır. TAC Hazırlık sınıfına girecek öğrenciler ile ilgili burs başvuruları Milli Eğitim Bakanlığının her yıl yayınladığı sınav ve kayıt takvimine göre yapılır.

ÜNİVERSİTE BURSLARI

Üniversite Burs uygulama gereksinimi, başarılı TAC mezunlarının üniversite eğitimlerinde duydukları mali destek ihtiyaç talepleri üzerine oluşmuştur. Tuğla projesi ile birlikte, TAC'de ihtiyaç BURS lu okumuş, TAC eğitiminde başarılı olmuş, TAC yönetiminin

takdirlerini kazanmış, arzu edilen nitelikli mezunlar artmıştır ve artmaktadır.

Böylece, mezunlarımızın üniversite eğitimleri süresinde duydukları destek ihtiyacı çoğalmış ve Üniversite Bursları Dernek yönetimleri için mezuna yönelik önemli bir faaliyet konumuna gelmiştir.

Dernek Üniversite bursları

- 1- Standart yurtiçi bursları
- 2- Özel şartlı yurtiçi bursları
- 3- Özel şartlı yurtdışı bursları olarak sınıflandırılır.

2018-19 üniversite öğretim dönemi için tahsis edilen Burs miktarı (9 ay süreli)

Standart yurtiçi Burs için 350 TL/ay

Özel şartlı yurtiçi Burs için 700 TL/ay

Özel şartlı yurtdışı Burs için 1500 TL/ay dır.

Başvurular her yıl burs komisyonunca bütçe çerçevesinde değerlendirilerek, yönetim kurulu kararı ile Ağustos ayı içerisinde tahsis edilir ve 9 ay için olmak üzere Eylül ayından itibaren dağıtılır. ‘Standart bursiyerler’ ihtiyaç durumuna göre, ‘Özel şartlı Bursiyerler’ TAC deki başarı, ihtiyaç kriterlerine ve üniversite sınav başarısına göre burs komisyonu tarafından değerlendirme yapılarak seçilir. Bursların miktarına her yıl yapılan bütçe dönemlerinde karar verilir.

Üniversite bursları talep üzerine ve geri ödemeli olarak verilir. Geri ödeme üniversite mezuniyetinden 2 yıl sonra başlar. Geri ödeme planı mezunun maddi durumuna uygun olarak yapılır.

Üniversite dernek bursları, geçtiğimiz dönemden başlayarak, mezunlarımızın aidiyet bağışına ek olarak yaptıkları 50TL ‘Üniversite Burs Bağışı’ ları ile desteklenen fondan karşılanmaktadır. 50 tl bağışların yarattığı fon haricinde, üniversite bursları için **Ankara şube ve TAC 63 Ataman Aksoy** tarafından oluşturulan 2 ayrı şartlı üniversite burs fonu da bulunmaktadır..

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ ANKARA ŞUBESİ ‘ÜNİVERSİTE BURSU’:

Ankara şubesinin ve bir mezunumuzun Derneğe yaptığı şartlı burs bağışları ile oluşan bir fona sahiptir. Üniversite eğitimini Ankara üniversitelerinde yapmayı seçen mezunlarımıza verilir. Kararlar Derneğimizin Ankara Şubesi ile koordineli bir şekilde alınır.

CEMİLE AKSOY ODTÜ BURSU

TAC 63 mezunumuz Ataman Aksoy’un, annesi Cemile Aksoy adına 2016-2017 eğitim döneminde başlattığı bir burstur. Ankara ODTÜ’yü kazanıp, desteğe ihtiyaç duyan öncelikle kız öğrenciye veya erkek öğrenciye de verilebilir şartı vardır. TAC’den bu şartlara uygun mezun olan her öğrenci her yıl bu burs imkanından yararlanabilir.

Cemile Aksoy ODTÜ Bursu tahsis edilen öğrencilerin bursları mezun olana kadar devam eder. 2018-19 dönemi miktarı 750 TL /ay olup 9 ay içindir.

TUĞLA BURSLARI

2006 Haziranı’ndan başlayarak Camiamızın oluşturduğu *fonun getirisi ile*, Tarsus Amerikan Kolejinde okumaya hak kazanmış ve maddi destek olmaksızın Tarsus Amerikan Koleji’nde okuma şansı olmayan başarılı öğrencilere 5 yıl boyunca verilen, okul ücretinin tamamını veya bir kısmını kapsayan karşılıksız eğitim bursudur.

Tuğla fonunu oluşturan bağışlar başka bir amaçla kullanılamaz, harcanamaz.

Tuğla Bursiyerlerine verilen Burs desteği tutarının yarısı Dernek fonundan diğer yarısı ise SEV Vakfımızdan karşılanır.

Bu burs ile ilgili başvurular Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği’nin www.tac-alumni.org sayfasından online olarak yapılır. Son başvuru tarihi okulun kayıt takvimine göre ilk kesin kayıt tarihinden önce tamamlanacak şekilde her yıl web sayfasında açıklanır.

Başvurular; başarı ve ihtiyaç kriterleri esas alınarak, Mezunlar Derneği, TAC ve SEV temsilcilerinden oluşan ‘Tuğla Burs Komisyonunca’ adaylarla yapılan mülakatlar sonucu karara bağlanır.

Tuğla Burs Fonu’na 2006 haziran-2018 sonu süresince yapılan bağışlar;

TUĞLA FONU BAĞIŞLARI				
	Yıllık toplam		Dönemsel Toplam	
YIL	TL	\$	TL	\$
2006	88,380.41	174,826.39	88,380.41	174,826.39
2007	174,472.52	205,044.00	262,852.93	379,870.39
2008	112,619.90	30,486.00	375,472.83	410,356.39
2009	83,215.97	8,562.00	458,688.80	418,918.39
2010	103,203.67	38,012.21	561,892.47	456,930.60
2011	105,190.21	127,672.43	667,082.68	584,603.03
2012	134,999.14	8,189.93	802,081.82	592,792.96
2013	236,603.31	103,508.84	1,038,685.13	696,301.80
2014	222,289.80	146,549.95	1,260,974.93	842,851.75
2015	162,996.06	125,493.00	1,423,970.99	968,344.75
2016	219,535.48	151,678.69	1,643,506.47	1,120,023.44
2017	224,513.72	43,859.77	1,868,020.19	1,163,883.21
2018	184,961.45	10,617.20	2,052,981.64	1,174,500.41

Tuğla Burs Fonun da 2018 sonu itiban ile;

Vadeli tl hesaplarda

1.457,125.10 TL

Vadesiz TL hesaplarda

39,817.70 TL olmak üzere

TOPLAM:

1,457,404.70 TL

E-bondlarda

1,359,234.27 \$

Vadeli Hesaplarda

37,950.57 \$ olmak üzere

TOPLAM:

1,397,184.84 \$ Mevcuttur.

Bu tutarların **279.69 TL** ve **40.030,53 \$** getiridir.

Tuğla Bursiyerlerinin ihtiyacı Tuğla fon getirileri ve Vakfımız kaynağından, Üniversite ve Diğer TAC / Sev Bursiyerlerimizin ihtiyacı Dernek üniversite bağışları ile birlikte diğer şartlı bağışlardan karşılanmaktadır.

2002-2007 dönemi süresinde dönemsel burs tahsis tutarları ile öğrenci sayıları aşağıdaki tabloda görüldüğü gibi olmuştur.

DÖNEM	ÖĞRENCİ #	TUTAR
2001-02	4	5,802.00 TL
2002-03	9	15,322.00 TL
2003-04	13	35,006.00 TL
2004-05	19	37,852.00 TL
2005-06	21	50,460.00 TL
2006-07	28	52,230.00 TL

Tuğla fonun oluşması ile birikte 2007-08 döneminden başlayarak bu döneme kadar olan; dönemsel tahsis tutarları, öde-me kaynakları ve tutarları ile öğrenci sayıları yandaki tabloda görüldüğü gibi olmuştur.

Tablodaki SEV bursları Tarsus SEV ilk öğretim öğrencilerine verilen burslardır.

2018-2019 Eğitim Döneminde;

TAC’de okuyan 22 öğrenciye, SEV ilköğretim de 1 öğrenciye Üniversitelerde okuyan 15 mezunumuza toplam **613,656.98 TL** burs desteği tahsis edilmiştir. Bu tutarın **489,256.98 TL** si TAC de okuyan 20 Tuğla Bursiyeri için Tuğla Fonundan ödenmektedir.

Dinamik burs kaynaklarından ise; **19,000.00 TL** si, TAC li 2 öğrencimize, **5,500.00 TL** si, SEV’li 1 öğrencimize, **99,900.00 TL** si 15 mezun öğrencimize üniversite destek bursu olmak üzere toplam **124,400.00 TL** ödenmektedir.

2019 -20 eğitim dönemi içinde;

TAC Tuğla öğrencilerimiz için **678,229.70 TL**

TAC mezunu Üniversite öğrencilerimiz için

107,500.00 TL

TAC ve Sev ilköğretim öğrencilerimiz için

227,520.00 TL

olmak üzere

Toplam: 1,013,249.70 TL Burs desteği

öngörülmüştür.

DERNEK BURSLARI TUTARI, KAYNAĞI VE BURSIYER SAYISI					
DÖNEM	BURS TUTARI	TUĞLA FONU	DİĞER FONLAR	ÖĞRENCİ toplm #	Tuğ öğrenci #
2007-2008	98,404.10	25,434.00	72,970.10	34	
TAC BURSLARI	56,933.30	25,434.00	31,499.30	15	4
SEV BURSLARI	33,470.80	0.00	33,470.80	14	
ÜNV. BURSLARI	8,000.00	0.00	8,000.00	5	
2008-2009	106,090.03	59,900.03	46,190.00	24	
TAC BURSLARI	87,005.03	56,700.03	30,305.00	14	8
SEV BURSLARI	11,085.00	0.00	11,085.00	5	
ÜNİV. BURSLARI	8,000.00	3,200.00	4,800.00	5	2
2009-2010	139,610.21	80,043.02	59,567.19	30	
TAC BURSLARI	117,384.21	76,083.02	41,301.19	20	11
SEV BURSLARI	7,300.00	0.00	7,300.00	3	
ÜNV. BURSLARI	14,926.00	3,960.00	10,966.00	7	2
2010-2011	149,572.92	85,400.00	64,172.92	24	
TAC BURSLARI	139,672.92	85,400.00	54,272.92	19	14
ÜNV.BURLARI	9,900.00	0.00	9,900.00	5	
2011-2012	167,809.10	69,592.60	98,216.50	27	
TAC BURSLARI	158,332.10	69,592.60	88,739.50	22	13
SEV BURSLARI	1,557.00	0.00	1,557.00	1	
ÜNV.BURLARI	7,920.00	0.00	7,920.00	4	
2012-2013	185,099.41	120,975.83	64,123.58	19	
TAC BURSLARI	174,299.41	120,975.83	53,323.58	14	12
ÜNV.BURLARI	10,800.00	0.00	10,800.00	5	
2013-2014	237,725.59	116,900.59	120,825.00	24	
TAC BURSLARI	207,375.59	116,900.59	90,475.00	17	10
SEV BURSLARI	4,790.00	0.00	4,790.00	1	
ÜNV.BURLARI	25,560.00	0.00	25,560.00	6	
2014-2015	263,059.64	201,184.08	61,875.56	20	
TAC BURSLARI	219,064.08	201,184.08	17,880.00	14	12
ÜNV.BURLARI	43,995.56	0.00	43,995.56	6	
2015-2016	320,414.50	251,500.50	68,914.00	23	
TAC BURSLARI	263,286.50	251,500.50	11,786.00	15	13
SEV BURSLARI	5,374.00	0.00	5,374.00	1	
ÜNV.BURLARI	51,754.00	0.00	51,754.00	7	
2016-2017	411,839.25	336,234.50	75,604.75	27	
TAC BURSLARI	375,144.25	336,234.50	38,909.75	20	15
SEV BURSLARI	3,395.00	0.00	3,395.00	1	
ÜNV.BURLARI	33,300.00	0.00	33,300.00	6	
2017-2018	546,329.10	428,229.10	118,100.00	35	
TAC BURSLARI	459,679.10	428,229.10	31,450.00	22	18
SEV BURSLARI	4,750.00	0.00	4,750.00	1	
ÜNV.BURLARI	81,900.00	0.00	81,900.00	12	
2018-2019	613,756.96	489,256.96	124,500.00	38	
TAC BURSLARI	508,356.96	489,256.96	19,100.00	22	20
SEV BURSLARI	5,500.00	0.00	5,500.00	1	
ÜNV.BURLARI	99,900.00	0.00	99,900.00	15	

Tarsus Amerikan Koleji hazırlık sınıfı öğrencimiz; hem okul takımımızın hem de TAC Spor Kulübümüzün oyuncusu Ege Tan Yıldızoğlu U15 Yıldız Erkek Milli Takımına seçilerek bizleri gururlandırdı. Ege'yi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC'11/ '12 Muammer Pakdil, Büşra Kaya ile dünya evine girdi. Bu özel günlerinde dönem arkadaşları, genç çifti yalnız bırakmadılar. Pakdil ailesini tebrik eder, ömür boyu mutluluklar dileriz.

Rifat Can Ertong TAC '04, 22 Eylül 2018 tarihinde C. Büşra Uzun ile evlendi. Mutluluklar dileriz.

TAC '75 Mezunumuz M. Lütfi Öveçoğlu, ODTÜ Prof. Dr. Mustafa Parlar Vakfı 2018 yılı Bilim Ödülüne layık görüldü. ODTÜ'de, ODTÜ Rektörü ve Parlar Vakfı Mütevelli Heyetinin ev sahipliği yaptığı "ODTÜ Prof. Dr. Mustafa Parlar Vakfı 2018 Ödül Töreni" organizasyonu 19 Aralık 2018'de gerçekleşti. Bu törenden bazı kareleri sizlerle paylaşmak isteriz. Bu özel ödülü alan Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC'05 mezunumuz Yiğit Güleç, Seyhan Oruç ile dünya evine girdi. Güleç ailesini tebrik eder, ömür boyu mutluluklar dileriz.

PSK. İREM YÜKSEL

TARSUS SEV'07 mezunumuz Psikolog İrem Yüksel Mersin'de Öğrenci Koçluğu Merkezi açtı. Mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

TAC'01 Ahmet Göknaar ve Eşi Merve'nin kızları Beliz'den sonra adını Arhan Ziya koydukları oğulları dünyaya geldi. Göknaar ailesini tebrik eder, çocuklarıyla birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

TAC '03 mezunumuz Kamil Ünsal ve Eşi Didem Dilber Ünsal 'ın Belis Feryal ismini verdikleri kızları dünyaya geldi.

TARİHİMİZDE BİR İLK

TAC'77 mezunumuz Ersin Şendoğan ve TARSUS SEV Ortaokulu İngilizce Öğretmeni Gülden Şendoğan'ın oğulları TAC 10. Sınıf öğrencisi Emir ŞENDOĞAN Avustralya

Açık Junior Grand Slam Tenis Turnuvasında Bayrağımızı dalgalandıracak.

Bizlere bu gururu yaşatan Emir'i tebrik eder, turnuvada başarılar dileriz.

2019 Geleneksel TAC Ankara Balosu

Cengiz Atalay'72

“Bilmem kaçınıcı kez” yapılan TAO-TAC mezunları Ankara yıllık yemeğimiz bu yıl 19 Ocak da yine Hilton otelde idi. Ben, Mezunlar Derneğimizin her şubesinin yemeklerine katıldım şimdiye dek. Her şehrimizin ayrı insan yapısı var ve bunu görmek için bu yemeklere gitmek, bu farkı görmek için yeterli. Ankara, artık yaşlanan bir nüfusa ev sahipliği yapıyor. Bürokrat, aka-

demisyen, doktor, mühendis gibi artık pek de “gözde” olmayan kariyer sahibi insanlar çoğumuz. Maalesef, doğanın gerçeği olan bu yaşlanma sonucu, doğal olarak sayımız da eksiliyor. Sevgili AYKUT TOROS abimi burada anmak istiyorum. Yıllarca Ankara'da Mezunlar Derneği şubemizde, emek vermiş, birlikteliğimize katkı yapmış, efsane '63 mezunlarımızın önde gelenlerindendi. Maalesef çok yakında yitirdik kendisini.

Neyse ki, az da olsa, taze kan

katılıyor aramıza. Bu sene, yemeğimizin en genç “Ankara'lı” TAC'lisi 2000 yılı mezunu Pelin Akan idi. (Aslında sevgili TAC'11 Elif Cerahoğlu olarak en genç mezunumuz olmasına rağmen, onu şimdilik “misafir” kabul ediyorum.)

Yıllık yemeklerimizin düzenlenmesi, hep biraz heyecanlı oluyor. Kolay mı, 80-100 kişilik mezun topluluğunu ağırlamak. Sevgili Alp başkanın “yüreği ağzında” geçen son haftalarının en yakın tanıyıyım. Alp, yine hesabı denk-

leştirememek korkusu ile, hesap üstüne hesap yaparken asıl kötü haber Tibet Ağırtan kardeşimizden geldi. Son dakika, elinde oluşan ödem nedeni ile katılamayacağı haberi geldi. Müziksiz kalmıştık. İmdadımıza Mine Özberk, hızır gibi yetişti, bir tanıdığının oğlu ve arkadaşları bize çok keyifli birkaç saat yaşattı. RED LIGHT orkestramızın yaptığı müzik tam bize uydu, saatlerce dans ettik eğlendik. Nihat Arkan ve eşi Zehra ho-

calarımız, pistde, aldığı dans derslerinin boşa gitmediğini gösterdi. İstiyoruz ki, bu yemeklerde, derneğimizin en önemli etkinliği olan “Tuğla Bursu” na da katkı yapabilelim. Bu gönüllü bir katkı olacağından, yemek ücretlerine eklemeyen, ayrı bir piyango numarası uydurduk yıllardır. Bağış hediyelerle sattığımız piyango 4 TUĞLA yaptı sanırım bu yıl. Sevgili TAC'92 Kemal Uslu parasal katkı yapmasa idi bunu gerçekleştire-

mezdedik. Kendisine çok teşekkür ediyoruz.

Teşekkürlerimizi, her sene olduğu gibi, Tarsus'dan gelerek bizi şerefliendiren dernek yönetim ekibimize de gönderiyoruz.

Seneye tekrarlayabilmek umudu ile, ama o kadar da beklemeden, kebab ve son Cuma'larda da görüşebilmek dileği ile ;

KALIN SAĞLIKLA

“TAC Ankara Ofis Partisi”

RNN HOME

Yıllar önce Ankara’da başlattığımız etkinliklerden birisi de “OFİS PARTİLERİ” idi. Çok yeni kaybettiğimiz sevgili Aykut Toros (tac ’63) abimizin başlattığı bu partilerin amacı, Ankara’da yaşayan TAO-TAC lilerin iş yaşamlarını tanıtmak, kimin, nerede, ne yaptığını diğer mezunlarla paylaşmaktır. Senede 3-4 kez, değişik bir mezunumuz ev sahibi olarak küçük bir akşam partisi hazırlar, diğerlerimiz hem Allah ne verdiyse “zıkkımlanır” hem de parti sahibinin işi hakkında fikir sahibi olur ve varsa muhtemel gelecek işbirliklerinin önünü açmış olurduk. Ne var ki, bu etkinliklerimizi uzun yıllardır yapamıyoruz. Bunun nedeni sanırım artık Ankara’da yeni iş sahibi olan mezunumuzun kalmamış olması, yada bu etkinliğin

yavaş yavaş unutuluyor olması. Malum, Ankara’ya yıllardır yeni mezunumuz gelmez oldu, Ankara’lı mezun nüfus yaş ortalaması gittikçe yükseliyor ve yakında gurubumuz

bir emekliler gurubuna dönüşecek. Kazara üniversite için Ankara’ya gelen olsa bile, onlar da eğitimleri biter bitmez İstanbul veya başka bir yere kaçıyorlar.

Derken, 2018 yazın bir Ankara “son Cuma” partisinde, Renin Arpaç TAC ’92 ile tanıştım. Renin ikinci kuşak TAC’li ve ’63 Bülent Arpaç’ın kızı. Bilkent İç-mimarlık bitirip Adana’ya gitmiş ve orada ne olduğunu anlamadan kendini aile şirketlerinin içinde bulmuş. 30 yaşında da şirketlerin başına yönetici olarak geçmiş, Adana’da bir yandan da mimarlık şirketi kurup pek çok iş yapmış bir başarılı GİRİŞİMCİ. Birkaç yıldır evlilik/ayrılık süreçleri sonrası Ankara’da idi ve “son-Cuma”lara ilk kez geliyordu. Renin, Ankara’da iç mimari tasarım ve “hareketli-sabit” mobilya üretimi ile ilgili kendi işini yapıyor.

Tam da o sıralarda, ben şirketim için yeni bir ofis yapıyordum ve bir gün önce bir mimarlık ofisi ile sözleşme yapmıştım. Renin’in de tasarım ve uygulama yaptığını öğrenince, kendi ofisimin işlerini bir TAC’li kardeşimle yapamayacağım için çok hayıflandım. Yine de Renin’in davetine uydum ve ertesi gün iş yerini ziyaret ettim. Bir de ne göreyim, Renin bir “mucize” ve mağazası gerçekten harika mobilyalar ile dolu, sabit ve hareketli mobilya cenneti. Tabii ki tahmin etmeniz zor değil, ben ertesi gün mevcut kontratımdan çıkartabildiğim tüm kapı ve mobilyaları “RNN HOME” firması ile yaptım. Renin işinde çok titiz, zevkli ve her ayrıntı ile inatla uğraşan, üreten bir kardeşimiz.

21 Kasım 2018 de TAO-TAC Ankara olarak “RNN HOME” ofis partisi yaptık. Renin işinde olduğu gibi misafirperverliği de mükemmel-

di. Yaptığı mobilyaları, kapıları, mutfak ve tuvaletleri Show-room’un elverdiği ölçüde gördük, Renin

ile gurur duyduk.

Yere-göğe duyurulur ki, “RNN HOME” Ankara’da nitelikli mobilya arayanların yeni adresidir. Aslında sanırım Renin İstanbul’a da Adana’ya da gönderebilir mobilyalarını, isteyen olursa.. Denemeye değer, haberiniz olsun.

Sevgili Renin, işlerin yolunda gitsin, evlere-ofislere güzellikler getir, bol paralar kazan.

DTİ İmplant Sistemleri Genel Müdürü Talat Buğur TAC'90

Türk diş implantı firmasından RUSYA ATILIMI

DTİ İmplant Sistemleri Genel Müdürü Talat Buğur TAC'90, TÜBİTAK ile yaptığı Ar-Ge çalışmaları sonucu geliştirdiği implant teknolojileri ve ihracat girişimlerini anlattı

TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi (MAM) ile yaptığı Ar-Ge çalışmaları sonucu geliştirdiği implant teknolojileriyle 24 ülkeye ihracat yapan Türk şirketi DTİ İmplant, gözünü Rus pazarına çevirdi.

Rusya'nın başkenti Moskova'da, Türkiye'den profesörler, akademisyen ve diş hekimlerinin katılımıyla 10. Bilimsel Toplantı düzenlendi.

TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi ile yaptığı Ar-Ge çalışmaları sonucu geliştirdiği implant teknolojileriyle bilinen DTİ İmplant firması tarafından organize

edilen toplantının açılışını Türkiye'nin Moskova Büyükelçisi Hüseyin Diriöz (TAC'72) yaptı.

DTİ İmplant Genel Müdürü Talat Buğur (TAC'90), Rusya'nın başkenti Moskova'da, Türkiye'den çok sayıda profesör, akademisyen ve diş hekiminin katılımıyla düzenlenen sempozyum kapsamında şirketin Rusya hedeflerini AA muhabirine anlattı.

Rusya ve Türkiye arasında en üst seviyede önemli bir ivme kazanan ilişkilerin kendilerini motive ettiğini anlatan Buğur, "Her yıl hekimlerimiz arasındaki ilişkilerin

gelişmesini de düşünerek ihracatımızı artırmak istediğimiz bir ülkede geniş kapsamlı bir sempozyum düzenliyoruz. Giderek güçlenen ilişkilerimiz nedeniyle bu yıl da Rusya'yı seçtik." dedi.

Rus halkının Türkiye tarafından üretilen ürünlere büyük bir ilgi duyduğunu vurgulayan Buğur, "Rus şirketleri nezdinde de ürünlerimize önemli bir talep var. Biz de Türk hekimlerle birlikte kendi sektörümüzde üzerimize düşeni gerçekleştiriyoruz ve bu yüzden Rusya'dayız." diye konuştu.

Rusya'da Türk ürünlerine yöne-

lik bakışın, Avrupa'dan daha olumlu olduğunu belirten Buğur, "Rusya'da, Türk firmalarının belirli bir kalitenin üzerinde olduğuna dair net bir algı var. 150 milyonluk bir nüfustan bahsediyoruz, dolayısıyla başta Moskova olmak üzere burası bizim için çok önemli bir pazar." ifadelerini kullandı.

TÜBİTAK ve Türk bilim adamlarıyla yapılan çalışmalar sonucunda Rusya pazarına iddialı ürünlerle gireceklerine işaret eden Buğur, "Özellikle şu anda Türkiye'de üretimi olmayan, yüzde 100'ü ithal domuz kaynaklı kemik tozunu biz dana kaynaklı kemik tozu olarak kısa bir süre içerisinde üretmeye başlayacağız." dedi.

Buğur, Türk diş hekimleri olarak Rusya'ya yönelik açılımın önemini vurgulayarak, "Buraya hekimlerimizle yaptığımız çıkarmanın, iki ülke arasındaki ilişkilerin yanı sıra Türk ekonomisine önemli bir katkısı olacaktır." diye konuştu.

"Türk ürünleri Amerikan ve Alman ürünlerine eşdeğer tutuluyor"

Diş hekimi Adnan Coşkun ise eski Sovyetler Birliği devletleri içerisinde Türk ürünlerine yönelik ciddi bir

saygınlık olduğunun altını çizerek, "Bu coğrafyada ürünlerimize Amerikan veya Alman ürünlerine eşdeğer tutuluyor." dedi.

DTİ İmplant tarafından yapılan implant yüzeylerinin, dünyadaki en üst düzey implant yüzeyleriyle aynı seviyede olduğunu belirten Coşkun, "TÜBİTAK MAM Gen Mühendisliği

ve Biyoteknoloji Enstitüsü ile Kimya Enstitüsü iş birliğiyle yaklaşık 2 yıllık bir Ar-Ge çalışması sonucunda bu ürünü kuru yüzey olarak geliştirdik ve raf ömrünü 5 yıla çıkardık." ifadelerini kullandı.

“

Talat Buğur: Rusya ile her yıl hekimlerimiz arasındaki ilişkilerin gelişmesini de düşünerek ihracatımızı artırmak istiyoruz

”

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ TARİHÇESİ

M. Nihat Taner'68

Bildiğimiz kadarıyla 1947 Yıllığı TAC mezunlarının çıkardığı ilk yıllık olma özelliğini taşımaktadır. İstanbul'da, Alaettin Kral Matbaasında basılmıştır. Sayın Haydar Göfer öğretmenimizle yaptığım görüşmede 1948 yılında Tarsus'ta görev başladığını, okul müdürü Mr. Sage Woolworth'un ricası üzerine, trenle İstanbul'dan Tarsus'a gelirken, yıllıkları yanında getirdiğini anlatmıştır. Yıllıkta Mr. Woolworth'un belirttiğine göre Cumhuriyetin ilanından sonra TAC ilk mezunlarını 1930 yılında vermiştir. 1930'da mezun olan 3 öğrenci Ahmet Nedim Bolgöl, Mehmet Oğuz Bazoğlu ve Mustafa Remzi Turan ağabeylerimizdir. TAC'nin ilk mezunu diploma numarası (1) olan Ahmet Nedim Bolgöl'dür. Yıllıkta 1930'dan başlayarak 1947'ye kadar mezun olan öğrencilerin listesi verilmektedir. İsimlerin alfabetik sıra takip etmemesi, sıralamanın öğrencilerin okul numaralarına göre yapılmış olabileceğini düşündürmektedir.

Yıllıkta belirtildiğine göre TAC Mezunlar Derneği 1947 senesinde Ankara'da kurulmuştur:

Recently our Alumni in Ankara established an Alumni Association. So far they have held two meetings. Their aims are to meet for fellowship dinners and for the opportunity of speaking English and to help new graduates, especially as these first come to Ankara and need aid in university registration and in finding places to live.

The executive committee of the club is as follows:
Chairman Ahmet Nedim Bolgöl, 1930
Vice-Chairman Feridun Ataizi, 1936
Secretary Ertuğrul Uçgun, 1938
Treasurer Enis Fikri Tokcan, 1933
Assistant Treasurer Korkut Beriker, 1943

★ ★ ★

Muhtemelen 1947 Yıllığına ulaşamamış olan okulumuz öğretmenlerinden Alan A. Bartholomew, *A History of Tarsus American School 1888-1988* kitabında (s. 49) farklı bir bilgi vermektedir:

In 1958 an Alumni Association made up of graduates of Tarsus American College was formed. In a newsletter published in 1958, Frank Stone writes that, "two good alumni meetings have been held in Tarsus and a third is being planned. Several meetings have taken

place in Ankara and an active program is going on in İstanbul." The first president of Tarsus American College Alumni Association was 1937 Kayhan Ramazanoğlu. In 1959, a list of the graduates of TAC was published which included names of 491 alumni.

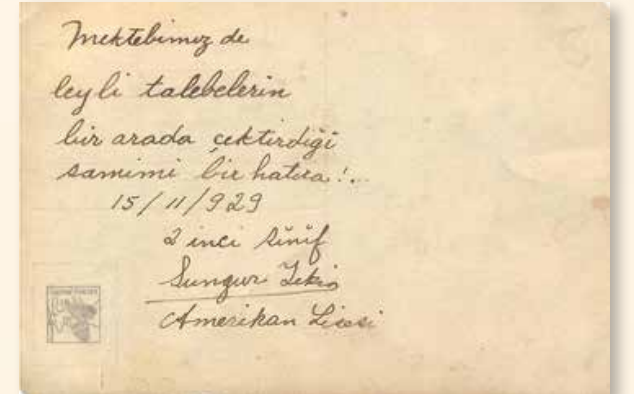
★ ★ ★

Mr. Bartholomew'in bahsettiği kaynağı sahaflardan bulduk. **Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Cemiyeti Adres Kitabı** (Yeni Mersin Matbaası – Mersin 1959). 1959 yılı mezunlarının da yer alması nedeniyle, 1959 senesinin 2. yarısında hazırlandığını düşündüğümüz çalışmanın kime ait olduğu belirtilmemiştir. Yeni Mersin Matbaası, ailece "gazeteci" olan Akbaşlara aittir. Baba Fuat Akbaş, Mersin ve Çukurova tarihi ile ilgili çalışmalarıyla tanınan değerli bir kişidir. Oğlu Besim Akbaş ağabeyimiz (TAC '49) bayrağı babasından devralmıştır. Besim Akbaş'ın zamansız ölümü üzerine kardeşi Nimet (Tufan) ve eşi İhsan Tufan, Son Haber Gazetesi ile yerel basın olarak çalışmaları sürdürmüşlerdi.

Alfabetik olarak düzenlenen kitaptaki adres bilgileri, mezunlarımızın profesyonel yaşamına ışık tuttuğu için önemlidir. Kitapta verilen, ancak 1947 Yıllığı ile örtüşmeyen isimler parantez içinde verilmiştir. Yıllıkta yer almayan, ancak kitapta belirtilen "ilave" isimler ilgili senenin mezunlar listesinin sonuna eklenmiştir. Aynı zamanda '47 Yıllığı'nda verilmeyen soyadları (1933 ve 34 yılları) ve mezunlarımızın meslekleri hakkında önemli ipuçları vermiştir. Bilgileri güncellerken mezunlarımız ardından TAC'de okuyan yakınları da belirtilmiştir. Bu çalışmanın gündeme gelen TAC Müzesinin bilgi arşivi-ne mütevazı bir katkı olması dileğiyle, adı geçen büyüklerimizin hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ MEZUNLARI (1930-1959)

Listede ilginç bir detay, soyadı kanununun kabulünden sonra olmasına rağmen 1933 ve 34 mezunlarının soyadları yerine aile lakapları ile verilmesidir. Bunun nedenini bulamadık ancak Yıllık hazırlanırken ulaşılabilen kaynakların bunu zorunlu kıldığını düşünmek mümkündür. Kitapta verilen, ancak Yıllıktaki ile örtüşmeyen isimler parantez içinde verilmiştir. Yıllıkta yer almayan, ancak kitapta belirtilen "ilave" isimler ilgili senenin mezunlar listesinin sonuna eklenmiştir.

TAC '34 Sungur Mavitekin ağabeyimizden

1959 MEZUNLAR CEMİYETİ ADRES KİTABI

(Teachers)

- ❑ **Roger Matteson**
581 Orchard Ct. Des Plaines Illinois USA
- ❑ **Dr. and Mrs. Paul Nilson**
722 East Willow Avenue Wheaton Illinois USA
- ❑ **Dr. and Mrs. William L. Nute Sr.**
Amerikan Kliniği Talas, Kayseri
- ❑ **Kenneth Olsen**
827 E. 52nd St. Chicago 15, Illinois USA
- ❑ **Eugene A. Pringle**
630 West 147th Street New York 21 N.Y. USA
- ❑ **Ruth and Wallace Robeson**
Grad School of Theology Oberlin Ohio USA
- ❑ **Edward Savage**
113 Shari Karel Aini American Univ. Of Cairo Kahire Mısır
- ❑ **Robert Schinske**
1210 Como Street S.E. Minneapolis Minnesota USA
- ❑ **Mr. And Mrs. John Scott**
Amerikan Ortaokulu Talas Kayseri
- ❑ **Lyle Shelmedine**
College of Puget Sound, Tacoma Washington USA
- ❑ **Richard Smith**
Industrial High School, Pristol Conn. USA
- ❑ **Miss Grace Towner**
511 West 6th Street Claremont California USA

1930

- ❑ **Ahmet Nedim Bolgöl (1 numaralı öğrenci ve mezun)**
Namık Kemal Mah. 3 Sokak No 3/3 Ankara
- ❑ **Mehmet Oğuz Bazoğlu**
Dış Fakültesi İstanbul Üniversitesi İstanbul
- ❑ **Mustafa Remzi Turan**

1931

- ❑ **Mustafa Saffet (Kolât)**
Sümerbank İstatistik Uzmanı Ankara
- ❑ **Halil Ablahat**
(Mehmet Sabri Verdi)
Doktor (Dahiliye Mühedassısı) Mersin

1932

- ❑ **Kemal Hilmi (Kemal Hilmi Özdiñçer)**
T.C. Merkez Bankası Ankara
- ❑ **Yusuf Kemal**

1933

- ❑ **Cemal Eşref**
Seyhan Matbaası Vasıtasıyla Adana
- ❑ **Mehmet Danyal (Mehmet Baykal)**
Enis Fikri Tokcan
P.K. 2 Ankara
- ❑ **Süleyman Fehmi**
Sümerbank Mensucat Fab. Adana
- ❑ **Derviş Abdülkerim (Abdülkerim Derviş)**
Dib Alexis 1930, 781 Forty Eight St. Brooklyn, New York USA
- ❑ **İhsan Hüseyin** (Dr. Hüseyin İhsan Önal)'66 Demir Önal'ın babası
Cerrahi Hastanesi Adana
- ❑ **Kemal Hulusi (Ağaoğlu)**
Çiftçi Derneği Karşısı Adana
- ❑ **Keçeci Zade Hilmi**

1934

- ❑ **Abdülmesih Musa oğlu İbrahim (İbrahim Musa Hanush)**
Aleppo College Halep Suriye
- ❑ **Yahya oğlu Hayrettin (Hayrettin Yahya Sağlamtürk)**
Atatürk Lisesi İngilizce Öğretmeni Ankara
- ❑ **Ahmet oğlu Hasan Basri**
Cevdet oğlu Hasan Ercüment Tevfik (Hasan Tevfik Cevdet Ercüment)
Abdurrahman oğlu Hacı Ahmet (Hacı Ahmet Abdurrahman)
- ❑ **Sofu Zade Musa oğlu İsmail Hakkı** Dr. İsmail Hakkı Sayman)
Serbest Tabip Kadirli
Abdülkadir oğlu Mahmut Fehmi (Mahmut Fehmi Tanrikulu)
İstanbul Teknik Üniversitesi Doçent İstanbul
(Çulha) Mehmet Salih oğlu Abdülhamit Mavi Ali oğlu Mehmet Sungur (Sungur Mavitekin)
Maliye Dairesi Mersin
(Hurşit oğlu Muzaffer Ali Hurşit)
Ali Fehmi oğlu Mehmet Ali (Mehmet Ali Fehmi)

1935

- ❑ **A. K. Cornall**
1914 Michigan Avenue L.A. 33 California U.S.A.
- ❑ **Hüseyin Candan**
Borsa Çıkmazı No. 76 Tüccar Adana
- ❑ **Mustafa Gürkan**
- ❑ **İhsan (İlhan) Bozkurt**
Emlak ve Kredi Bankası Ankara
- ❑ **Nesim Dikmen**
- ❑ **Fahir Tigrel (Fahir Tiğrel)**
Maliye Bakanlığı Ankara
- ❑ **Arman Kalusyan**
- ❑ **Yusuf Danişmen (Danişman)**
14 Mayıs Mah Boğaz Sokak No. 8 Kavaklıdere Ankara

1936

- ❑ **Cezmi Kıralp**
Gürün Han Avukat İstanbul
- ❑ **Hüseyin Fehmi Abacı**
Etibank Muhasebecisi, İskenderun
- ❑ **Hasan Tongaoğlu (Hasan Topçuoğlu)**
Cumhuriyet Merkez Bankası Vezneciler İstanbul
Necmettin Çetinsoy (yeğeni N. Ç. Yorgancı'nın arkadaşı)
- ❑ **İbrahim Gürsel**
- ❑ **Abdülkadir Gürpınar**
İkinci Noter Adana
- ❑ **Nevzat Emrealp** (Feridun'64, Haldun'69, Sadun'74 babası)
Emniyet Müdürü İzmir
- ❑ **Osman Güzel**
Bankalar Caddesi 66 Galata İstanbul
- ❑ **İhsan Oğuz**
- ❑ **Feridun Ataizi**
Etibank Makine Şubesinde Ankara
- ❑ **Ertuğrul Tımar**
- ❑ **Hamit Menemencioğlu** (Hamit Adil Menemencioğlu)
Alsaray Sineması Karşısı Tüccar Adana
- ❑ **Ali (Fikri) Alınacı**
İşçi Sigortaları Gn. Md.'de Raportör Ankara

1937

- ❑ **Mustafa Kemal Aytemur** ('77 Sait Aytemur?) Dr. K. A. Adana'nın ilk özel Aytemur Hastanesi
Tüccar Çiftçi Ceyhan

- ❑ **Yaşar Tanrikut**
İktisat Fakültesi Maliye Ens. Asistan Beyazıt - İstanbul
- ❑ **Mehmet Sayınkul**
Antalya Nakliyat Ambarı Seyahat Ajansı Eminönü İstanbul
- ❑ **Kayhan Ramazanoğlu** (1947'de TAC'de İngilizce öğretmeni)
Caminur Mah. Kolej Caddesi Tarsus
- ❑ **Mustafa Şefik Ataizi**
Manifaturacı Tarsus
- ❑ **Ertuğrul Yaylalı (Zekeriya Yaylalı'nın oğlu)**
Feneryolu Fenerli Ahmet Bey Sokak No. 32 Kızıltoprak İstanbul
- ❑ **Müfit Tuksal**
Askeri Hava Alanında Adana
- ❑ **Orhan Çandarlı (Osman Çandırılı)**
Kızılay Merkezinde Müfettiş Ankara

1938

- ❑ **Vaham Ortaçağ** (Dr. Vahan Goetcherian)
Goceryan (Göçeryan) Hastanesi, Rue de Fleure Beyrut Lübnan
- ❑ **Ahmet Oldaç**
- ❑ **Ertuğrul Uçgun**
- ❑ **Sabn Dikmen**
- ❑ **Kâzım Tunca**
- ❑ **Ahmet Esat** (Ahmet Esat Sindar)
Sabuncu Han Mahmutpaşa İstanbul

1939

- ❑ **Hasan Ferit Kubat**
Emniyet I. Şube Müdürü Ankara
- ❑ **Şerefeddin Okbaş**
- ❑ **Zeki Toker**
Amerikan Yardım Heyeti Türkiye Başkanı Washington USA
- ❑ **Ahmet Murat Erdoğan**
- ❑ **Mehmet Sabri Verdi**
- ❑ **Ali Sindar**
- ❑ **İbrahim Halidun (Haldun) Aksüt**
Burla Biraderler Muhasebecisi Galata, İstanbul

1940

Mezun yok

1941

Mezun yok

1942

- ❑ **Ali Kemal Yazıcıoğlu**
Dış Tabibi Ceyhan
- ❑ **Besim Göneng**
- ❑ **(Dr.) Mehmet Esat Alpaytaç**
Robert Koleji Bebek İstanbul (1968-72 Robert Kolej ve Amerikan Hastanesinde doktor, babası Tarsus Müftüsü)
- ❑ **Tahir Bülent Tunakan**
C/o University Hospital, Omaha Nebraska USA
- ❑ **Bağdasar Hamarat**
Theodorus Hall, Robert Kolej Bebek İstanbul
- ❑ **Reşit Gönen (Gören)**
Tüccar Gaziantep
- ❑ **Celil Erel Veysoğlu**
Ticaret Vekâleti Dış Ticaret Dairesi Ankara
- ❑ **İsmail Berduk Olgaçay (büyükelçi)**
Hariciye Vekâleti Memurlarından Ankara
- ❑ **Ali Altürk**
Çukobirlik Adana

1943

- ❑ **Ahmet Nazım Arcasoy**
- ❑ **Muzaffer Aydın**
- ❑ **Korkut Beriker**
Kil-Toprak Ltd. O. Adana
- ❑ **Mehmet Nihat Kaya**
Hâkim Alanya
- Turhan Levent**
Mis Sokak No. 9/9 Taksim İstanbul
- ❑ **Mustafa Halûk Agakay (Ağakay)**
- ❑ **Hüseyin Dokur (Rasim Dokur'un oğlu)**
- ❑ **Esat Turak**
Nafia Vekâleti Yapı ve İmar İşlerinde Şehircilik Mühedassısı Ankara
(Ahmet Nazım Çakmak)
Ticaret Vekâleti Dış Ticaret Servisi Ankara
(Muzaffer Şuberi)
P.K. 184 Mersin

1944

- ❑ **Hasan Altürk**
Müddeiumumî Sivas
- ❑ **Faik Fındık**
Şehir Pastanesi Gümrük Alanı Mersin
- ❑ **Mehmet Sınn Fırat (Mehmet Sınn Turanlı)**
Adıyaman Milletvekili T.B.M.M. Ankara
Mustafa Kemal Homurlu (Avukat, Tarsus Belediye Başkanı – TR'nin en genç başkanı 1952'de – mezunlar derneğinde görev yapmış, '99 İhsan Erten'in dedesi)
Avukat Tarsus
- ❑ **Muzaffer Egemen**
Tanlit Nakliyat Şubesi Adana
- ❑ **Erol Muhtar Bilik**
İsmetpaşa Caddesi No. 47 Yenişehir Ankara
Muhittin Özbelli (Dr.) Türker ve Halit'in babası)
- ❑ **Ali Besim Gürani**
Gürün Han Manifaturacı İstanbul
- ❑ **Mustafa Orhan Öztürk (Dr.)**
Austen Riggs Center, Inc. Stockbridge Mass. USA
- ❑ **Mustafa Reyan Toluner**
Kaptanpaşa Camii Sokak No. 19 Üsküdar İstanbul
- ❑ **Nevzat Yaramış**
Avukat Tarsus
Süha Sami Merze (Tevfik '68, Cüneyt'70, İbrahim'74 babası)
Atatürk Caddesi No. 16 Mersin
- ❑ **Aslan Şeref Köksal**
Karayolları Yüksek Mühendisleri H. Bayındırlık Bakanlığı Ankara
(Mehmet Raşit Erman)
Zambak Sokak No. 10 Kat 3 Beyoğlu, İstanbul

1945

- ❑ **Ertuğrul Tars** (Ali Bey'in oğlu, '79 Ali Refik Tars'ın babası)
Çiğdem Sokak No. 11 Batı Mah. Pendik İstanbul
- ❑ **Turhan Uygur**
Kızılmurat Mah. 38 Tarsus
- ❑ **Orhan Uygur**
Kızılmurat Mah. 38 Tarsus
- ❑ **İlmittin Tunca**
Jammat Civilian Personel Sec. Ankara
- ❑ **Ali Alptekin**
Amerikan Koleji Tarsus
Mahmut Bedri Canlı (Abut'un babası Vehbi Canlıgil'in kuzeni)
Uray Cad. 84 Mersin
- ❑ **Zahit Homurlu**

- ❑ **Orhan Tece**
Avukat
- ❑ **Ali Fuat Kargılı**
Avukat Adana
- ❑ **Muammer San**
Özler Cad. 32 Sokak No. 16 Adana
- ❑ **Hüseyin Yeşilkaya**
Ali Zülfi Günişik (Günşik)
PK 16 Tarsus
- ❑ **Mehmet Niyazi Özbekli**
Adakale Sokak 49/5 Ankara
Feyyaz Ergir ('47 sınıfından mezun olmadan vefat eden ..in ağabeyi)
- ❑ **Naci Bayatlıoğlu (Togay Bayatlı ile)**
- ❑ **Oktay İşcen (büyükkelçi)**
Necatibey Cad. Yeşilirmak Sokak 3/3 Yenişehir Ankara
- ❑ **Ahmet Ertuğrul Deniz (Süleyman Deniz)**
Mobil Oil Türk A.O. P.K.10 İskenderun
- ❑ **Kemal Özger**
Çukurova İthalat İhracat T.A.Ş. Büyükdere İstanbul
- 1946**
- ❑ **George Helling (T)**
Pilot Knob Road Rosemount Minnesota USA
- ❑ **T. Ahmet Aksoy**
Robert Kolej Bebek İstanbul
- ❑ **Mahmut Taze (Dr. Rıza'70 babası)**
İngilizce Öğretmeni Lise Tarsus
- ❑ **Sabri Anlağan**
Bahçelievler 4. Cadde 76/A Ankara
- ❑ **Hayrettin Eker**
Lise Öğretmeni Tarsus
- ❑ **Necati Toksoy**
Akşehirli Hanı Hüdavendigâr Cad. Sirkeci İstanbul
- ❑ **Dursun Paksoy**
Eczacı Kadiri
- ❑ **Faruk Ersen (Erşen)**
C/o N.V. Shell P.K. 115 Yenişehir Ankara
Muvaffak Kavrar (Hukukçu, Mezunlar Derneği Başkanı)
Avukat Tarsus
- ❑ **Halim Güreş**
TPAO Satın Alma Servisi Batman
- ❑ **Şükrü Memişoğlu**
PK 798 İstanbul
- ❑ **Kuşdemir Uygur**
Çukurova İthalat ve İhracat TAO Büyükdere Cad. No. 14 Şişli İstanbul
- ❑ **Ahmet Halit Ersoy** (Uğur Ersoy'un ağabeyi, Yakup Ersoy'un babası)
Yakup Ersoy eliyle Tüccar Mersin
- ❑ **İlhan Cemal Beriker**
Yapı ve Kredi Bankası Akreditif Servisi Adana
- ❑ **Samî Emel Başaranlar**
- ❑ **Oskar Sayeğ**
İlyas Sayeğ eliyle İskenderun

1947

- ❑ **Şefik Barutçu**
TPAO Satın Alma Servisi Batman
- ❑ **Osman Saraç**
- ❑ **Münci Tan**
- ❑ **Abdürrezzak Saçlı** (İbrahim Saçlı'nın babası, Salim Erdem'in kayınbabası)
İş Bankası Kambyo Şef Muavini Mersin
- ❑ **Tuncay Evliya**
Tüccar Tarsus
- ❑ **Selahaddin Dönmezoğlu**
Çataklı Mah Ev 44 Sokak 87 Tarsus
- ❑ **Süreyya Yaltır** (Mehmet Yaltır)
- ❑ **Adnan Balam**
P.K. 76 Mersin
- ❑ **Hamza Güngör**
Hüseyin Güngör eliyle Bakkal Yenice
- ❑ **Asım Koçak**
- ❑ **Baki Boro** (Sadun – Kayhan – Kasım)
Dostlar Lokantası Ulus Civarı Ankara
- ❑ **Kayhan Bozkurt** (Ali Rıza Bozkurt'un oğlu, Atif Bozkurt'un kardeşi)
- ❑ **Necmi Çiğdem**
Borsa Civarında Tüccar Adana
- ❑ **Mehmet Azmi Gök (Erdem'in babası)**
Mesudiye Mah. 54 Sokak Ev 15 Mersin
- ❑ **Galip Gök**
English Center Lisan Dersanesi Beyoğlu İstanbul
- ❑ **Mehmet Ali Dinç**
- ❑ **Cevdet Naci Güllalp** ('68 Haldun Naci'nin ağabeyi)
Aziz Naci eliyle PK 16 Adana
- ❑ **Ahmet (Can) Gülcüler (Dr)**
İncirlik Havaalanı Adana
- ❑ **Behzat Dönmez**
- ❑ **İlhan Öztürk**
Kızılırmak Cad. İrengün Apt. 34/5 Vekâletler Ankara
- ❑ **İlhan Yoncacı**
P.K. 184 Mersin
- ❑ **Dündar Turna**
Avukat Hasan Turna eliyle Zonguldak
- ❑ **Ümrân Özbabacan**
- ❑ **Manuel Sakarya**
Şirmenli Cad. Sürekli Apt. Kayseri
- ❑ **Kayhan Kargılı**
Avukat Adana
- ❑ **Necdet Sagun**
Rıhtım Cad. Recaizade Sokak No. 35/1 Kadıköy İstanbul
- ❑ **Rauf Yeşilyurt**
Metcalfe Hamilton Grove Şti. İncirlik Adana

Geçmişten Bugüne

TAC Mezunlar Derneği

Akar Burduroğlu '63, Nihat Taner '68, Rifat Kırıl '78, Betül Öcal

Kayıtlarımıza göre 1958'de okul müdürü Mr. R. Maynard'ın önderliğinde, öğrencilere burs desteği verebilme amacı ile kurulduğu bilinen, Derneğimizin kuruluşunun 60. yılında, kuruluşundan bugüne kadar ki yaşamının hafızalardan ve anılardan kayda geçirilmesi için bir çalışma yapılması düşünüldü.

Çalışmaya öncelikle Haydar Göfer hocamızı ziyaret ile başlamaya karar verdik.

Akar Burduroğlu (TAC'63), Nihat Taner (TAC'68) ve Rifat Kırıl (TAC'78) Betül ablamız ile birlikte 30 Ekim Salı günü Hocamızı ziyaret ettik. Hocamız her zamanki gibi, güler yüzü ile bizleri kapıda karşıladı ve buyur etti. Aşağıda 10.30'da başlayıp 12.00'de biten bu ziyaretimizin ve sohbetimizin notları bulunmaktadır.

Konuşulan hususlarla ilgili açıklayıcı bilgiler parantez içerisinde verilmiştir.

★ ★ ★

A -Mezunlar Derneğinin birinci dönemi 1958-1980 arası. 12 Eylül 1980'in ardından bir süre kapatılıyor. 1982'de yeni bir dönem başlıyor, Güner (Baykal) abiyle beraber. 1982-2000 arası. O zamanı ben, yerel şubelerin dönemi, “feodalite” dönemi olarak anıyorum. Çünkü her şube bağımsız hareket ederdi. 2000'den günümüze kadar, şubelerle çalışan merkezi bir Dernek dönemi var. Dernek, hatırladığım kadarıyla 1940'lı yılların 7 mezunu ile kurulmuş. Okul müdürü Mr. Maynard'ın öncülüğünde. Size bu bilgileri ve Derneği konuşmak için geldik hocam.

H -Mr. Maynard'ın başını yediler.

A -O noktaya sonra gelelim hocam. Ben 1955'te okula başladığımda hatırlarım. Friendship vardı o dönemde, değil mi hocam? Unity yoktu, yanlış hatırlamıyorsam. Derneği kurmuş olan Mr Maynard okul müdürü idi.

H -Mr. Maynard 16 yıl müdürlük yaptı. Ben geldiğim zaman 1948'de Mr. Woolworth vardı, beni işe

o aldı. 1949 senesinde Mr. Woolworth İstanbul'a gidince, Mr. Maynard müdür oldu. 16 yıl müdürlük yaptı. Aslında o olay meydana gelmeseydi, daha da yapacaktı.

(Konu olay:
1963 dönemi öğrencileri yatakhane sorumlusu öğretmenleri ile yaşanan tartışma ve ellerinden alınan 3.mütalaa hakkına gösterdikleri tepki sonucunda yönetimce öğrencilere toplu tart vermişti.

Bunu protesto için; Lise 2 ve Lise 1 öğrencileri Tarsus içinde bir sessiz yürüyüş yapmıştı. Olay basına yansımıştı. Sene sonunda 63'lüler mezuniyet törenine katılmamıştı.

İncelemeye gelen Milli Eğitim Bakanlığı müfettişlerinin olumsuz raporu sonucu Mr. Maynard görevine devam edememiştir).

H -Maalesef, maalesef, ondan sonra onu kenara çektiler. İzmir Koleji'nde sekreter gibi pasif bir göreve verdiler. Ben gittim, çünkü beni çağırılmıştı. Rahmetli bizim hanıma “Muzaffer Hanım” dedi, “Allah sözdür, Allah birdir. İzmir'e geleceksiniz” dedi. Biz de gittik, birkaç gün kaldık. Bir sekreter gibi bir iş vermişler.

(Mr. Maynard 1964'te İstanbul'a, Board Okullarına danışman oldu. 1964-1972 arasında bu görevde bulundu. 1972'de İzmir'e Board Okulları eğitim danışmanı olarak tayin edildi.)

A -Peki hocam bu derneği 1958'de kurarken niyetleri neymiş?

(Hocam sorudaki 58'i duyunca aşağıdaki anısını hatırladı.)

H – Burada öğrendim ben 58'i. Oğlum nedir bu

Mr. William Sage Woolworth

58, ne var istemiyorsunuz? Bir tane-si 'i...' demektir hocam dedi. Aldım tebeşiri elime eski yazıyla tahtaya yazdım "i..."yi. Ondan sonra ebced hesabı nedir, nasıl kullanılır, onları anlattım.Ebced hesabında harflerin sayısal değeri vardır. Elif 1, be 2, böyle yüze hatta bine kadar gider. Dikkat edin, eski mezar taşlarında eski Türkçe yazılar vardır. Hangi tarihte ölmüş, oradan çıkarabilirsiniz. Ebced hesabını anlattık.

R -1958'deki Dernek kuruluşunu Mr. Maynard'la birlikte mi organize ettiniz?

A -Muvaffak Kavrar vardı.

H -Muvaffak vardı ama okula gelmiyordu. O benden evvel gelmiş, bir şeyler yapmış. Muvaffak avukatlığa devam ediyordu.

H -Okula gelebilsem bir kahveni içmeye. Ama gelemiyorum. Hatta bir çınar ağacı dikilmişti, rahmetli gazeteci Mete, o dikti oraya. Altına da bir yazı yazmıştı zannederim. Duruyor, büyüyor değil mi ağaç, yazı da duruyor?

A -Duruyor merak etmeyin. Ahşap Kaide var orada, ahşap. Onun üzerinde plakette yazı da duruyor. Ama dönelim Derneğe hocam. 1958 yılında ne yaptın? Bize biraz anlat o dönemleri. Mezunlar Derneğinde ne yaptınız siz Mr. Maynard'la?

H -Mezunlar Derneği'nde bir şey yapmadık ki biz. Fazla bir faaliyeti yoktu derneğin. Ben Adana'ya, Mersin'e pek sık giderdim aidaat toplamaya ama onu da alamazdım.

A -Niye?

H -Hatta bir mezun, işi de gayet iyi. Gittim de 25 lira istedim yıllık. "Hocam" dedi, "Tarsus'a geleceğim, ne yapıyorsunuz göreceğim, o zaman size veririm" dedi. Bir daha da uğramadım.

N -Sabancı kardeşlerle de olmuş benzeri bir olay. "Hocam verdik ya" demişler, ilki vermiş. Öyle bir şey hatırlıyorum.

H -Özdemir çıkardı 500 lira verdi, teşekkür ettim. Ertesi hafta Şevket'e gittim. "Hocam, Özdemir vermiş ya hepimizin adına" dedi. Oradan eli boş döndüm.

A -Ama vermiş hocam, hepsi adına 500 lira vermiş.

H -Verdiler başka, ama Özdemir "abilerim için de veriyorum" demedi bana. Neler gördüm yahu.

A -Ama ben şöyle bir şey de söylediğinizi hatırlarım. "Hocam hep bana geliyorsunuz, benden başka mezun yok mu? Onlar versin, ben de sonra veririm" benzeri bir lafı olmuş galiba Özdemir abinin.

H -Belki olmuştur ama artık ben hatırlayamıyo-

Akar Burduroğlu'63 - Güner Baykal'58

rum. Yaş maalesef çok. Çok yaşamak ta kötü be. Çok zorluk çekiyorum. Yaş 100, önü düz.

A -Yol düz değil mi hocam işte, düzse rahat, yokuş yok.

H -İşte yokuş yok ama ufacık çakıl bile sorun oluyor. Şimdi o kadar zorluk içindeyim ki musluk bozuk. Kalkıyorum, banyoya gidinceye kadar musluk akıtıyor. Bir muslukçu arıyorum onu da bulamıyorum. Çok kötü yahu.

N -Hocam 1947 mezunlarının yıllığının arkasında bir bilgi vardı. Mezunlar Derneği kuruldu diye. Amacı Tarsus'tan gelip Ankara'da yüksek tahsil yapacak olanlara ağabeyleri olarak yardımcı olmak. Hatta o ilk kurulan komitede eski mezunlardan rahmetli Korkut Beriker ile birlikte birkaç isim olduğunu ben okumuştum. Dernek kuruluşunu biz 1958 olarak kabul ediyoruz ama sanki ondan önce de bir yapılaşma var.

H -Ondan önce rahmetli avukat Muvaffak Kavrar bir çalışma yapmış ama fiile çıkmamış. Çalışma yapmış biraz. Sonra nereden kaynaklandı hatırlayamıyorum şimdi. Ben aldım işi, bu işin yürütmesini, ondan sonra yavaş yavaş gelişti. Ankara'da mezunlar cemiyetine bir toplantıya gitmiştik. Orada arkadaşlardan, mezunlardan yardım istedik. İstedim ama kimse de bir katkı yapma isteği yoktu. Eli boş döndüm. Neden? Çünkü mezunlar cemiyetinin ne iş göreceğini, nelerle yaşayabileceğini, neleri yaşatabileceğini henüz kimse bilmiyordu. Cemiyeti bilmiyordu. Yeniydi. İşte yalnız başlatmamız önemliydi. O yıl üzerinde durdum ama ben cemiyetin başkanlığını yapamam, öyle bir hakkım yok. Yine de önceleri başkanmış gibi çalışarak arkadaşları, mezunları harekete geçirmek suretiyle azar azar da olsa bir faaliyete başladık. Mesela Mersin'e, ATAŞ'a giderdim, para vermezlerdi yahu. Aylık alırlardı 5000 lira. Ben giderdim ertesi günü, yahut o gün. Hiç unutmam, Allah selamet versin,

adını hatırlayamadım şimdi Mersin'de hergele, orada müdürdü. "Ooo hocam dün geleydin, bugün para kalmadı ki" dedi. Yahu aylık 5000 lira alan adamdan yıllık 25 lira istiyorum. Alamazdım.

R -Münir Gürbüz mü?

H -Hah, Münir hergele.

N -Rahmetli Yaşar Karabulut vardı, o verir miydi?

H -Onlar normal, benim Münir kaldı aklımda. Müdür orada, dünyanın parasını alıyor, 5000 lira alıyorlar. "Dün gelecektin para kalmadı hocam" dedi. Yani çok zorlukla canlandı bizim fidan. Ben sulaya sulaya, azar azar öldürmeden büyötmeye çalıştım. Çünkü fazla hakkım yok. Ondan sonra devrettik, bugünlere kadar geldi. Allah selamet versin, çalışanlara yardım etsin, yardımını yapanlara. Fakat muhakkak ki bu mezunlar cemiyetinin kurduğu bu sistem hayırlı bir sistem oldu. Onu sizler yürüteceksiniz. Ben bir şey istemiyorum. Yalnız okula, ki zannederim dünyanın hiçbir okulunda yoktur, o "Sevgili Hocam" kitabını bıraktı deyin. Hatıra olarak. Onu küçümseyenler vardır belki ama o mektuplar çok değerli mektuplar. Şunu hemen belirteyim, dönüyorum dolaşıyorum böyle, dünyanın en mutlu, en şanslı öğretmenini benim. Bir de kader. Kadere inanın. Kaderi değiştiremezsiniz. Askerlikten geldim. Tayin yok. Eniştem var, emniyet müdürlüğü yapmış falan, yaşlı. Birgün geldi, "Haydar, Tarsus Amerikan Koleji edebiyat öğretmeni arıyormuş" dedi. İlan vermişti Woolworth. Şu kadarcık, fazla para harcamayı sevmezdi, şu kadarcık bir ilan vermiş. Cumhuriyet gazetesinin köşesinde duruyor. Tarsus Amerikan Koleji edebiyat öğretmeni arıyor. Telefonlaştık. Mr. Woolworth beni Üsküdar Kız Kolejine davet etti. Gittim, konuştum, anlaştık. Sonunda Tarsus Amerikan Koleji'ne geldim. Ve şunu gördüm, bir disiplin, fevkalade güzel, çocuklar fevkalade iyi, dersler gayet güzel gidiyor. O bakımdan şansım beni iyi bir yere getirdi. Ve 27 yıl çalıştım. 30 olurdu ama olmadı, olamadı. Nedeni ne biliyor musunuz? Hatırlarsınız kitaplarım vardı, camekanlı dolapta dururdu. Bir gün odamın kapısını açtım, ne göreyim? Dolabın camını kırmışlar, kapısını açmışlar, benim kitaplarımı yerlere sermişler. Ben böyle ayrıldım. Yoksa 30 seneyi rahat rahat doldururdum.

A -Hala ayrılmadınız hocam, niye öyle söylüyorsunuz?

H -Ayrılmam. Gönül şunu istiyor. Buraya kaç tane müdür geliyor, kaç yıl çalışıyorlar? 2 veya 3 yıl, ondan sonra gidiyorlar.

N -Hocam siz Tarsus'a 1948'de mi geldiniz 1947'de mi?

H -1948.

N -Siz İstanbul'lusunuz. Muzaffer Hanımla nasıl tanıştınız? Siz askerden geldiniz, iş arıyordunuz, o ara mı evlendiniz?

Maynardlar

H -Askere evli gittim. Ondan evvel İstanbul'da Saniyer Ortaokulu'nda 1 sene ders verdim. Haydarpaşa Lisesi'nde, bir hastanesi de vardır onun. Almanlar yapmışlar, büyük bir bina vardır, o binada Haydarpaşa Lisesi vardı, Üçbin öğrencisi vardı. Öğretmenlerden mazereti çıkan olunca, öğretmen eksiği olunca yardımcı öğretmen ararlar. Fakültelerden isterler. Biz de çağırdılar, gittik. Orada birkaç sene öğretmenlik yaptım.

★★★

H -Beyoğlu Kuledibi Ortaokulu'nda yardımcı öğretmenlik yaptım. Öğretmenliğim böyle başladı. Yani buraya geldiğim zaman deneyimliydim. Hiç unutmam, fakülteye başladıktan bir ay sonra Kasımpaşa Ortaokulu'nda Türkçe öğretmeni hastalanmış yardımcı öğretmen istiyorlar fakülteden. Bana söylediler. Gittim. Müdür Trabzonlu'ydu. Daha sonra Hay-

Y. Muvaffak Kavrar
TAC'46

darpaşa Lisesi'nde öğretmenlik yaparken oraya müdür muavini olarak gelmişti. Efendi bir arkadaştı. Gittim, beni götürdü, sınıfa takdim etti. Etti ama derse nasıl başlayacağım bilmiyorum ki? Başladım bir aşağı, bir yukarı dolaşmaya. Çocuklardan çıt çıkmıyor. Belki 10 dakika böyle dolaştım, sonra aklıma geldi. Çocuklara sordum "okumada nereye kadar geldiniz?" diyerek derse geçtim. O kadar zor bir şey ki başlamak. Deneyimsizsin. Ondan sonra gramer de öğreteceğiz ortaokulda ama biz okumadık ki o zaman. Neymiş efendim, Türkçe biliyorlarmış, gramer okumalarına gerek yokmuş. O ara bir gramer kitabı çıktı, gayet güzel bir kitap. Onu aldım, o kitaptan gramere çalışır, derse gelir onu anlatırdım. O ders kitabı bana çok yardım etti. Şimdi hatırlayamıyorum yazarını. O zamana kadar kitaplar var eski yazıyla fakat okuması, anlaması, anlatması zor. Gerçi o kitaplardan da istifade ettim, eski yazılı kitaplardan, ama o gramer kitabı bana öncü oldu. Ondan sonra açıldım, rahat rahat ders yapmaya başladım. Yavaş yavaş, yüксеle yüксеle, derken karşımıza Tarsus Amerikan Koleji çıktı.

A -Hanım ne zaman, nereden çıktı hocam?

H -Oğlum, mahalleden, komşumuz. Askerlik öncesi. Fakültede öğrenciyken.

N -Kendileri ne yapıyordu, öğrenci miydi o da?

H -Telefon idaresinde çalışırdı. Babaları vefat edince mecburen işe girmek zorunda kalmıştı.

N -Hangi sene evlendiniz? 1944 mü?

H -Tam hatırlamıyorum şimdi. 1946 olabilir. 28 yaşında falanım. Ama kadere inanan bir adamım ben. Kaderden fazlasını yapamıyorsunuz. Kader beni ne etti etti, İstanbul'a tayin ettirmedi beni, doğru buraya getirdi.

A -İyi ki getirdi hocam.

H -İyi ki getirdi. Burada ben öğretmenlik mesleğinin en güzel bir meslek olduğunu yaşayarak çalıştım. Öğrencilerim fevkaladeydi, ortam güzeldi, şehir köydü. Buraya geldiğim zaman köydü burası, elektrik yoktu o zaman. Her istediğini bulamazsın ama yavaş yavaş ısındım Tarsus'a. Mersin'i, Adana'yı bir tarafa atamazsınız çünkü Mersin Adana besliyordu okulu. Mutlu, güzel bir öğretmenlik yaptım. Ben basmakalıp ders yapmak istemeyen bir insanım. Derste öğrenciyi sıkmadan, vereceğin bilgileri ona verebilmek

lazım. Sıkmadan. Çocuk sıkıldı mı senin gözünün içine bakar, dinlemez. Dinlemez.

A -Ama ona da mavra mı dediler?

H -Mavra da bir şey, burada var o da tabii. Arada bir dersi keser, dersin dışında fakat dersle ilgili konuşup "mavra yaptık" derdik. Fakat arkada yine bir şeyler öğretiliyor. Ama bunları suçlamak mı lazım? Yok, çocuk bu, dalga geçiyor. Böyle kabul ediyor. Ama kabul ettiği sözlerin yahut bilginin de dışına çıkmak istemiyor. Onun hoşuna gidiyor onu zorlamadan, böyle dinleyeceksiniz. Birçok derste çocuk dinliyor sanırsın, gözünüzün içine bakar, dalga geçiyor aslında. Arada bir böyle değiştireceksiniz. Mesela biz Pertevniyal Lisesi'ndeyken tarih hocamız Reşat Ekrem Koçu çok güzel ders anlatırdı. Arada bir keser, başka konulara geçer, sonra yine derse dönerdi. Bir derste bir şeyi anlattı, ne kalesiydi? Balkanlarda bir kalenin işgalini anlattı. Bütün ders sessiz sedasız dinledik. O kadar güzel anlatmıştı ki... Kitabı anlatmazdı. Aslında tarihçilerin çoğu vereceği kitaptaki bahsi ezberler, onu anlatır. Keserseniz başlayamaz. Karşılıklı konuşma yoktur. Ama benim tarih hocam Reşat Ekrem Bey çok güzel anlatırdı. Soru sorardık, anlatırdı, cevap verirdi.

★ ★ ★

N -Hocam ders dışında siz tiyatro çalışmaları ile de çok değerli katkılar yaptınız biz öğrencilere. Mavi Devriye'den tutun da bizim sınıfın rol aldığı Hababam Sınıfı'na kadar hepsi çok ayrı bir ufuk açtı bizde.

H -Kaç tane? 12-13 piyes koydum sahneye. Ne tür piyesler? Zor, Paydos, Harput'ta Bir Amerikalı. Kızımız yoktu. Şimdi kızlar var. Her şey var. Her teknoloji var. Işıklar şu bu. Benim zamanımda 40 mumluk ampullerle aydınlatırdık o sahneyi. O küçücük sahnede

Haydar hoca, Akar Burduroğlu'63, Nihat Taner'68

Haydar Hoca Piyes

biz ne büyük piyesler oynadık yahu. Benim üzüldüğüm o evlat. Benim üzüldüğüm o. Mevcut da fazla. Kaç defa oynayabilirsiniz.

A -Hocam 2000'li yıllarda çocuklar sahneye piyes koyuyordu. Hatırlıyorum. 2000'de geldiğimde sahneye oyunlar koyuyorlardı. Şimdi de filmle uğraşıyorlar anladığım kadarıyla ama tiyatro ayrı bir olay, evet.

H -Evladım, evet film de yararlı ama tiyatronun insanlara etkisi daha başka. Çünkü görüyor, insanı görüyor. Ötekinde hayal görüyor.

A -Oynayan için de farklı hocam.

H -Elbette.

A -Karşısında, o da seyredenin.

H -Tabii, tabii.

A -Bizlere de Mr. Roberts'ı oynatmıştın hocam. 63'lülere.

H -Galiba öyle bir şeydi. Biz Türkçesini sahneye koyduk, bir Amerikalı öğretmen arkadaş da onun İngilizcesini sahneye koydu. Öyle güzel bir olaydı. İngilizcesini sahneye koymuştu, çok güzel olmuştu o sene.

Aman ne tatlı piyesler, ne güzeldi yahu. Birgün kaymakama bir davetiye götürdüm, bir piyes için... Adını hatırlayamıyorum şimdi. Hatta Ahmet Koç ağabeyinizin mektubunu da götürdüm okuması için. Onu da okudu. Bana ne dedi biliyor musunuz? Hocam dedi, o oynadığınız piyes, kimindi bilmiyorum birçok piyesleri vardı, çok oynanıyordu bilhassa İstanbul'da. Efendim, ben piyesin sahibinin piyeslerini 7-8 kere seyrettim, sizin piyesiniz onlardan aşağı değildi dedi. Tiyatroda seyretmiş, aynı oyunu okulda izlemiş. Sizin piyesiniz onlardan aşağı değildi dedi.

★ ★ ★

Haydar Hoca ile sohbetimiz de "Edebiyat" derslerinde olduğu gibi zaman zaman konusu dışına çıktı ve mavra yapıldı.

TAC öğrencilerine BURS desteği verebilmek amacı ile kurulan Derneğimizin kuruluş yılı şimdilik eldeki resmi kayıtlara göre 1958 olarak kabul edilmektedir. Derneğimiz 60 yaşındadır.

Derneğin 1958 sonrası ile ilgili olarak çalışmaların, Dernek Çalışanları sohbetleri ile devam ettirilme çalışmaları devam edecektir.

Haydar Hoca

Yaşasın Cumhuriyet yaşasın onu yaşatan TAC'liler

Mustafa Alp Koca TAC'90

Ulu önder Atatürk'ün 'Cumhuriyeti biz kurduk onu yaşatacak ve yükseltecek olan sizlersiniz' sözleri ile genç nesillere çok net ve sürekli bir görev vermiştir. Ortak paydamız ve birleştirici gücümüz olan Cumhuriyetimizin yaşatılması ve korunmasında Türkiye'nin en önemli eğitim kurumlarında yetişen biz TAC'lilere çok iş düşmektedir.

dir. Cumhuriyet değerleri ve felsefesi ile yetişen her bir mezunumuz üstlendiği sorumluluğun bilincinde olarak yaşam tarzı ve çalışmaları ile topluma örnek teşkil etmektedir. Bu doğrultuda Ata'mızın söylediği gibi 'Bir tek şeye ihtiyacımız vardır; o da çok çalışmak' İşte bu duygu ve düşünceler ışığında bu yıl 95. Yılıni kutladığımız Cumhuriyetimizin kuruluş yıldönümünü Mezunlar Derneğimizin organize ettiği geleneksel Cumhu-

riyet Balomuz ile coşkulu bir şekilde kutladık.

Tüm Türkiye ve Yurt dışından farklı dönemlerden bir çok mezunumuzun eşleri ile beraber katıldığı Adana Divan Oteli'nde düzenlenen gecede ünlü sanatçı Yonca Lodi sahne aldı.

Mezunlar Derneği Başkanımız Sn. Ali Cerrahoğlu '78, Adana Şube Başkanı ve ev sahibimiz Sn. Mehmet Özel '90, Okul Yönetiminden Sn. Günseli Yüksel'87 ve Sn. Andy

Leathwood çok değerli konuşmaları ile bizlere bir kez daha Cumhuriyetin önemini vurguladılar ve üzerimize düşen sorumlulukları hatırlattılar.

Tüm misafirlerimizin gözlerinde Cumhuriyet ve TAC abi/abla/kardeşliğinin ışığını aynı anda görmek mümkündü. Gecenin tümünde yaşanan atmosfer, 10. Yıl ve TAC marşlarına coşkulu katılım bizleri bir kez daha Cumhuriyetin emin ellerde olduğunu hissettirdi.

Balo katılımları ve çok değerli sponsorlarımız sayesinde sağlanan gelirler ile bizden sonra Cumhuriyet ve değerlerinin bekçisi olacak yeni nesillere burs imkanı yaratılması da bizler için ayrıca sevindirici oldu.

Bu güzel organizasyonun gerçekleşmesinde tüm emeği geçenlere ve değerli eşleri ile gecemize teşrif eden tüm mezunlarımıza ve misafirlerimize teşekkür ediyoruz.

2019 Balosunda görüşmek üzere.

SPONSORLARIMIZA TEŞEKKÜRLER

TUNCAY SERGEN	1970	TUNCAY SERGEN
ALEV DİKİCİ MATBAASI	1975	ALEV DİKİCİ
DOĞRU ÇİFTLİK	1985	MÜSLÜM DOĞRU
TAC DUBAİ	1989	TAC DUBAİ
YILDIRIM PROJE İNŞAAT	1990	EMRE YILDIRIM
SEPAŞ PLASTİK	1990	ERCAN ACIMIŞ
AYTEKİN-SEROL İNŞ	1990	İSMAİL AYTEKİN
BTD TEKSTİL	1990	ÖNDER DARENELİ
MOSKİSAN AKDEN. MEY. SİN. TUZA	1990	İBRAHİM TEKİN
ÖZEL MÜHENDİSLİK	1990	MEHMET ÖZEL
EKMEKÇİLER	1991	MERİÇ EKMEKÇİ
TAR-SHA INTERNATIONAL	1992	KEMAL UŞLU
ENDOSLİM SAĞLIK HİZMETLERİ	1989	EMRE BOZKIRLI
ULUSOY TEKSTİL	1992	MEHMET ULUSOY
SERA GRUP/ KEMPINSKI	1994	DENİZ ALP
GÜCÜM TARIM	1994	BEDİA GÜCÜM
MENAS A.Ş.	1995	FERHAT GÜRÜZ
YZD ELEKTRİK	1996	ÖZGÜN DEDE
ARMAN CITRUS	1996	NEVZAT ARMAN
VİZON DİZAYN	1996	ONUR ÖZGÜL
SAMSUNG	1997	METEHAH ÖZBAŞARAN
BANNE	1998	MERT UĞURSES
BRUNETTE	2008	NUR AKTI
SERENITY WEDDING	VELİ	AYBIKE YEŞİL
EDDA DIGITAL		DEMİR ONUR DAĞCI

BARBAROS RESERVE · BODRUM
RESIDENCES

MANAGED BY
Kempinski

TAC CUMHURİYET BALOSU
SPONSORLARIMIZA VERDİĞİ
TÜM DESTEKLER İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ

Adana'da Kasım Son Cuma buluşması Ofis partisi konseptinde Ortopedia hastanesi çatı katında TAC'81 mezunumuz Emre Toğrul'un evsahipliğinde gerçekleşti. Bir çok dönemden daha fazla katılımın olduğu gecede mezunumuzun misafirperverliği ve samimiyeti gözlerden kaçmadı. Bu keyifli organizasyon için Emre Toğrul'a çok teşekkür ederiz.

Yeni yıla merhaba

Diledi Adıyaman'94

Adana Şube Yönetimi olarak başlattığımız ve geleneksel hale gelen TAC Yılbaşı Kutlaması, 27 Aralık 2018 akşamı işletmeciliğini TAC'77 mezunu İhsan Gürani Abimizin ve dönem arkadaşım Bedia Gücüm'ün (TAC'94) yaptığı Croma Colina'da gerçekleşti.

Geceye ilgi büyüktü. Gecenin duyurusunu yaptıktan birkaç gün içerisinde rezervasyonlar tamamlanmıştı.

Croma geceye muhteşem hazırlanmıştı. Mutfaktan masalara servis edilen herşey silip süpürüldü. Hatta en son mekanda dekor amaçlı duran "ağaç kavunları" bile yenildi.

90'lar her zamanki gibi katılımı en yüksek dönem oldukları için onlara uzunca bir masa

yapmak gerekti. Dolayısı ile Croma'nın bahçesi 90'ları ağırlamak üzere hazırlandı. Meğerse 27 Aralık gecesi, yılın en soğuk gecesi imiş....

Şurayada sis ve soğuktan donan yine de her daim mutlu olan birkaç 90'lı koyalım....

Gecemizin olmazsa olmazı Tombalas da çok çekişmeli geçti. Bu yıl hediye yelpazemiz de çok genişti. Kebap menülerinden meyve sepetlerine, mağaza hediye çeklerinden konser biletlerine,

haftasonu Selimiye Badem Tatilevi'nde tatilden F16 turuna kadar daha neler neler vardı.

Lezzetli yemeklerin bolca sunulduğu, kahkahaların hiç dinmediği, bir tarafta neşeli sohbetlerin yapıldığı ve diğer bir tarafta ise raksı gelenlerin kalkıp gönlünce dans ettiği, ellerle meyvelerin sunulup birbirine ikram edildiği, evimizin oturma odasındaymış gibi sıcak, samimi ve içten bir yılbaşı kutladı bu yıl TAC Adana Mezunları.

Katılımları ile geceyi keyiflendiren tüm mezunlarımıza, hediyeleri ile destek veren işletme sahiplerine, geceyi organize eden Şube Yönetimine, bizlere mükemmel ev sahipliği yapan Croma Colina'ya ve emeği geçen herkese çok teşekkürler. Daha nice mutlu, huzurlu ve sağlıklı yılları birlikte karşılamak dileklerimizle.

CEM KÜÇÜKCAN'89:

TAC'de aldığımız eğitim orada sizlere sunulan çok özel bir kültürün parçası

BENZERİ YOK

ERDOĞAN KAYNAK

■ *Sevgili Cem BizLetter mezunlarımızın haberleşme medyalarından biridir. Danone'de çalışan bir mezunumuzun bulunması camiamız için önemli bir haberdır. Sizi camiamıza tanıtalım.TAC den1989 yılında mezun oldun. Sonrasını anlatır mısın? Evlilik, çocuk...*

Mezun olduktan sonra Bilkent Üniversitesi İşletme bölümünde lisans, Southern New Hampshire University'de de yüksek lisans (MBA) programlarını tamamladım. Askerliğimi yaptıktan sonra ilaç sektöründe Roche ve Bayer gibi çok uluslu firmalarda yöneticilik yaptım. 2000 yılında evlendim (Ebru), 2003 ve 2005 yıllarında bir kız (Selin) ve bir erkek (Can) çocuğu babası oldum. Danone bünyesindeki Nutricia Medikal Beslenme bölümüne 2010 yılında Genel Müdür olarak katıldım. 2014 yılında aynı şirket bünyesinde İngiltere ve İrlanda'dan sorumlu Genel Müdür olarak atandım. 2017 Temmuz ayından itibaren de Avrupa ve Rusya'dan sorumlu Başkan Yardımcısı olarak görevime devam ediyorum.

■ *TAC'de senden hemen sonra mezun olan kardeşin var. Burak Cansın. Küçük kızım Gül ile sınıf arkadaşı olan. Kardeşinden bahsedermisin? TAC mezuniyeti sonrası o neler yaptı?*

Cansın benden farklı olarak üniversiteyi de yurt dışında okudu. Lisans programını Indiana University of Pennsylvania'da, yüksek lisansını da University of North Carolina'da tamamladı. JPMorgan, American Express Bank gibi çok

uluslu finans kuruluşlarında yöneticilik yaptıktan sonra 2008 yılında Standard Chartered Bank'da Direktör olarak Dubai'ye atandı. 2013 yılından itibaren de First Abu Dhabi Bank'in Finansal Kurumlar bölümünde Orta Dogu, Kuzey Afrika ve Türkiye bölgesinin başındaki yö-

netici olarak görevine devam ediyor ve Dubai'de yaşıyor. O da 2005 yılında evlendi (Gulden), 2008 ve 2013 yıllarında bir kız (Defne) ve bir erkek (Batu) çocuğu babası oldu.

■ *Sınıf arkadaşlarıyla buluşmalarınız oluyordur. Bu TAC'nin kültüründe var. Bahseder misin?*

Türkiye'deyken sürekli, su anda yurt dışında yaşadığım için de her Türkiye ziyaretimde muhakkak bir araya geliyoruz. Gerek Adana, gerekse de İstanbul'da yaşayan arkadaşlarımız bizi güzel ağırlıyorlar. Sağ olsunlar İngiltere'de de beni yalnız bırakmadılar ve bol bol ziyaretime geldiler. Çok kalabalık bir WhatsUp gurubumuz var ve sürekli iletişim halindeyiz. İyi kötü anılarımızı paylaşıp aynı ortamda olmasak da birbirimize destek olmaya çalışıyoruz. Araya yollar yıllar girse de her şey sanki okuldaymışız gibi devam ediyor. Gönül isterdi ki çok daha fazla birlikte olabilelim...

■ *2019 sizin 30. Mezuniyet yılınız. Homecoming buluşması için aranızda haberleşiyor, şimdiden planlar yapmaya başladınız mı? Hanginiz üstlendi bu görevi?*

Planlar yapılmaya başlandı. Hepimiz doğal olarak çok heyecanlıyız. Şimdiden grup mesajlaşmalarında paylaşımlarımız oluyor. Bu görevi 20 kişilik bir ekip üstlendi. Kendi aralarından plan ve organizasyon yaptıktan sonra detayları diğer grup üyeleri ile paylaşacaklar. Geri bildirimler sonrası program netleşecek. Arkadaşlarımız bu göreve is ve özel hayatlarından fedakârlık yaparak zaman ayırıyorlar. Dört gözle programın detaylarını bekliyoruz. Hepsi ne kadar teşekkür etsek azdır.

■ *Danone bir dünya markası. Dünyanın dört bir köşesine ürünlerini pazarlıyor. Yıllık 25 milyar avroluk bir cirosu var. Biraz da şirketinden bahsedermisin?*

Danone 130'u aşkın ülkede, süt ürünleri, su, anne ve bebek mama-sı ve medikal beslenme kategorilerinde faaliyet gösteren bir gıda devi. Ulaşabildiği herkese gıda yoluy-

la sağlık götürmeyi kendine misyon edinmiş bir şirket. Dünya'da, Avrupa'da ve Türkiye'de faaliyet gösterdiği alanların birçoğunda pazar lideri ve birçok önemli markayı bünyesinde barındırıyor. Activia, Danette, Evian, Hayat, Aptamil, Bebelac markalarından sadece birkaçı. Danone'u diğer firmalardan ayıran özelliklerinden birisi ise vizyonu. "One Planet. One Health" sloganı ile herkesin daha sağlıklı yeme ve içme alışkanlıklarına sahip olması için hem üreticilere hem de tüketicilere ekonomik ve sosyal faydası olan onlarca proje yürütüyor.

■ *Danone gibi devasa bir şirkette yönetici olmak her babayiğidin harcı değil. TAC'de aldığın eğitimin bir etkisi oldu mu? Türkiye için Liderler, Dünya için Liderlik okulumuzun sloganı biliyorsun. Muhtar Kent abin de dünya markası olan CocaCola'da yöneticilik yapıyor.*

TAC'de aldığımız eğitim, orada sizlere sunulan çok özel bir kültü-

rün parçası. Benzeri yok. Öğrenimi birçok kurumda alabilirsiniz ama eğitim farklı birşey. 130 yıl boyunca süregelen bir geleneğin içinde yoğrularak, bir şeyler olarak ve katarak büyük bir ailenin bireyi olarak oradan çıkıyorsunuz. İşin güzelliği, herkes o kültürden farklı birşey olarak çıkıyor ve is hayatına atıldığınızda bunun ne kadar önemli olduğunun farkına varıyor. Görece olarak bir adım önde başlıyorsunuz. TAC kültürü ve değerlerine sahip olmak benim için iş hayatımdaki en önemli referans noktalarından biri olmuştur.

■ **TAC'de okuduğun yıllarda yaşadığın acı tatlı anıların olmuştur. Tazelemek adına birkaçını bizimle paylaşır mısır?**

Her anı birbirinden renkli çok güzel hatıralarım var. Sınıfta, maçlarda, serviste, teneffüste, çaylarda, club'larda, benim bekar evim veya yatakhane, hafta sonu buluşmalarında, Echo konserlerinde vs. Şu an ilk aklıma gelen bir abinin -bizi uyarmasına rağmen- bir ablayla olan buluşmasını bozduğumuz

için birkaç arkadaşım ile birlikte Lounge'a teşrif ettirilerek "dikkatimizin çekilmesi" oldu. Bizi en çok üzen şey ise kaybettiğimiz dönem arkadaşlarımızın aramızdan zamansız ayrılışı olmuştur.

TAC kültürü ve değerlerine sahip olmak benim için iş hayatımdaki en önemli referans noktalarından biri olmuştur.

■ **"Stickler'in Dili Olsaydı" mezunlarımızın anılarını içeren bir anı kitabı. Okulumuzun Gift Center'inde mevcut. Homecoming'e geldiğinde sen de ediniyorsun bir tane.2.cisi için mezunlarımızdan istekler geliyor. Sen ve Cansın da anılarınızı TAC Mezunlar Derneğine gönderirsiniz değil mi?**

Homecoming'de inşallah biz de katkıda bulunma fırsatı yakalarız. Anılarımızı da memnuniyetle paylaşıyoruz.

■ **Sağlık Eğitim Vakfı (SEV) okullarımızın gerçek sahibi. Bu sene 50. Kuruluş yılını kutluyor. TAC**

ise 130. Kuruluş yılını kutluyor. Dr. Rıfat Kırıl (TAC'78) abin 130. kuruluş yılı anısına pul bastırıldı Derneğimiz adına. Haberin oldu mu?

Sağ olsun dönem arkadaşım Ahmet Alptekin vasıtası ile haberim oldu. Bizi bu konularda hep güncel tutuyor. Darısı 140-150 senelere. Umarım Homecoming'de alma fırsatı buluruz.

■ **TAC deyince aklına ilk gelenler nelerdir?**

Dostluk, kardeşlik, abi-ablalık, mavra, Stickler, minyatur, Bombalaki, Lounge, Okul maçları, çaylar, Echo konserleri, Hobbit, kulaklarını çınlattığımız hocalarımız.

■ **BizLetter internet ortamında yurt dışında yaşayan mezunlarımıza ulaştırılıyor. Okuyor musun?**

Evet okuyorum ama işin aslı basılı kopyayı tercih ediyorum. Umarım bu vesile ile Bizletter'in yurt dışında yaşayanlara da ulaştırılması konusunu değerlendirirsiniz.

■ **Söyleşi için zaman ayırdığınız için teşekkür ediyor, işinde başarılar diliyorum.**

Ben de bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim. Selam ve sevgilerimle.

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,
Aidat, tuğla getirisi ile birlikte, Derneğimizin en önemli gelir kaynağıdır. Yardım ve desteğe ihtiyacımız var. Tuğla getirilerini sadece burs için kullanabiliyoruz.

Abdullah Şehoğlu'77, Harun Özduygu'88, Talat Buğur'90, Tufan Karaman'90 ve 91 mezunlarına TAC Mezunlar Derneğimizin en önemli yayın organı olan "Bizletter" a vermiş oldukları destekleri için çok teşekkür ederiz.

Selva Şelfun'05:

“Kimyayı lisede de çok severdim ama gözüm korkardı”

“BizLetter düzenli olarak elime ulaşıyor. Gayet güzel ve özenle hazırlandığını görüyorum”

■ TAC'den 2005 yılında mezun olduktan sonra neler oldu hayatında? Hangi üniversitede, hangi bölümü okudun? Mersin'e gelişinle çalışma hayatına geçiş nasıl oldu?

2005 yılında TAC'den mezun olduktan sonra Bilkent Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okudum. 2009 senesinde bölümü bitirdikten sonra yine Bilkent Üniversitesi'nde 2 yıllık Endüstri Mühendisliği yüksek lisansı yaptım. 2011 senesinde yüksek lisans bittikten sonra babamın kurmuş olduğu, ağabeyimin yeni alanlarla devam ettirdiği aile işimizi yapmak üzere Mersin'e döndüm.

■ İş yerinde neler yapıyorsunuz? Laboratuvarda geçiriyorsun günlerini değil mi? Kimya hayatına bir girdi, pir girdi.

İşimizin 2 kolu var. Müşterilerimize hem gözetim hizmeti hem de laboratuvar hizmetleri sunuyoruz. Ben daha çok laboratuvar hizmetlerimizle ilgileniyorum. Hem laboratuvar müdürü hem kalite müdürü olarak çalışıyorum. Laboratuvarımız 4 senedir ISO17025 Kalite Sistemi akreditasyonuna sahip. Kimyayı lisede de çok severdim ama gözüm korkardı, şimdi çok keyifle çalışıyoruz. Harika bir ekibimiz var, birlikte uluslararası standartlara uygun metotlar geliştiriyoruz ve uyguluyoruz. Laboratuvarda biraz daha fazla vakit geçirebilmek ve analizlerde aktif görev alabilmek için Mersin'e döndükten sonra tekrar üniversite sınavına girdim ve Mersin Üniversitesi Kimya bölümünü kazandım ama maalesef iş yoğunluğundan ve üniversite protokolleri sebebiyle bitiremedim ama hala öğrenciyim.

■ Fırsat buldukça tenis sporuna zaman ayırıyorsun. Tenis Kulübünün müdavimlerinden olduğunu görüyorum. Tenise ne zaman başladın?

Tenise ortaokulda başlamıştım. Lise sınavlarına hazırlanırken bırakmak gibi bir hata yaptım. Bu hata tam tenisten kopardı belki beni ama TAC'ye girmemi sağladı. Mersin'e döndükten sonra tekrar tenis oynamaya başladım. 1-2 senedir aktif ola-

rak tenis oynuyorum.

■ Biliyorsun, TAC mezunları her ayın Son Cuma'sında İstanbul, Ankara, Adana, Mersin gibi mezunlarımızın yoğun olduğu merkezlerde (hatta yurt dışında) buluşurlar, okul anılarını tazelerler, farklı dönemlerden mezunlarımızla tanışır, TAC kardeşliğini yaşarlar, yaşatırlar. Seni ve TAC'05 dönem arkadaşlarını Mersin Son Cuma'larımızda göremiyoruz. Mersin'de yaşayan çok sayıda sınıf arkadaşın bulunuyor halbuki: Doğuş Sağır, Esat Ramazanoğlu, Duygu Ucuş Özdemir, Yusuf Ünsal, Engin Vurgun, Aysel Yücesoy, Ahmet Kazanç, Berkol Mis, Tunç Onuk, Cumali Çetinkaya, Andaç Avşar, Viktor Çakır, Yağmur Aydın, Selahattin Birsöz, Denizhan Çayan, Sedef Bozkaya. Sizleri önümüzdeki Son Cuma'larda görmek isterim. Dönem arkadaşlarıyla haberleşiyor ve buluşuyorsun değil mi? Senden bu konuda bir çalışma yapmanı ve topluca Tenis Kulübüne, Son Cuma'ya gelmenizi bekliyorum. Ne dersin?

Mersin'e döndükten sonra çok yoğun bir tempoda çalışmaya başlamıştım. Birkaç tane arkadaşım ile görüşüyordum tabii ki ama hepsiyle görüşmüyordum. Son Cuma yeniden kaynaşmamız için harika bir fırsat olur.

■ BizLetter dergimiz düzenli olarak eline ulaşıyor mu? Eleştirilerin varsa bizimle paylaşır mısın?

BizLetter düzenli olarak elime ulaşıyor. Gayet güzel ve özenle hazırlandığını görüyorum.

■ Mezunlar Derneğinin etkinliklerini takip edebiliyor musun? Katıldıkların oluyor mu? Homecoming, Namrun Yayla evi buluşmaları gibi...

Homecominglerden haberim oluyor, mezuniyetimin 5. Ve 10. Senesinde homecominge katıldım. Sanırım tam yıllarda daha çok katılım olduğu için ben de o yılları seçtim.

■ Bir TAC Mezunu olmak sana neler kazandırdı, neler kazandırıyor? TAC senin hayatında yeri nedir?

Benim babam TAC'68 mezunu. Küçükken babama üniversite diplomasını sormuştum, işe girerken ihtiyacı olmadığını lise diplomasının

yeterli olduğunu dolayısıyla Hacettepe'den diploma aslını hiç almadığını söylemişti. O zaman bana çok garip gelen bu bilginin doğruluğunu Üniversite'ye başladığımda etrafımdaki herkesin lisemi biliyor olmasıyla, stajlarımı ayarlarken okuduğum üniversite ve bölüme ilgilendikleri kadar lisemin de etkili olduğunu söylediklerinde ve profesyonel hayata kendi işimle geçmiş olsam bile öncesinde katıldığım mülakatlarda lisemle ilgili aşırı olumlu aldığım yorumlarla kendim de tecrübe etmiş oldum.

TAC'de okumasıydım bugün kesinlikle bambaşka biri olurudum. TAC, erken yaşta büyümemi, olgunlaşmamı ve kendime güvenmemi sağladı. Aldığım kararların arkasında durmayı, karakterinden ödün vermemeyi öğretti.

■ TAC'de yaşadığın ve unutamadığın birçok anıların olmuştur. Birisini bizimle paylaşır mısın?

Ben TAC'ye lisede geçtim. Hazırlık sınavına gireceğim zaman okula annemle birlikte gitmiştik ve sınav yerimi öğrenmem gerekiyordu. Annem sınav yerini öğrenmeye çalışırken, ki diğer okullar için çok normaldir velinin bilgi alması, bize artık benim TAC öğrencisi olduğum ve birey olarak kendi sorularımı sormam gerektiği söylendi. O gün annem de ben de TAC'nin diğer okullardan çok daha farklı olduğunu, okul içerisinde her öğrencinin bir birey olduğunu ve sonrasında geçen 3 senemde o bireylerin birbirlerine ne kadar bağlı olduğunu gördüm.

■ TAC Gift Center'de, mezun abi ve kardeşlerince kaleme alınan "Stickler'in Dili Olsaydı" anı kitabından haberin oldu mu?

Maalesef haberim olmadı. İlk fırsatta bir tane edineceğim.

■ TAC Mezunlar Derneği'nin faaliyetlerinden haberin oluyor mu?

Eskiden Mezunlar Derneği mail grubuna ekliydim, pek çok mail alıyordum ancak 1-2 senedir mailler ulaşmıyor ancak whatsapp grubundan okulla ve Mersin'deki TAC'lilerle ilgili bilgi almaya başladım.

MURATCAN GÜLER:

Türkiye’de çok az sayıda bulunan bir eğitim kurumu

TAC’LİLER NE KADAR GURURLANSA AZDIR

50 sene önce öğrenci olarak başladığı okuluna oğluyla beraber söyleşiye gelmek herhalde Babam için büyük bir mutluluk ve gururdur diye düşünüyorum

RÖPORTAJ: NURAN BAYKAL

■ Bize kendinizden bahseder misiniz?

25 Şubat 1980 İstanbul doğumluyum. Basketbola 8 yaşında İ.T.Ü. altyapısında başladım. 14 yaşından itibaren ailemin desteğiyle A.B.D. de bulunan basketbol yaz kamplarına 3 sene boyunca gittim. 1997 yılında Converse World Tour karmasına 1998 yılında Adidas ABC kamplarına davet edildim. 17 yaşında İ.T.Ü. de profesyonel liglerde oynamaya başladım. 1999 yılında Beşiktaş’a transfer oldum. Kariyerimin burada değiştiğine inanıyorum. Son 6 sezonda da Beşiktaş’ın kaptanlığını yaptım.

■ *Sporla tanışma hikayenizi bizlerle paylaşır mısınız?*

Basketbolla Babamın da milli bir basketbolcu olması sayesinde tanıştım. Doğumumdan itibaren sporun ve spor salonlarının içinde büyüdüm. Kendim de basketbolu çok sevdim ve ailemin desteğiyle başladım.

■ *Necati Güler’in oğlu olmak spor hayatınızı nasıl şekillendirdi?*

Necati Güler’in oğlu olmamın hem avantajları hem de dezavantajları vardı. Tüm yaşitlarımdan daha önce oyunla tanıştım ve Türkiye deki sayılı sporculardan biriyle beraber büyüdüm. Bu sayede oyunla ilgili bütün bilgileri o zamanın en iyi oyuncularının id-

Basketbolcu olmaya karar verdikten sonra babam gibi örnek bir sporcunun ayak izlerinden gittim

manlarını daha yakından takip ederek öğrenme fırsatım oldu.

Zor tarafı ise basketbolcu olmaya karar verdikten sonra babam gibi örnek bir sporcunun ayak izlerinden gitmek ve her daim saha içi ve saha dışı hareketlerimde Onunla kıyaslanmak.

■ *Ailede 3 milli sporcu olması gurur verici bir durum? Sizce bunu neye borçlusunuz?*

Müthiş bir gurur ve övünç kaynağı. Bence üçümüz de oyunu çok seviyoruz. Basketbol oynamaktan keyif alıyoruz. Disiplinliyiz ve oyuna ve kurallarına saygılıyız.

■ *Babanızın döneminde oynanan basketbolla sizin oynadığınız dönemde ki basketbol arasındaki farklar nelerdir? Ayrıca basketbol ve eğitim bir arada nasıl yürütülmeli?*

Oyun temelinde tabii ki aynı ancak Babamların dönemine göre çok hızlandı ve artık hızlanma süresi de çok hızlandı. Artık 5 sene öncenin maçları bile yavaş geliyor.

Ülkemizdeki en önemli sorun insan yetiştirmek ve eğitim büyük

bir problem. Bu şartlarda hem iyi bir sporcu hem de akademik kariyeri bir arada götürmek mucizelere bağlı. Ancak TAC gibi bir tesis ve buradaki öğretmenlerin öğrencilerle olan ilişkilerini görünce ve okulun uzun yıllara dayanan bir kültürü olması, insanın yeniden umutlarını yeşertiyor.

■ *Sizin çocuklarınıza da bas-*

ketbol oynatmayı düşünüyor musunuz, aile geleneğiniz devam edecek mi?

Çocuklarımla çocukluk ve gençlik dönemlerinde sporla iç içe büyümelerini istiyorum. Basketbol veya herhangi bir spor bu tercih onların ancak profesyonel sporcu olmaları tamamıyla onların vereceği bir karar bu zorla veya

başka birinin isteğiyle olamaz. Seçim onların.

■ *Babanızın okulunda olmak size neler hissettirdi?*

50 sene önce öğrenci olarak başladığı okuluna oğluyla beraber söyleşiye gelmek herhalde Babam için büyük bir mutluluk ve gururdur diye düşünüyorum. Benim için büyük bir onurdu. Ayrıca Babamın

OYNADIĞIM TAKIMLAR

- 1997-1999 İ.T.Ü
- 1999-2001 Beşiktaş
- 2001-2002 Ülker
- 2002-2003 GS
- 2003-2004 Ülker
- 2004-2006 KSK
- 2006-2008 Türk Telekom
- 2008-2010 Beşiktaş
- 2010-2011 Antalya BŞB
- 2011-2012 Türk Telekom
- 2012-2018 Beşiktaş
- 100'ün üzerinde çeşitli milli takım kategorilerinde kadroda bulundu

burada ne kadar çok insana dokunabildiğini ve her jenerasyondan ayrı ayrı arkadaşlıklar edinebilmiş olmasını görmek beni çok mutlu etti. Bunları İstanbul'da hep dinliyordum ama kendi gözlerimle şahit olmak ayrı bir güzellikti.

■ *TAC'yi nasıl buldunuz? İzlenimlerinizi bizimle paylaşır mısınız?*

TAC'ye benim ikinci gelişim ilk gelişimde çok kısa bir süre kalmıştım. Bu sefer bütün bir günü burada geçirince buranın Anadolu-

nun ne kadar değerli bir tesisi olduğunu görünce açıkcası şaşırdım. Muhteşem bir okul; eski binanın korunması ve çevresinin yemyeşil oluşu, açık ve kapalı spor salonları SEV'in katkılarıyla yapılan yeni tesis konferans salonu hepsi harikuladeydi. Türkiye'de çok az sayıda bulunan bir eğitim tesisi, tüm TAC'lılar ne kadar gururlansa azdır.

■ *Öğrencilerimizle yaptığınız maçları değerlendirebilir misiniz?*

Lise takımındaki arkadaşlarla kısa bir maç yaptık. İlk önce benim

açımdan çok keyifliydi çünkü yaklaşık 4 aydır maç yapmıyordum. Genç arkadaşlar yetenekliler ve daha öncede bahsettiğim gibi oyun çok hızlılanıyor ya da ben yaşıyorum.

■ *Gençlere tavsiyeleriniz neler?*

Kendilerini sevecekleri işe adanıyorlar. Hayal kurmayı hiçbir zaman bırakmasınlar. Ancak çalışmadan hiçbir hayalin gerçekleşmeyeceğini unutmasınlar ve eğitimlerini her ne olursa olsun kurdukları hayallerin yanında taşımaları gerektiğinin farkında olsunlar.

TAC 63'LÜLERİN MONTENEGRO BULUŞMASI

Gürkan Ertaş - Mehmet Artun

Bu sene 55. mezuniyet yılımızı Tarsus ve Antakya buluşmasıyla kutlayan biz 63'lüler, yıl içindeki ikinci buluşmamızı da yurt dışında gerçekleştirmeyi hedefledik. Son dönemlerde oldukça popüler olan ve Gürkan ERTAŞ arkadaşımızın oğlu

Okan'ın da oraya yerleşmiş olması, Montenegro'yu destinasyon olarak tercih etmemizde etken oldu.

Ağustos başında gerekli organizasyon çalışmalarına başlandı; önce tarih saptandı, sonra bir program yapılması Okan'dan istendi. Bu bilgiler ve program biz 63'lülerin "mail" ve "whatsapp" gruplarının da diğer arkadaşlara duyuruldu.

12 arkadaşımız tura katılacağını bildirdikten sonra bilet alım işleri ve otel rezervasyonları gerçekleştirildi. 11 Ekim 2018 sabahı 6'sı (Ayşe-Bülent Gürsel, Gönül-Gürkan Ertaş, Meriç-Mehmet Artun) Ankara'dan diğer 6'sı da (Şenil Dülgeroğlu, Lale ve Ceyda Çarkacı, Oya-Ataman Aksoy, İskender Sayek) İstanbul'dan olmak üzere 12 kişi THY'nın sabah

saat 8.00 uçağı ile başkent Podgorica'ya uçtuk. Bu uçağı yakalayabilmek için Ankara grubu karga daha kahvaltı sofrasını kurmadan, Çankırı Caddesi'ndeki pavonlar kapanmadan yola çıkmak zorunda kaldı. Bir buçuk saati biraz aşkın bir süre sonunda Montenegro'daydık.

Montenegro (Karadağ) Adriyatik kıyısında, Trakya'dan biraz küçük, genelde dağlık ve 320 km kıyı şeridi olan bir ülke. Nüfus yaklaşık 620 000 ve çoğunluğu Sırp ve Arnavutlar oluşturuyor; nüfusun büyük kısmı kıyılarda yaşıyor. Halkın % 85'i Ortodoks ve Katolik, % 12'si de Müslüman. Ülke gelirinin % 90'ını turizmden sağlıyor; fert başına düşen GSYH 7000.00 USD civarında. Türk şirketleri ülkeye gelmeye başlamış. Kumarın serbest olduğu ülkedeki kumarhanelerin büyük kısmını Besim Tibuk'un sahibi olduğu MERİT firması çalıştırıyor.

Bize tahsis edilen minibüsü müzle ve rehberimiz Javo eşliğinde başkentte bir şehir turu atıp ülkenin Parlamento Binası, Merkez Bankası Binası gibi önemli yapılarını ve meydanlarını gezip görerek konaklayacağımız otelin bulunduğu Tivat'a doğru yola çıktık. Yol güzergahı üzerinde İşkodra Gölü'nü, Sveti Stephan Adası'nı gördük. Bu ada gerçekten görmeye değer güzellikte ve konaklama tesisi olarak kullanılan binalardan oluşuyor. Sophia Loren, Jack Nicholson, David Beckham gibi meşhurların vaktiyle gelip konakladığı bir yer ve bize söylenene göre gecelik konaklama ücretlerinin asgarisi 1000 \$'mış.

Tivat'a varıp deniz kenarındaki otelimize doğru yürürken gruptaki erkeklerin hafif hafif denize doğ-

ru kaydıklarını gördük; konu hemen anlaşıldı: otelimizin önünde ki plajda güneşlenmekte olan mayolu hanımefendiler biz Türk erkeklerinin dikkatini çekmişti. PALMA Oteline yerleştikten sonra öğle yemeği için Okan'ın da ortağı olduğu, kentin merkezindeki Teodorus Restaurant'a gittik. Burada Okan'ın sevgili eşi Elena ve oğlu neşe kaynağımız Teo(man)'la tanıştık. Lezzetli ve keyif içinde geçen

bir öğle yemeğinden sonra Okan'ın bizlere sürpriz olarak hazırlattığı bir yat turuna katıldık. İki saat süren bir yolculuktan sonra Kotor Körfezi içindeki yerleşmeleri denizden seyrede ede Kotor'a geldik. Oradan da bir minibüsle Tivat'a, otelimize döndük. Akşam yemeğimizi, deniz kenarındaki One Restaurant'ta, beyaz ve kırmızı şaraplar eşliğinde yedik. İkinci gün bu defa Perast ve Kotor'a karadan gittik.

Tarihi yapıları, kiliseleri ve insani ölçülerdeki meydanlarına hayran kaldık. Sezon sonu olmasına rağmen oldukça yoğun bir turist trafiği ve limanda demirlemiş “cruise” gemilerini gördük. Bu arada Perast’ta bazılarımızın Naomi Campbell ile müşerref olması da (!) gezimizin kreması oldu. Akşam buluşmamız Tivat’taki Byblos Restaurant’ta oldu. Lübnan mutfağı yemekleri ile meşhur olan bu restorani da Türklerin işlettiğini öğrendik. Burada; daha önce gerçeğini sınıfça satın alarak sevgili arkadaşımız İskender Sayek’in eşi Füsün Sayek

adına kurduğu derneğe hediye ettiğimiz bir resmin küçültülmüş bir kopyasını, sembolik bir törenle İskender’e teslim ettik. Bütün bu işi

organize eden ve bu sembolik töreni yapabilmemize olanak sağlayan sevgili Bülent Özsoy kardeşimizi burada anmadan, ona teşekkür etmeden geçemeyeceğiz.

Gezimizin üçüncü günü bu defa hedefimizde Budva vardı. Budva da deniz kenarında, oldukça popüler bir turist destinasyonu durumunda. Kış nüfusu 6000 civarında olmasına rağmen yazın gelen turistleri ağırlamak için yapılmış ve yapılmakta olan yüksek katlı apartmanlar ve konaklama tesisleri kentin silüetini menfi yönde oldukça bozmuş durumda. Buna rağmen tarihi dokusu aynen korunmuş bulunan tarihi Kaleiçi’nde yaptığımız tur, son derece zevkli ve güzeldi.

Budva gezimizi tamamladıktan sonra ülkenin ilk başkenti olan Cetinje’ye doğru yola çıktık. Oldukça virajlı dağ yollarından geçerek ve Budva’yı adeta uçaktan seyrederek, bu kente ulaştık. Yeşillikler içindeki bu kent müzeleri ile de oldukça meşhur. Biz yalnız bir taneisini gezme fırsatı bulduk.

Bu müzede tüm ülkenin belli bir ölçekte yapılmış bir maketini görmek oldukça heyecan vericiydi. % 85’i dağlık olan bu ülkenin coğrafyasını bu maket üzerinden algılamak çok etkileyici oldu doğrusu.

Cetinje – Tivat yolu üzerinde bir konaklama tesisinin yeşillikler içindeki restoranında beyaz ve kırmızı şarap eşliğinde, değişik tat ve lezzetteki Montenegro paynir ve pastırmalarını tadarak

öğle yemeğimizi tamamlamış olduk. Yolum devamında Lovcen dağının zirvesinde bir noktada mola verdik. Hem Tivat’ı hem de Kotor’u ve Kotor Körfezi’ni aynı anda görebildiğimiz bu muhteşem manzaranın tadını çıkarmaya çalıştık. Galiba seyahatimizin en anlamlı anıydı. Hepimiz hay-

ran kaldık.

Akşam yemeğimizi yine Teodorus Restaurant’ta yedik. Keyifli bir akşamdan sonra oradaki tanıdıklarla vedalaşarak ve Okan’a bizler için hazırladığı keyif içinde geçen bu nefis gezi organizasyonu için teşekkür ederek otelimize döndük.

14 Ekim 2018 sabahı 6.00’da

uyanarak gerekli hazırlıkları yapıp Podgorica Havaalanına doğru yola koyulduk. Saatinde kalkan THY uçağımız ile ülkemize sağ, salim dönmek ayrı bir mutluluk oldu tabii. Bir başka 63’lüler etkinliğinde daha büyük bir grup halinde buluşmak üzere sözleştik ve vedalaştık. Sevgiler.

“Hayatımız gaile ile kaim değil böyle dostluklar ile daim olsun...”

EMRE ORAL'81

Herşey Bülent Soyupak ve Fuat Togo'nun “Namrun Mavrası” düzenlemeye karar vermesi ile başladı.

Tüm arkadaşlar haberdar edildi. İstanbul, İzmir, Bursa, Kayseri ve diğer illerden katılımla 25 kişilik bir ekip oluştu.

Adana üs merkezi Acıbadem Hastanesi, Tarsus üs merkezi ise Fuat Togo'nun dergahı idi...

Program ise şöyleydi önce cuma akşamı bir ısınma turu olarak adanada kebab, cumartesi yaylaya hareket ve otele yerleşme, otel ise yine bir Tarsus mezununa (TAC'02

Alp Erdem) ait olan Esamet Hanım Konakları, öğleden sonra atdağında “gurub vakti rakı eşliğinde temaşa” ardından yemek sonra allah ne verdiyse, gücümüzün yettiğince “zebaha kadar mavra”...

Dışarıdan gelenler memleket toprağına ayak basınca önce bir titrediler, kendilerine geldiler ve hemen adana sokaklarında kebab ve şalgam avına çıktılar...İmdadımıza Üstün Öngel yetişti, onun gurmeliğinde kebab ve şalgam hevesimizi biraz körelttik...

Fuat Togo, Emre Oral ve Çağrı Bagatur'dan bir “deliler” gurubu yani nam-ı diğer öncü gurup oluştu-ruldu ve görevleri kendilerine tevdi

edilerek yaylaya gönderildi. Dolayısıyla Adana'daki yemeğe katılamadılar ancak dağda kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kaldılar. Fuat Togo'nun yayladaki uzletgahında, kendisini ateş ve zevk alemine kaptırdığımız ancak sonra görev bilinciyle geri kazandığımız arkadaşımızın ismi bizde bir sır olarak kalacaktır.

Adana yemeği Bülent Soyupak, Barış Gürsesli, Cevdet Kızılkaya, Halim Özberrak, Aydın Üstok ve yaylaya gelemeyen Bülent Haşım Yanar, Üstün Öngel, Adem Erol, İsmail Ekmekçi'nin katılımlarıyla gerçekleşiyor... Tabii ki masada olmayanlara ilişkin mavrayla karışık “haklarında

anma” yapılıyor...

Cumartesi öğlen yaylaya intikal ediliyor: Bülent Soyupak, Fuat Togo, Baha Toygar, Mete Malcioğlu ve oğlu Emir, Emre Oral, Barış Gürsesli, Cevdet Kızılkaya, Nebil Akçayoğlu, Hakan Eminsoy, Recep Kaleci, Ufuk Özkaya, Halim Özberrak, Aydın Üstok, Emin Tayyar, Tufan Evyapan, Lütfi Arman, Temel Tırak, Murat Molu, Çağrı Bagatur, Nejat Uzel, Gürhan Öztunç...

Organizasyon ekibine yöneltebileceğimiz iki eleştiri konusu var, birincisi otelde kimin kiminle yatacağının belirlenmemesi, ikincisi ise otele gelince bir sıpanın (eşek yavrusu) sizi karşılayacak olmasının bizlere bildirilmemesi...

Kim kiminle yatacak, çok önemli bir konu, zevkler ve renkler tartışılmaz ancak herkes de birbirini iyi tanıyor ve kombinasyon çok fazla...

Ciddi bir git gel yaşıyor, resepsiyoncu bayanın kafası bayağı karışıyor...

Bir yandan da eşek ve mağdurları ile mücadele devam ediyor... İlk mağdurumuz Murat Molu elindeki elmayı eşeğe vererek kendini zor kurtarıyor...

Ancak Emin Tayyar geldiğinde eşek sakinleşiyor ve artık bizle uğraşmayı bırakıyor.

Gelen arkadaşlara girizgah olarak yayla fırınında özel olarak yaptırılmış bardakaltı lahmacunlar sunuluyor...

Ve öğlenden başlıyoruz güzelleşmeye, ab-ı hayatlar içilmeye başlanıyor... “Çocuklar gibi şen” olmaya başlıyoruz... “Çocukluğunu cebine koy ve hemen kaç zira sahip olduğun tek şey budur” demiş bir şair, ne kadar da haklıymış... Muhabbet, mavra gırla gidiyor, gözler çakmak çakmak parlıyor...

Yaşsız zaman: “ve sen daha demincek yıllar geçse de demincek...” diyerek, tayy-i zaman: TARSUS'a...

Öğleden sonra, minibüs ayarlanmış, At dağına onunla gideceğiz, herkes biniyor, temaşa zamanını yakalıyoruz. 1600 metre ra-

kimda hava buz gibi...

Güneş batıyor, kızıla boyanmış bir gökyüzü... Ateşimiz hazır sobamız yanmış... Masalar donatılmış... Kaldığımız yerden “guruba” kadeh kaldırarak devam ediyoruz...

Tabii ki öncü ekip olarak yapmış olduğumuz keşfin olumlu neticesini almış olmanın gururu ile kendimizi kutluyoruz, şöyle ki izole ve gözden irak bir yer seçmiş olmamız bizi gürültü yapma, küfür ve mavra konusunda kamçılıyor...

Artık bir uğultu sarmış heryeri, kahkahalar, feryada varan anlatımlarla, değişik köşelerde değişik kümelenmelerle, mavramız akıp gidiyor gece boyunca...

Bu arada gerçek ve çakma DJ'lerimiz var... Teknolojiyi bu yaşta bile takip ediyor oluşumuz çok hoş... Ortadaki alete Bülent Soyupak kumanda ediyor, gerçek DJ o...

Birbirinden güzel musiki paylaşımları ile bizi halden hale koyuyor, mavramıza mavra katıyoruz... Arada, çakma DJ'ler telefonları ile musikiye müdahil olsalar bile, kısa zamanda püskürtüyoruz onları...

Bir de gecenin mağdurları var... Su mağdurumuz Barış Gürsesli, ilgi mağdurumuz Baha Toygar ve minibüste dönerken oluşan mağ-

duriyetlerden ise burada bahsetmemiz mümkün değil...

Hedefteki kişinin kıvrak bir manevra olaydan sıyrılarak, o sırada sakın sakın demlenmekte olan Barış'a isabet eden ve bizim de ancak havadaki hareketini izleyebildiğimiz

bir sürahi su, gerçi demlenme performansını arttırıyor Barış'ın ama hava soğuk ve o ıslak ...

Baha ise olaya biraz geç katılmanın kaçınılmaz sakıncalarını yaşıyor... Şu kararlaştırılıyor: Baha içeri girince kimse onun-

la ilgilenmeyecek, kimse yüzüne bakmayacak...

Baha içeri giriyor ve ilgisizliğin o sert şamarı ile yüzü birden değişiyor, ona buna yaklaşıyor ama kimse yüz vermiyor... Suratı asık bir köşeye otururken mavra olduğu kendisine söyleniyor ve tabii ki "hep birden çok yakın akraba oluyor"...

Yemekten sonra otele dönüyoruz, burada da Can Kardeşimiz ateşleri yakmış bizi bekliyor... Yolcu yolunda gerek deyip çıktığımız alkol yolculuğuna devam ediyoruz...

Otelde ki içkiler tükeniyor, Alp'i yaylada keşfe gönderiyoruz... Bu arada yedekte tutulan mühimmatlar çıkarılıyor... Bir anda çeşit çeşit içki doluyor masanın üstü...

En baş görevlerden biri tüm mühimmatı illaki tüketmek olduğu için kafalar bir hayli yükseliyor... "Olmuş" arkadaşlarımıza "henüz olmayanlar" eşlik ediyor ve ya-tıyoruz...

Sabah önce yaylada değişik parkurlarda yürüyüş yapıyor ve ciddi bir katılımla gerçekleşiyor yürüyüşler... Parkurlar tepiştiliriliyor, kiminki daha güzel diye...

Yaşlılık alameti olarak adlandırığımız bu aktiviteden sonra nefis bir kahvaltı yapıyoruz... Kahvaltıda özellikle bir lezzetin altı çizilmesi gerekiyor: fırında yaptırılan sakadat tava... Burada bir başka mağduru-muz daha oluyor, tavanın fikir babası olan ancak ondan bir lokma bile tadamayan Aydın Üstok...

Bu organizasyonun bir önemli getirisi de pis Zenci'nin (Serdar Kutsal) yıllarca tahakkümü altında tuttuğu bir alana el atılarak tahtından indirilmesi olmuştur...

İçtenlikle, nezaketle, zerafetle gerçekleştirdikleri bu buluşma için: Yaşasın yeni krallar diyoruz. Tarsuslu olmanın ayrıcalığını bir kez daha yaşıyoruz: konukseverliğinden dolayı TAC'O2 Alp Erdem'e çok teşekkür ediyoruz. Öğleden sonra toplu olarak fotoğraf çekiminin ardından yavaş yavaş dağılıyoruz...

Kıyı iterken bizi açığa, o asri hurdalığa, hepimiz bir gün kendimizi yeniden icat etmeye mecbur kalabiliriz...

Hayatımız gaile ile kaim değil böyle dostluklar ile daim olsun...

Her sene bu buluşmayı yinelemeyi ve klasik buluşma haline getirmeyi planlıyoruz.

Ve bir şairin dizesi ile bitiriyoruz: "Senden ayrılmak da güzeldir..."

Hep birlikte daha güzel oluyoruz

TUNCAY SERGEN TAO'67 TAC'70

Talas toplantısı yılda 3 defa oluyor. Ocak ayında İstanbul'da. Buna BİB (Büyük İstanbul Buluşması) diyoruz. İkinci toplantımız mart ayında Ankara'da oluyor. Üçüncü Talas toplantımız Bodrum'da Eylül sonunda oluyor.

Bu yıl ilk toplantımızı Çiftehavuzlar Büyük Kulüp balo salonunda yaptık. 16 ocak akşamı 4 derece sıcaklığa rağmen 70 kişi bir araya geldik. 52 yıl önce kapanmış, ulaşılan 350 mezunu olan bir okulun toplantısında 70 kişi olabilmesi zor inanılır bir bağlılık.

Çok kişinin katkısıyla hareketli, güzel bir akşam oldu. Bir ara dört kişi konuşuyorduk birisi bana teşekkür etti. Dedim ki, orada o an konuştuğumuz dört kişinin birisi Alptekin. O, Talas marşını kayıt altına aldı. Hem de dört değişik versiyonla konservatuara yaptırdı. CD ye kaydedip dağıttı. Epey emek verdi. Yakup dersin, kulübü ayarladı.. Mehmet Gür, müzik işini ayarladı. Kendisi de çaldı söyledi. Kulüp yönetimi de iyi çalıştı. Yani orada tesadüfen konuştuğumuz

muz dört kişi de bir şekilde emek verdi. Ben de genel koordinasyonu yaptım, dedim. Birlik olunca çok iş oluyor. Ayrıca konuşmaları, şarkılarıyla çok kişi katkıda bulundu. Hulusi Abi 1950 mezunuydu. Sofrabasımız oldu. Ertan Abi, Metin-Yıldız Atamer- Yücel Akyürek- Yücel Erken- Cemal Özgüven- Kırkor Balcı- Giray Velioglu- Cevdet Caner- Rifat Özalp- Semih Maviş- Ali İpek- Alptekin Orhon- Mehmet Gür- Ece Ülker- Muhlis Yarırcan-

Ali Aşkın- Hasan Kökçü sahnede/ kürsüdeydiler. Katılım diğer yıllardan daha çoktu.

Bitmeyen Talas anıları anlatıldı, masadan masa geçip sohbetler yapıldı. Aralıkla Talas okul marşını dinledik. Yine Mehmet Gür- Ali İpek - Ece Ülker - Rifat Özalp - Metin/Yıldız Atamer'in şarkılarına eşlik ettik.

Bazıları şanssızdı, mesela Hazım Kantarcı Abi'ye, Lassa, Brisa, Kordsa, Bridgestone yar olmadı. Lastiği patladığından yolda kaldı, gelemeydi:))

Onun gibi makul mazeretleri dolayısıyla son anda gelemeyenler de oldu. Ali Ertem- İsmet Sıdali- Şerif Boyacı - Ahmet Göncü gibi.

Gelmek isteyip gelemeyenlere, geceyi gelerek güzelleştirenlere ben de tekrar çok teşekkür etmek isterim.

Hep birlikte daha güzel oluyoruz.

İnşallah önümüzdeki yıllar, eksilmeden hatta artarak, sağlıklı, keyifle yenilerini tekrarlarız.

ALTAN AYTAÇ'88: "TARSUS KÜLTÜRÜ EĞİTİM SİSTEMLERİNİN ÜZERİNDEDİR"

Röportaj: Senna ARMAN'16 - Umut YALNIZ'88

■ **Merhaba, kendinizden bahsedebilir misiniz?**

Merhaba, 1988'de TAC'den mezun oldum. Daha sonra Boğaziçi Üniversitesi'nde Endüstri Mühendisliği bölümünden 1992 yılında mezun oldum ve aynı yıl Tofaş'ta işe başladım. Tofaş'tan henüz mezun olmadım. Başladığım yerde devam ediyorum.

■ **Ne kadar güzel, iş ortamınız da bir nevi aile gibi olmuştur.**

Evet, hatta aile de burada oldu. Eşimle de Tofaş'ta tanıştık, evlendik, o da hala burada çalışıyor.

Tofaş'ta 26 sene oldu. 1 Eylül 1992'de başlamıştım. O zaman ki adı Tofaş Oto Ticaret olan ticari alandaki şirkette lojistikte başlamıştım. Lojistik departmanının yeni kurulduğu bir dönemdi. Açıkçası bir birimin kuruluşunda yer almak benim için şanslı. Bu de-

partmanda çalışırken operasyon, satış, ürün yönetim ve üretim gibi birçok farklı sürece dokunabiliyordum. Lojistik enteresan bir iştir, hatta da öyle ve sürekli bir büyüme ve gelişme içinde.

2003 yılında pazarlama departmanına geçtim, Fiat markasının pazarlama müdürü oldum. Genelde lojistikten diğer birimlere geçişler çok fazla olmazdı. Ancak her birimle yakın çalışıyordun. Sadece işini yapmak yerine, etrafınla ilgili olup genel bir bakış açısı kazanabilirsen birçok yere rotasyon yapma şansın oluyor. Nitekim benden sonra birçok lojistikçi arkadaşım da farklı görevler aldılar Tofaş'ta. O yüzden lojistikte iş hayatına başlamak benim için bir şanslı diye düşünüyorum.

Daha sonra 2006 yılında Alfa Romeo markasına geçtim. 2 se-

ne de orada çalıştım. Bu dönemde Lancia markasının Türkiye lansmanını yaptık. Bir marka lansmanı yapmak da benim için önemli bir şanslı.

Pazarlamadan sonra 2008 yılında fabrikada tedarik zincirinin başına geçtim. 7 sene Bursa'da yaşadık. Üretimde yer almak benim için çok güzel ve keyifli bir tecrübe idi. Tarsus'ta yaşantım bir tekstil fabrikasının lojmanlarındaydı. Fabrika ortamını seviyordum. Hala da severim.

3 sene önce 2015 yılının başında tekrar İstanbul'a döndüm ve satış sonrasına geçtim. Aynı yıl şirket içinde gerçekleşen yeniden yapılanma sonucu, şu andaki görevim olan Fiat markasının satış ve pazarlama işlerinin sorumluluğunu aldım. Tofaş'ta en eskilerden biri oldum.

■ **TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınızı nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz? TAC ile ilgili karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?**

Bizim okul ekoldür. TAC'de Okumuş olmakla çok şanslı olduğumuzu düşünüyorum. Bunu zaman geçtikçe insan daha iyi anlıyor. Bunu sağlayan en kuvvetli şey aile yaşantısı ve bunun getirdiği birlik, bağlılık. Bunları bir okuldan almak çok kolay değil. Oradaki okul, hocalar, arkadaşlar, abi-ablalar, kardeşler, hatta o binalar... Hepsinin buna bir katkısı var. Bütün bunların yanısıra, karakterinin şekillendiği yaşlarda hayata gözünü orda açıyorsun, hayatı orada öğreniyorsun. İşin enteresan taraflarından biri de kopmuyorsun.

Plansız bir şekilde bir Tarsuslu'yla karşılaşabiliyorsun hiç beklemediğin bir zaman ve yerde. Araya hiç seneler girmemiş gibi oluyor. Bunu edinmek çok kolay değil. Ben her okulun bunu yaşatabileceğini düşünmüyorum. Biz orada başka bir şey yaşıyoruz. Tarsus'ta eğitim sistemi belli bir seviyenin üzerinde olmuştur. Oraya giren insanlar da seçilerek giriyor sonuçta. Ama esas önemli olan TAC kültürü bütün eğitim sistemlerinin bence üzerindedir.

Kaç okulun o son senesi bizimki kadar duygusal geçer bilmiyorum. Ait olduğun yerden kopma hüznüyle, bitmesin istersin en çok da o son hafta. Tabii korkular da var. Orada o kadar özgür ve mutlusun ki, kalkanın, zırhın yok bulduğun camiada. Ancak dışarı çıktığında hayat öyle değil. Okul bize kendin olma şansını, özelliğini verdi. Gerçekten çok şanslıyız. Bu ruh hala devam ediyor.

Aradan seneler geçtikten sonra bile ki, ben her ne kadar bu dönemde Tarsus'ta fazla bulunamam da, arkadaşlarımla bir araya geldiğimde sanki hep berabermiş gibi bir his oluyor. Çok kuvvetli bir maneviyatımız var. Karakter-

rime işlemiş olan özelliği orda aldığımız kültür, nosyon olarak tarif edebilirim. Bir iş yapış biçimi, hayata bakış, insanlara, dostlara bakış ve sosyal çevrenle iş hayatına bunun yansımaları... En sıkıntılı anında bile bir espri, bir mavra, bir şey bulma şansı veriyor insana bu kültür. Dert, stres her hayatta, her işte var; bizde de var. Gülmek gelir benim içimden. Ortaya bir espri atarsın.

Kaç okulun o son senesi bizimki kadar duygusal geçer bilmiyorum. Ait olduğun yerden kopma hüznüyle, bitmesin istersin en çok da o son hafta.

Bu tepki bence oralardan geliyor, hepimizde var. Hiçbir zırhımız, kalkanımız yok birbirimize karşı... Doğaliz, içimizde neysekiyuz.

■ **TAC'ye özel olan abilik ablalık kültürü hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizin zamanınızda nasıldı? Siz nasıl bir kardeş, nasıl bir abiydiniz?**

O bütünlüğün, kültürün bir parçası da bu. Yani abilik-ablalık.

Biz abilerimizin hepsini tanırız, kardeşler de bizleri tanır. Bence bu da bağlılığı arttıran şeylerden biri. Yani sıradışı bir bağ. Bunu nasıl anlatırım bilemiyorum.

Şimdi aklıma gelen bir anımı anlatayım. Sevgili Necati (Güler'75) abi çok özel bir insandır, süper bir TAC'lidir. Yıllar önce Tofaş Basketbol takımı ile bir lig maçı için Antalya'daydık. Tofaş'ın o zamanki kulüp başkanı da Sevgili Efe (Aydan) abiydi, o da Türkiye'nin efsane basketbolcularından. Aynı bir ekol olan ve Türkiye için çok özel olan Tofaş basketbol takımımız için de önemli bir maçı. Necati abi de maçıydı ve maçın sonunda soyunma odasının önünde Efe Abi ile birlikte bizim takımı beklerken kendisini gördüm. O zamana kadar tanışmıyorduk. Ben onu tanıyordum tabii ama görüşmüşlüğümüz hiç olmamıştı. Hemen yanına gittim, "Necati abi merhaba, ben Tarsus'tan 88 Altan" diye kendimi tanıtmamla beraber biz sarılıp öpüştük. Bunun üzerine Efe abinin çok hoşuma giden, durumunu da çok güzel ortaya koyan sözünü unutmuyorum. "Tarsuslular... Gene buldunuz birbirinizi!" Tabii Efe abi de tanıyor Tarsus Amerikan Koleji'ni. Yanındakilere "Ben nerde görsem bunlar böyle bulur birbirini sarılır." diye anlatmaya devam etti. O kadar güzel

anlattı ki ama... Aynen o hikaye! İnşallah siz de bol bol yaşayacaksınız.

■ **Okulla ilgili unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?**

Anılar çok tabi de burada yazılabilecek anı bulmak zor.

Sınıf başkanı olduğumu dönemde bazı günler sınıf defterini sabahdan bütün hocalara imzalatır, dolaba kilitlerdim. Böylece bütün günün yoklaması tam olurdu. Ama derste sınıf boşalırdı. Ben sabahdan yoklama kağıdını, dersleri defterde halledince o gün işi olanlar, gitmesi gerekenler giderdi.

Aklıma gelen bir başka olay sınıfta beslediğimiz solucanımız Mükü'nün cenazesi.

Neden olduğunu hatırlamıyorum ama, kibrit kutusunda sınıfça beslediğimiz bir solucanımız vardı. Bir gün hocanın Mükü'yü sınıf defterinin arasında sıkıştırmasıyla, solucanımız öldü. Sonra kızıp, üzülüp dersi bıraktık. Mükü öldü diye herkes çıkmıştı. Aldık cenaze töreni yaptık. Aslan heykellerinin dibine gömmüştük diye hatırlıyorum.

■ **Dersleriniz nasıl geçirdi?**

Herkes çok çalışkandı. İntizamlı bir şekilde ders dinlerdik. Zil çalardı, hoca izin verirse çıkardık. İmtihanlarda herkes çok çalışıp gelirdi. Sınıfta çıt çıkmazdı. Hazırlık sınıfı-

nın ilk dönemi böyleydi. Sonra her şey değişti.

Dersler her zaman çok güzel, çok keyifli geçmiştir. Her dersin içinde kendine özgü bir mavra yaşanırdı. Buna hocalar da engel olmadılar. İsteselerdi olurlardı. Yapmaları gerekenleri yapıyorlardı. Almamız gerekenleri de veriyorlardı.

Zil çalardı, hoca izin verirse çıkardık. İmtihanlarda herkes çok çalışıp gelirdi. Sınıfta çıt çıkmazdı. Hazırlık sınıfının ilk dönemi böyleydi. Sonra her şey değişti

Bizim hocalarımızla aramızdaki bağın özü sevgi ve anlayıştı galiba. Aradan yıllar geçse de bu hala devam ediyor. Her türlü muzurluğu yapmış olsak da o bağımız hiç kopmadı.

■ **Şu anda TAC hayatınızda nasıl bir yer kaplıyor?**

Özellikle son yıllarda, daha çok evle iş arasında geçe yoğun tem-

poda okulla ilgili faaliyetleri çok yakından destekliyor olduğumu, ya da arkadaşlarımla sürekli görüşüyor olduğumu söyleyemem. Ama hiç de kopmamışım gibi geliyor. TAC88 olarak oldukça aktif bir whatsapp grubumuz var. Orada herkesi her gün görüyordum. Mesela Umut Başkan çağırıyor, "Uzun süre gelmedin, gelmen lazım" diyor ve onun demesi yetiyor. Ben de gidiyorum. Her buluşmada olmak istiyordum ama yoğun bir çalışma temposu içinde pek çok aktiviteye katılamıyorum. Çocuklarım da küçükler, onlara da zaman ayırıyorum.

Ama bir araya geldiğimiz anlar çok keyiflidir. TAC hep içimizde.

■ **Endüstri müh. Oldukça tercih edilen ve popüler bir bölüm. Bu bölümü tercih etmeyi düşünen TAC öğrencilerine tavsiyeleriniz nelerdir?**

Tavsiye ederim Fakat herkes kendisine, kendi ilgi alanlarına uyan bölümü seçmesi tabii ki en önemlisi. Lisede de tabii bunu her zaman çok bilemiyorsun. O yüzden çok da stres yapmamak lazım. Onu da söylerim hep. İçinden gelen sesi dinleyeceksin. Her istediğimi yapayım denilen bir sistem de yok ne yazık ki. Ben bütün mühendislikleri sıralamıştım. Endüstri mühendisliğine girmem biraz da tesadüf oldu. Zira dördüncü ya da beşinci tercihimdi. Sonrasında iyi ki de olmuş dedim. Endüstri mühendisliği mühendislik nosyonunu iyi verir. Biraz daha planlama ve optimizasyon odaklıdır. Bu da bana iyi geldi açıkçası. Çok geniş çalışma alanları olduğu için de endüstri mühendisliğini tavsiye ederim. Her ne kadar başka mühendislik dalları da farklı farklı alanlarda çalışmaya elverişli olsalar da, endüstri mühendisliğinin farkı bir iş yapış biçimi var. Onu edinmenin önemli olduğuna inanıyorum.

Eğer "Endüstri mühendisliğini okusam mı acaba?" diye düşünenler varsa tabii ki tavsiye ederim.

ADRA SERTEL'14

TAC 2014 mezunu Arda, 2018 yılında Koç Üniversitesi'nden Elektrik&elektronik mühendisliği ve işletme yandallıyla mezun oldu. Teknolojinin gelişmesiyle insanların birbiriyle daha kolay ve daha çok iletişime geçmeye başlaması ve sensörlerin hayatın her alanına yayılmasından dolayı artık çok büyük ölçüde veri üretilmesi fikrine dayanan IoT ve Big Data konularına ilgi duymaya başladı. Üniversite bitirme projesini de bu konular üzerine yapıp ödül de kazanmıştır. IBM'de zorunlu yaz stajını yaptıktan sonra şuan Duke Üniversitesi'nde Business Analytics üzerine master ını tamamlamaktadır. Tüm mezunlarımıza sevgi ve saygılarını iletiyor.

BAŞAK BIYIK'09

Koç Üniversitesi'nde İşletme Bölümü son sınıf öğrencisiyken moda olan ilgisini keşfetti ve mezun olur olmaz Milano'ya yerleşti. Istituto Marangoni'de Lüks Marka ve Moda Yönetimi master'ını tamamladıktan sonra dünyanın en prestijli dijital perakende şirketlerinden biri olan YOOX Net-a-Porter Group'ta çalışmaya başladı. Şirkette çalıştığı üç buçuk sene boyunca merchandising, strateji ve satın alma departmanlarında aktif rol oynadı. Türkiye'ye döndükten sonra bir süre Mavi Jeans'te kategori yönetimi bölümünde görev aldı. Şu anda Perspective isimli kadın giyim markasının İtalya yöneticisi olarak çalışıyor ve sık sık çok sevdiği İtalya'ya gidiyor.

Tüm mezunlarımıza yaşları, ekonomik durumları, cinsiyetleri ve hedefleri ne olursa olsun hayallerinin peşinden koşmalarını söylüyor.

Mehmet KARAMOLLAOĞLU'94

Tarsus Amerikan Koleji 1994 mezunu Mehmet, şu anda Paris'te Lore-

al de yeni isine alismaya calisiyor. Çok yakinda Loreal Consumer Goods Orta Avrupa dan sorumlu Genel Mudur olarak Prag da calismaya baslayacak.

Bogazici Universitesi Kimya Muhendisligi'nden mezun olduktan sonra University of Pittsburgh'da MBA ini tamamladi. Daha sonraki 11 yil boyunca Almanya da Johnson & Johnson ve Mars ta cesitli pazarlama pozisyonlarında calisti. Son 3 yıldır Bangkok'ta Henkel Tayland in Genel Muduru olarak calismaktaydi.

Tüm mezunlarımıza saygi ve sevgilerini ilettiler.

CAREER MARKETPLACE II

İnsan Kaynakları Kariyer Buluşmaları

UMUT YALNIZ TAC'88

Amacı İnsan kaynakları sektöründe aktif olan mezunlarımızı ve bu mezunlarımızı tüm mezunlarımız ile iletişimi artırmak olan "İK – Kariyer" toplantılarımızdan ilk ikisini TAC Mezunlar Derneği olarak İstanbul'da Sabancı holding binalarında, 2015 ve 2016 yıllarında gerçekleştirdik.

miştik. Her 2 etkinliğimize de geniş mezun katılımı ve ilgi olmuştu.

Özellikle İK alanında etkin olan mezunlarımızı mezun ailemize tanıştırmış ve her 2 tarafında ihtiyaç duymaları durumunda ulaşacakları tanıdıkları olduğunu anlatmaya çalışmıştık.

Ayrıca bu seminer-toplantılarda kariyer konusunda tecrübeli mezunlarımızdan da önemli ve kri-

tik bilgilerinin olduğu konuşmalar dinlemiştik.

2017 yılında ise etki alanını genişletip, kardeş okullarımızla güçlerimizi birleştirdik ve bu etkinliğimize "Carrer Market Place" adını verdik. 4 Kasım 2017 tarihinde 3 okulumuzun, ACI, TAC ve UUA Mezun Derneklerinin liderliğinde, yoğun içerikli ve mezunlarımızın katılımının yüksek olduğu 1. Organi-

zasyonumuzu gerçekleştirdik.

3 Kasım 2018'de ise bu etkinliğimizin 2.sini Üsküdar Amerikan kampüsünde yapma fırsatımız oldu. İzmir, Tarsus ve Üsküdar mezunlarının bulunduğu etkinlikte özellikle iş ve staj aramakta olan yeni ve tecrübeli mezunlarımıza kariyer ve iş hayatı hakkındaki değerli tecrübelerin paylaşılmasının yanı sıra, iş imkanlarından yararlanmaları için fırsat sunulmaya çalışıldı.

Bu etkinlikte verilmek istenen esas mesajlardan bir tanesi de üç kardeş okulun network imkanlarını birleştirip herhangi bir ihtiyaç durumunda çok daha fazla mezuna ulaşmaktı.

Bu çerçevede LinkedIn'de açıl-

an "Amerikan Kolejleri Kariyer Kardeşliği" grubu tüm mezunlar adına çok yararlı bir adım oldu.

İnsan kaynakları yönetici mezunlarımız özellikle nasıl yardımcı olabileceklerini ve bulundukları organizasyonları anlattılar. Özel konuşmacılarımız "Zeynep Ece Keskin UAA'84, Ömür Kula ACI'99 ve Sait Kayahan TAC'76 " iş hayatının engebeli yolları ile ilgili tecrübelerini paylaştılar.

Etkinliğin son dakikalarında sergilemiş olduğu performansıyla Kaan Sekban şu ana kadar çalıştığı, tecrübe edindiği işlerini çok eğlenceli bir dille bizimle paylaştı.

Carreer Market Place III'te görüşmek üzere...

Celal Toroğlu'84: "Hayatınızda neyi yapmak istiyorsanız onu mutlaka yapın"

Röportaj; Güney Yurtsever'17 - Emre Günaştı'15 - Kerem Küçükkurt'15

Ateşehir'deki Rönesans Holding binasında beni, Güney'i (2017) ve Kerem'i (2015) ağırlayan Celal Abi ile TAC ve iş hayatı ile ilgili sohbet ettik.

■ **Bize kısaca hayatınızdan bahseder misiniz?**

Doğma büyüme Mersinliyim. 1984'te Tarsus'tan mezun olduktan sonra ODTÜ inşaatı 1989 yılında bitirdim. Mezun olduktan sonra Buffalo Üniversitesi'nde işletme yüksek lisansı yapmak için Amerika, New York'a gittim. Bitirip Türkiye'ye geldikten sonra askere gittim. O dönem askerlik 1 seneydi. Önce Tuzla piyadeye gidip orda yapılan İngilizce sınavına girip en yüksek notu alınca beni Kara Kuvvetleri lisan okul komutanlığına İngilizce öğretmeni olarak yolladılar. Orada Türk subaylara İngilizce, farklı cumhuriyetlerden gelen subaylara da Türkçe öğretmenliği yaptım. Hayatımın en farklı dönemiydi. Askerlikten sonra yaklaşık 100 yere iş başvurusunda bulundum ama bir tek GAMA endüstri den -Ankara'dan- cevap geldi. Bu arada askerlik yaparken de 6 defa onlarla görüşmeye gitmiştim. En sonunda bana Genel Müdür ile görüşeceğimi söylediler ve görüştüm. Genel Müdür bana Rize Çayeli'nde şantiyeye gider misin dedi ben de giderim dedim ve işe alındığımı söyledi. Kabul edildiğimi söyledikten sonra 63 mezunu Mehmet Ertuğ olduğunu söyledi. O da meğerse Tarsus mezunuymuş, Mehmet Abi beni Rize'ye yolladı ve 2 sene şantiyede kaldıktan sonra geri merkeze döndüm. Sonra Marmara Tekir-

Celal Abi, sorularımızı yanıtlarken Bizletter'da yer aldığı için çok mutlu olduğunu ifade etti, ve aynı zamanda bizi her Salı gerçekleştirdikleri dönem buluşmalarına da davet etti.

dağ'da bir doğal gaz çevrim santrali inşaat şefi olarak devam ettim. 2000 yılında GAMA'dan ayrılıp İstanbul'a gelip bir süre Süzer Grup'da çalıştım. Orda yatırım şirketi kısmında yatırım ortaklığının icra kurulu üyeliğini yaptım. Daha sonra Feniş'e geçtim ve Feniş'te yaklaşık 7-8 sene genel müdürlük yaptım. Bir

gün ODTÜ'den sınıf arkadaşım olan Erman Ilıcak'la tesadüfen tatilde karşılaştık ve bana Rönesans Endüstri'nin kurulacağından bahsetti ve 1 Nisan 2011'de şirketi kurdu, 2012 Ekim'de ise ben şirkette yatırım direktörü olarak başladım. 2013 Ocak'ta genel müdür oldum. Aynı zamanda yönetim kurulu üyesiyim. O zamandan beri de Rönesans Endüstri'deyim.

Biz anahtar teslim rafineri yapıyoruz. Yabancı şirketlerle beraber ortaklık kuruyoruz. Yapıp, 72 saat çalıştırdıktan sonra müşteriye teslim ediyoruz. Faaliyet gösterdiğimiz alanlar Petrol ve Gaz'dan başlayarak Petrokimya tesislerine, Güç Santrallerine, boru hatları, kısacası "Endüstriyel" aklınıza ne gelirse yapıyoruz.

Rusya, Türkmenistan, Türkiye ve Cezayir ana olarak çalıştığımız ülkeler. Rönesans dünyanın en büyük 38. şirketi oldu. Biz tamamen iş ve yurtdışı odaklı olup kazandığımız parayı Türkiye'ye

getirip burada yatırım yapma amaçlı bir grup arkadaşın olduğu bir şirketiz.

■ **TAC ile yollarınız nasıl kesişti?**

TAC ile yolum şu şekilde kesişti: benim rahmetli Babamın Babası Mersin'de bir ilkokulda başöğretmenmiş. Ben de zaten o ilkokula gittim. Dedeme gelip demişler ki "oğlunu gel Tarsus Amerikan'a yollayalım." O zamanlar okul 300-400 liraymış. Dedem de "Benim param yok okutamam" demiş, "Ya sonra verirsin" demişler dedem de "Ben öyle bir şey yapamam" demiş. Benim babama da bu hedef olmuş. Hem beni hem de kardeşim Serdar'ı (86 mezunu) çalışacaksınız gireceksiniz diyerek sınava soktu. İyi ki de o sınava girmişim.

Biz 84 mezunuyuz ben 2000 yılında İstanbul'a geldim

2002'de Adnan da Adana'dan geldi. Rahmetli Halit birgün aradı beni "Adnan gelmiş hep beraber yemeğe çıkalım." dedi ve yemeğe çıktık. Bir kepaççı arıyoruz tabii. Ama bir türlü Adnan'a beğendiremiyoruz Adana'dan geldiği için. Bir lokantaya oturduk. Sohbet ederken ben "Bunu her ay yapalım burada bir sürü mezun var." dedim. Adnan "Her ay olur mu 15 günde bir yapalım." dedi rahmetli Halit de "Yok 15 gün olur mu her hafta yapalım biz bunu." dedi. Biz mezunlar olarak o günden bu güne her hafta Salı gününü topluyoruz.

■ **TAC'de aldığınız eğitim hayatınızı nasıl etkiledi? Karakterinize işlemiş bir özellik var mı?**

Tabii çok etkisi oldu. Dediğim gibi askerlikte İngilizce öğretmenliği yapmamı sağladı. TAC'nin kazandırdığı bir diğer

şey de spor. Spor sürekli hayatımın içinde. Ironman yapıyorum. 50 yaşına geldim ve kendim için bir şey yapmaya karar verdim o da Ironman'e katılmak oldu 1 yıl hazırlandım ve finisher olayım yeter dedim. Ironman'de de arka arkaya 1.9 km yüzüyorsun, 90 km bisiklet sürüyorsun, 21 km koşuyorsun. Bunun haricinde tabii ki farklı bir bakış açısı kazanıyor TAC'de okumak. İş hayatınızda çok fazla Tarsus Amerikanlı'yla karşılaşıyorsunuz. Baktığınız zaman etrafınızdaki şirketlerde hiç beklemediğiniz yerlerden çıkabiliyorlar. Mesela benim hayatımda ilk karşılaşmam GAMA'da oldu. GAMA'ya görüşmeye gittim geldim en son genel müdürle görüşüyorum genel müdür "Ben de Tarsus Amerikanlıyım." Dedi. Mehmet abinin benim yetişmemde çok emeği vardır. Sonradan öğrendim ki, şirkette birçok Tarsus Amerikanlı varmış. Değerini bilmek lazım bunun. Bir de bizdeki arkadaşlık ve aile bağı çok farklı. Herkes birbirini hemen anlayabiliyor veya daha farklı yaklaşıyorsun karşıdakine. TAC'de okumak insana özgüven aşıyor. Ben gündüzlüydüm ama haftanın 4 günü mutlaka yataktan kalmıyordum. Ben ayrıca basketbol ve hentbol takımındayım. Böyle olunca antreman oluyordu. Antreman sonrası ya TOK otobüsüne binip Mersin'e dönecektim ya da okulda kalıyordum. Ben okulda kalmayı tercih ediyordum.

■ **İnşaat mühendisliği'ni seçmenizde ne etken oldu? TAC'de okurken bir büyüğünüzden yönlendirme veya bir esinlenme oldu mu?**

Benim akrabam olan Uğur Ersoy var o da aynı zamanda Tarsus Amerikan mezunu. Uğur Ersoy dünya çapında bir profesör inşaat mühendisliği alanında. Hatta kendisinin bir teorisi var inşaat mühendisliğinde. Zama-

Celal Toroğlu'84

nında Uğur Ersoy'la görüşmüş-tüm. Hatta daha sonrada hangi bölümde yüksek lisans yapmam hakkında da bana o tavsiye vermişti. Ben proje anlayışı yönetimi alanında yüksek lisans yapan ilk kişilerden biriyim Türkiye'de. O zamanlar kimse bilmiyordu ama Uğur abi bana sen oraya git kimse yok oralarda dedi. Ben aslında çok parlak bir öğrenci değildim. Sonradan Uğur abinin referansı ile Amerika'ya gittim. "Biz sana burs veremeyiz şuan ama 3 ay ilk dönem derslerini görelim, dersler iyi olursa burs veriz." dediler. Minimum 3.50 yapmam lazımdı benim ilk dönem ortalamam 3.90'dı. Daha sonra burs aldım ve araştırma görevlisi olarak çalıştım. Bu olmasa zaten babam avukattı. İnşaatın bir altında da hukuk vardı. Bizim zamanımızda sonucun açıklanmadan tercih yapıyordun. 84 dönemi sayısal da Türkiye 3.sü sözelde de Türkiye 4.sü oldu.

■ **TAC şuan hayatınızda nasıl bir yerde?**

Zaten her salı hep beraberiz. Bu yemeklere diğerlerinin işi çıkıp gelemese, biz 2-3 kişi toplansak bile mutlaka gideriz, sizin gibi genç mezun kardeşlerimin de mutlaka gelmesini isterim. Bunun dışında içinde bulunduğum onlarca Whatsapp grubu var TAC ile ilgili, aktif olarak sohbetler edilen. Ayrıca beraber maraton koşuyoruz, bazen başka sporlar da mesela minyatür oynuyoruz. TAC şuan hayatımın içinde çok büyük bir yer kaplar yani..

■ **Yeni mezun kardeşlerinize inşaat mühendisliğini tavsiye eder misiniz ya da onlara ne gibi tavsiyeler de bulunursunuz?**

Artık inanılmaz bir rekabet var. Bir de ortam değişiyor. Bizim en büyük sıkıntımız kalifiye eleman bulamamamız. Neden bulamıyoruz? Çünkü sahaya inmek isteyen çok az kişi var. Eğer o işin nasıl yapıldığını görürsen

yönetici olabiliyorsun. Onu görmeden yönetici olmak çok zor. Belki de her dönem bunu söylüyor ama bizim zamanımızda biz öğrenmeye daha açtık. Her şeyi iyi bir şekilde öğrenmek istedik. Mesela biz bir şey yaparken 3 defa kontrol ederdik. Yeni nesilde bunu çok göremiyorum. Yeni nesil hemen bıkıyor, sıkılıyor. Dikkat dağınıklığı çok fazla. Gençlere en büyük tavsiyem, her şeye açık olun. Bir de hayatınızda neyi yapmak istiyorsanız onu mutlaka yapın. Ve en önemlisi yakınlarınızla ve arkadaşlarınızla olan iletişiminizi hiç kopartmayın.

Artık inanılmaz bir rekabet var.
Bir de ortam değişiyor. Bizim en büyük sıkıntımız kalifiye eleman bulamamamız.
Neden bulamıyoruz?
Çünkü sahaya inmek isteyen çok az kişi var.

Her sene 10 tane o sene yapmayı hedeflediğim şeyi yazarım. Sonra bakarım kaç tanesini yapmışım diye. Yani yapamadıysam da devam ederim. Kendimce kimseye söylemediğim birtakım hedefler kuruyorum, yapmaya çalışıyorum.

Hedeflerim sadece benimle de ilgili değil. Mesela, şu arkadaşşıma yardım edeyim, oğluma şunu yapayım, uzun süredir görmediğim bir yakınımı yemeğe çıkartayım gibi şeyler oluyor. Şirket olarak hedefe gelirsek, dün-

yanın ENR'daki ilk 10 şirketi arasına girmek.

■ **TAC ile ilgili unutmadığınız bir anınız var mı?**

Aslında çok var bir tanesi rahmetli Halit ile beraber olan. Onu herkes bilir. Bir diğeri de, ben yine okulda kaçak kaldım bir gün. Gece saat 2 gibi okulun arkasındaki futbol sahasının duvarında bir yer vardı oradan atladım. Yatakhaneye kadar gittim kimse görmedi. Gelmeyen bir arkadaşın yatağında yattım meğerse hatayı orda yapmışım. E arkadaş gelmeyeceğini biliyorlardı. Sonra müdür yardımcısı yakaladı beni okul müdürü olan Robinson'a götürdüler. "Seni disipline yolluyoruz okuldan bile atılabilirsin git babanı çağır" dediler. Ben de babama okulda kalacağımı haber vermemiştim. Arkadaşımda kalıyorum demiştim. Babam geldi 2-3 gün sonra okula. Babam konuşmaya çıktı ben de aşağıda stresli bir şekilde bekliyorum. Lise 3'üm üniversite sınavına gireceğim, hayatım film şeridi gibi gözümün önünden geçiyor. Babam geldi sonra "Tamam biz hallettik. Ama seninle mezun olunca konuşacağız." dedi. Eyvah dedim içimden ama ceza almadan devam ettim ben. Daha sonra okulu bitirdim aldım elime belgeyi. Babama sordum o gün söylediği şeyi. "Dur anlatayım." dedi gülerken. Rob babama "Bu ne böyle? Bu saatte okulda mı kalılır?...?" demeye başlamış. Babam da "Nerede kalacak? Tabii ki de okulda kalacak. Ben oğlumu size emanet ediyorum. Gecenin bu saatinde sokakta mı bırakacaktınız? Kapıdan girse almayacak mıydınız? Sen ne biçim hocasın?...?" demiş. Tabii müdür böyle bir cevap beklemiyormuş. O zamanlarda velilerin de bakış açısı bizim gibiydi.

Ayıbol var bir de. Ayıbol'un kurucuları bizdik. Kural yoktu, saha bütün okuldu. A-B olarak iki sınıf vardı onlar oynardı.

jozef Erçevik Amado'98:

"TAC'nin yeri başka"

Röportaj:İhsan ÖNAL'98

■ **Co, babalarımızın dostluğu sayesinde biz Tarsus'tan önce de tanış-yorduk. Sürekli irtibat halinde kaldık. Sorulara geçmeden önce istersen önce mezunlarımıza seni tanıtarak başlayalım.**

Tarsus Amerikan Koleji'ne 1991 yılında girdim. Her ne kadar 1995 yılında liseyi okumak için Koç Lisesi'ne geçtiysem de kendi dönemimden ve

TAC'den hiç kopmadım. Hatta eşim Çiğdem Amado da TAC'98 mezunu. 1998 yılında tiyatro ve ekonomi okumak için, Amerika'nın Maine eyaletinde Bates College'e gittim. 2002-2005 yılları arasında da School of the Art Institute of Chicago (SAIC)'da Video Sanatı ve Performans Sanatı üzerine yüksek lisans yaptım. Okul bittikten sonra Londra'ya taşındım. Orada, Londra Türk radyosunda Dj'lik, konferans düzenleyen bir arkadaşımın teyzesine asistanlık gibi part time işler yaptıktan sonra 2009 yılında Fluga Films adında bir şirket kurdum. Şirketin çektiği ilk klip de Canan 96'nın "Yaylan" isimli şarkısıydı. 6 yıl Londra'da yapımcılık yaptıktan sonra 2012 yılında İstanbul'a döndüm.

■ **Tarsus hikayesi nasıl başladı?**

TAC benim için yazılmış bir yazgı gibiydi neredeyse. Babam ve iki amcam, onların kuzenleri, eşim, kayınbaderim hepimiz Tarsus mezunuyuz. Aile geleneğinin biraz ötesinde gibi bile geliyor bazen. Şimdi ise bakalım kızım bu geleneği nasıl devam ettire-

cek. SAC'nin İstanbul'da açılmış olması iyi haber olsa da gönlüm TAC'den yana tabii.

■ **Mesleğini seçmekte Tarsus'un nasıl bir etkisi oldu?**

Ben Orta 2'deyken, Tarsus'ta yabancı dil seçmek zorunlu değildi. Böyle olunca, ben de yabancı dil yerine "Speech and Drama" dersini aldım. Mr. Cormier diye bir hocamız oldu. Benim hayatımı değiştiren ders ve hoca buydu. Bu derste tiyatronun temellerini işledik. Ama daha önemlisi, Mr. Cormier bizim sınıfı adam yerine koydu, bize yetişkinmişiz gibi davrandı. Sene sonu için tek perdelik oyunlar hazırladık ve Stickler'in renovasyondan önceki halinde velilere oyunlarımızı sergiledik. Mr. Cormier, dönem başında bizleri turneye götüreceğini söylemişti ve Toros Koleji'ne bir akşamlik bir tiyatro festivaline götürdü. Oynadığımız oyun da Anton Chekov'un Evlilik Teklifi'ydi. Kısaca, TAC bana 13 yaşında, hayatta ne yapmak istediğimi gösterdi.

■ **Çok güzel bir anı. Peki, yaptığın**

İşte başarılı olman için Tarsus'ta kazandığın özellikler neler?

Tarsus'ta öncelikle iyi İngilizce öğrendik. Dünya klasiklerini okuduk. Ben Yeditepe

Üniversitesi'nde yarı zamanlı ders veriyordum ve bazı öğrencilerim George Orwell'in kim olduğu bilmiyorlar. Bizse Orwell'i İngilizce okuduk. İyi bir eğitimin yanı sıra sosyal olarak da gelişimime çok faydalı oldu. Kendime güvenmeyi ve hayallerimin peşinden koşmayı TAC'de öğrenmeye başladım. Çok iyi arkadaşlıklar kurdum. Eşimle tanıştım. Basket takımının da özel bir yeri var. Ben Orta 2'den Orta 3'e geçtiğim yaz, basket takımı olarak yaz antrenmanları yapmıştık. O dönem çok sıkıcı, sıcak ve hat ta gereksiz gelen bu antrenmanlar sonucunda, uzun zamandan sonra ilk defa TAC'yi Ortaokul seviyesinde Türkiye üçüncüsü yapmayı başarmıştık. Malcolm Gladwell'in Outliers kitabında bahsettiği "10000 saat" sadece sanat, spor için geçerli değil. Ama şunu da eklemek isterim ki sadece çalışmak, antrenman yapmak da yetmiyor. Takım arkadaşlarının ya da ekip arkadaşlarının bir ahenk içerisinde olması gerekiyor. Biraz da şans tabii.

■ **Önceki projelerinden bahsetse-ne biraz bize.**

Şansın hayatımda çok önemli olduğuna inanıyorum. Londra'da kiralar çok pahalı olduğu için yeni mezunlar, öğrenciler, sanatçıların tanımadıkları ya da az tanıdıkları insanlarla ev paylaşırlar. Ben de yüksek lisans bitirip, Londra'ya taşındığımda kaldı-

ğım ilk evde, 12 yıl birlikte çalışacağım ve ortağım olacak Michael Önder'le tanıştım. Michael, Galatasaray Lisesi mezunu. Ekim 2017 tarihinde, Michael'in yönetmenliğini benim de yapımcılığını yaptığım Taksim Hold'em 30. Tokyo Film Festivali'nde dünya премьерini yaptı. Dünyanın en prestijli film festivallerinden birinde filmimin gösterilmesi hayallerimden biriydi. Daha önce kısa filmlerim ve ortak yapımcısı olduğum filmler Venedik ve Cannes film festivallerinde gösterilmişti. Ama Taksim Hold'em ana yapımcısı olduğum ilk filmimdi. Taksim Hold'em, Gezi Protestolarını birinci ayında geçiyor. Dışarda protestolar devam ederken, Taksim'de her hafta birinin evinde poker oynayan 30'lu yaşlarda lise arkadaşlarının; o akşam poker oyunlarının bölünmesini kara mizah kullanılarak anlatıyor. Umarım, Ocak ayında dijital platformlarda (Amazon) izleme imkanı-mız olacak.

Bunun yanında Türkiye'ye döndükten sonra Mantar Film adlı bir prodüksiyon şirketinde yapımcı olarak çalışmaya başladım. Işıl Eğrikavuk ile performanslar yaptım. Dönüşüm Muhteşem Olacak (Salt Beyoğlu), Aşk ve Güncel Sanat (Salon İKSV) ve Her Türlü Mit Özenle Yazılır (Mardin Bienali) performanslarını gerçekleştirdik.

Mantar Film'de, reklam, internet için dizi, televizyona müzik programı ve uzun metraj film projeleri geliştirdim. O dönem, yeni projelere ortak yapımcı aramak için birçok festivale gidiyordum. Bu vesileyle, Berlin Film Festivali'nde Kedi filminin yapımcısı ve yönetmeni ile tanıştım. O zaman başka projeleri de vardı fakat Kedi'yi daha önce çekmek istediler. Biz de bu projenin uygulayıcı yapımcısı olduk. Yani çekimlerle ilgili bütün kedilerin, mekanların, kedi sahiplerinin bulun-

ması ve bütün organizasyon işlerinin halledilmesi görevini üstlendik. Kedi o sene dünyada en çok izlenen belgesel film oldu.

■ **Ufukta yeni projeler var mı, yeni bir film belki?**

Şu anda yeni bir film projesi yok. Ana sebebi önümüzdeki dönemin çok belirsiz olması. Film yapmak hem çok uzun zaman alıyor, hem de çok emek gerektiriyor. Şimdiki en yakın proje, Ocak ayının sonunda İstanbul Ayvansaray Üniversitesi'nin galerisi Plato Sanat'ta HADİ adlı bir karma sergi. Sergide Işıl Eğrikavuk ile yaptığımız performansların video, fotoğraf ve enstalasyonları yer alacak.

Bu arada Yeditepe Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema ve Sanat Yönetimi Bölümler'inde yarı zamanlı öğretim görevlisi olarak çalışmaya devam ediyorum.

■ **Benim sorularım bitti Co. Senin eklemek istediğin bir şey var mı?**

Bence, sanatın ve filmin dünya-daki en büyük sorunu finansman. Türkiye'deki asıl problem ise bence varlıklı insanların sanatsal aktiviteleri yeterince desteklememesi. Bunu sponsorluk da düşünebiliriz, sadece sinemaya, tiyatroya gitmek olarak da. Bu bilinç oluştuğundan sonra işimiz daha kolay. Neden her akşam TV'de her ana kanalda bir dizi var? Cevabı basit; insanlar izledikleri için. Netflix, Amazon gibi yeni platformlar çıktıkça bizlerin de filmleri tüketme şekli hızla değişiyor. Önemli olan bu değişime ayak uydurmak ve siz tüketicilerin gücünü küçümsememek.

Son olarak gerek kitlesel fonlama gerek direkt yatırımcı olarak, film dizi tiyatro projelerinin bir parçası olmak artık kolay. TAC camiası olarak da bu tip destek girişimlerinin bir parçası olmalıyız, çeşitli yollarla sanatı daha çok desteklemeliyiz diye düşünüyorum.

İki dönem arkadaşı Avukat; Selcen Yalçın'03 Neriman Pelit'03

Selcen ve Neriman 2003 yılında beraber TAC'den mezun oldular.

Selcen, Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezuniyeti sonrasında Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ekonomi hukuku alanında yüksek lisansını tamamladı. 2008-2013 yılları arasında İstanbul'un önde gelen hukuk bürolarından birinde şirketler ve ticaret hukuku alanlarında çalıştı. 2013-2017 yılları arasında ise Fransız ortaklı bir bankada müşavir avukat olarak çalışmaya devam etti.

Neriman ise Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduktan sonra

2008- 2014 yılları arasında California'da bir ve İstanbul'da iki hukuk bürosunda şirketler ve ticaret hukuku alanlarında çalıştıktan sonra, 2014-2016 yılları arasında yabancı sermayeli bir telekomünikasyon altyapı şirketinde kıdemli avukat olarak çalıştı.

2017 yılında Selcen ve Neriman İstanbul'da bir araya gelerek birlikte çalışmaya başladılar. Ağırlıklı olarak ticaret hukuku, şirketler hukuku, iş hukuku, uyuşmazlıkların çözümü, bankacılık ve finans hukuku, birleşmeler/devralmalar ve arabuluculuk dahil olmak üzere, hukukun birçok alanında yerli ve yabancı müvekkillere geniş bir yelpazede hizmet veriyorlar.

Tüm mezunlarımıza çok selam ve saygılarını iletiler.

Özden Ezgi ÜNER'93

TAC mezuniyeti sonrası Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Aile Hekimliği bölümünden uzmanlık aldı. Ordu Mesudiye ilçe entegre hastanesinde mecburi hizmetini tamamladıktan sonra İstanbul Sarıyer toplum sağlığı merkezine atandı. Oradan yine eski hastanesi olan İstanbul Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesine geçti. Halen FSM'ye bağlı Üsküdar Diyabet Merkezi'nde sorumlu hekim olarak görev yapmaktadı.

Mezunlarımıza sağlıklı günler dilekleri ile sevgilerini iletiyor...

Tuna Dağlı'93: “Kendimi bildim bileli şarkı söylerim”

Röportaj; Kaan KUŞTEMİR'15

■ İlk olarak, çocukluk yıllarınızda TAC ile nasıl buluştunuz? TAC'ye adım atmadan önce size ne anlam ifade ediyordu?

Benim çocukluğum Tarsus'ta geçti. Annem hep anlatır, 4-5 yaşlarında okulun önünden geçerken Stickler'ı parmağımla gösterip “burası benim okulum” dermişim. Stickler tüm zamanlar boyunca, benim için sadece bir bina değildi. Ruhu, enerjisi olan canlı bir varlık gibi gelir bana... Orda olmayı, her gün Stickler'ı görmek istediğimi hatırlıyorum... Ayrıca, Tarsus küçük bir şehir ve TAC eğitim ve sağladığı imkânlar bakımından öne çıkan bir okul. Tabii çocukken Tarsus mezunu aile dostlarımız ve çocuklarının anlattığı güzel hikâyeler

de beni çok etkilemişti... TAC'yi kazandığımı öğrendiğim anı hatırlıyorum, duyunca çok mutlu olmuştum. İlkokul sınıfımdan 4 arkadaşımın da kazandığını bilmek çok iyi hissettirmişti.

■ Okula başladığınız ilk yıllarda dair izlenimleriniz nelerdi? Dö-

neminizle ilk tanışmanız nasıldı? Diğer dönemlerle ilişkilerinizi nasıl özetleyebilirsiniz?

Biz 72 kişilik bir dönemdik. Küçük bir gruptuk ve kısa zaman içerisinde kaynaştık. Gerçi ilk günler benim adıma talihsiz başlamıştı... Nedenise, sınıf başkanı seçilmiştim. İlkokuldan yeni çıkmışım... Hocalar “konuşanı tahtaya yazmalısın” dediğinde, o dönemde görev bilinci tavan yapmış bir çocuk olarak, denileni eksiksiz yapmak zorunda hissetmişim demek ki... E tabii bunun sonucunda, o zamanlar iyi tanımadığım, sonrasında çok yakın olacağımız bir sürü arkadaşımın antipatisini toplayarak bir başlangıç yapmış oldum. Sanırım, Orta 2 sonuna kadar sınıf başkan-

lığı devam etmişti, ama zamanla hep birlikte yaş alıp, olgunlaştıkça birbirimizi daha iyi anlamaya başladık. İçten, sıcak dostluklar kurulmaya başlandı... Hala samimiyetle devam eden çoğu dostluğımın temelleri o zamanlarda atılmıştı diyebilirim. İsim isim söyleyemeyeceğim kadar çok... Hala bazı arkadaşlarımla hafta sonları bir araya gelmeye çalışıyoruz. '93'ten İstanbul'daki kızlar grubu olarak, yılda 5-6 kere toplanıyoruz. '93 erkekler daha sık toplanıyor. Umarım artık hep birlikte de buluşmaların sayısını artırabiliriz. Size buradan da sesleniyorum '93! :))) Yıllardır görüşemediğimiz halde, sanki dün görüşmüşüz gibi kaldığımız yerden devam edebildiğim çok arkadaşım var. Sanırım bunda sosyal medyanın da etkisi var. Alt ve üst dönemlerden, okuldayken tanıdığım tanımadığım bir sürü abi, abla ve kardeşlerimle sosyal medyada iletişimdeyim... ve bazılarını ailemden gibi hissediyorum... Ortak değerler, bakış açıları, anılar, mitler ve kültürün hala bizleri birbirimize nasıl bağladığını görebiliyorum. TAC'yi farklı kılan özelliklerden birisi de bu sanırım...

■ Okuldaki kulüplere katılımınız nasıldı? Okuldaki sosyal faaliyetlerinizden aklınızda kalan anılarınızı paylaşabilir misiniz?

Okul, kulüpler açısından çok zengindi. Ama benim müzikle uğraşacağım başından beri belliydi. İlk hatırladığım şey, Orta 1'de dâhil olduğum mezunlarımızdan Azmi (Varan) Abi'nin kurduğu müzik kulübüydü. Azmi Abi okulun Rehberlik Birimi'ni kurmuştu ve başkanlıydı. “Music Club” müzik dinlenen, şarkı sözlerinin analiz edildiği, tartışıldığı bir kulüp olduğu için; Azmi Abi üyelerin Lise 1 ve üstü sınıflardan oluşması gerektiğini düşünmüştü. Ama bu keyifli kulübün bir parçası olma fırsatını kaçıramazdım. Çok dil döküp, kendimi gruba bir şekilde dâhil ettirmiştim. Yepyeni İngilizce sözlü

müzikler dinliyorduk. Beatles'ı ilk duyduğum yer orasıydı. “Sound of Silence” şarkısının sözlerini analiz ettiğimizi hala hatırlarım mesela. Azmi Abi ile yıllar sonra işim gereği sıkça karşılaştık ve bu anıyı hep anarız :)

Enstrüman olarak ilkokuldan beri Orta 3'e kadar piyano dersi almıştım. Kendimi bildim bileli de şarkı söylerim. Bizim dönemde Mehmet Barış Muslu (canım Salçam) gitar çalıyordu o zamanlar. Teneffüslerde Barış gitarını çalar, ben de söylerdim. Scorpions, Metallica, Moody Blues, Eagles, vd... Orta 2'de ilk konserimizi vermiştik Barış'la, Hotel California'yı söylemiştim.

Bizim zamanımızda Echo grupları Orta 3'te kurulurdu. Echo'90'dan Halim Abi Barış'ın abisiydi, onun da desteğiyle Echo 93'ü kurmuştuk. Can Boğa gitaristimizdi, Bülent Cömert baterideydi. Yeşim'im Kurt'um da basgitardaydı. Benim bildiğim kadarıyla okuldaki ilk ve tek kadın basgitaristtir. Echo'yla birlikte birçok güzel anımız oldu. Bunlardan bir tanesi Çukurova Rock Festivali'ne katılmamızdı. Çok fazla hazırlanmadan katılmıştık ve 3 şarkı söylemiştik. Hatta şarkılardan bir tanesi ilk bestemizdi. Sözleri İngilizce olan o beste, daha sonra çok sevilen şarkılarımızdan Kum Saati'ne evrildi ve Lise 3'te kaydettiğimiz Echo 93'ün albümünde yer aldı.

Lise 3'te aramıza klavyesiyle Soner Karagenc katıldı. Lise sonda yaptığımız albüm, tamamen kendi bestelerimizden oluşuyordu. O zaman farkında değildik ama şimdi geriye dönüp baktığımda genç yaşımıza rağmen çok kıymetli işler yaptığımızı düşünüyorum. O zamanlar müzik konusunda yalnız da değildik. Okul yönetimi, hocalar, eski Echo'lar bizi maddi manevi destekler, yüreklendirirdi... Echo '83 üyelerinden oluşan Mavi Sakal'ın Mersin'de verdiği bir konserte, biz alt grup olarak sahne almış-

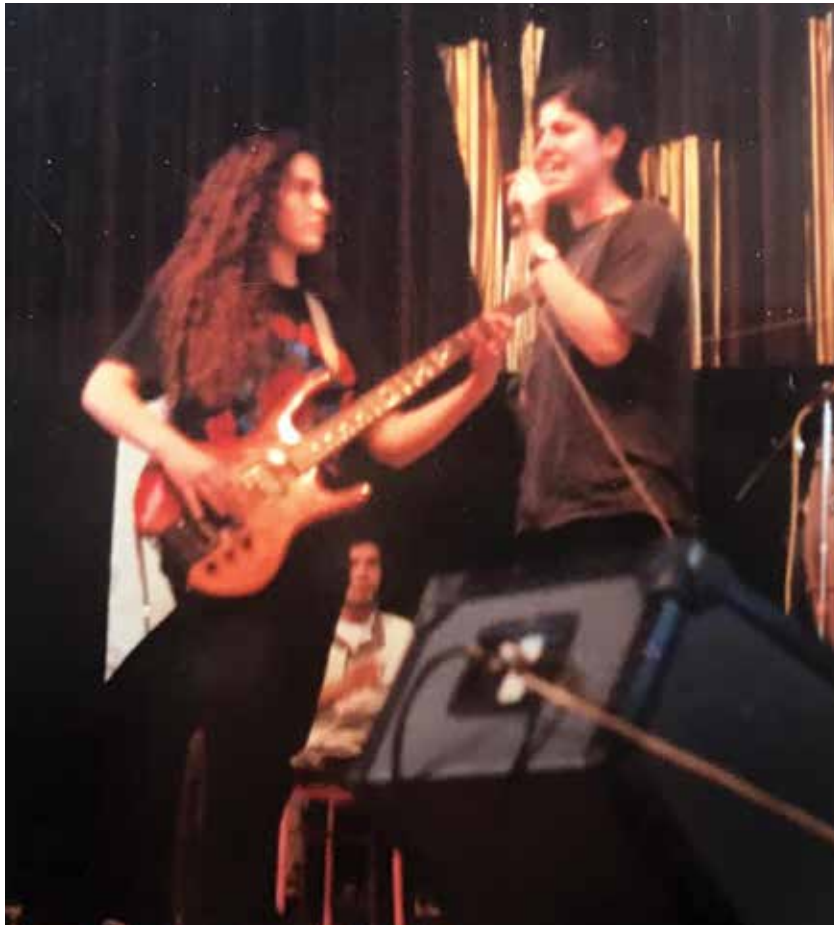
tık. Bu o zamanlar, o kadar gurur vericiydi ki bizim için... Tibet (Ağır-tan) Abi'nin “Tuna'nın sesini çok beğendik” demesi mesela, mutluluktan uçmuştum :) Tabii bunlar bizi teşvik eden, müzikteki özgüvenimizi arttıran ve başarımıza katkı sağlayan önemli detaylardı. Hem okulumuz adına hem de bizim açımızdan çok gurur verici bir sonuçla döndüğümüz Milliyet Lise-lerarası Müzik Yarışmalarına katılmıştık Lise 3'te. Adana'daki elemeleri geçtikten sonra Echo'93 olarak, Türkiye finallerine çıkan son 20 gruptan biriydik. Lütfi Kırdar Kongre Salonu'nda sahne almıştık. Biz o zaman çok iddialı bir şekilde kendi bestelerimizle katılmıştık. Diğer gruplar bilinen grupların şarkılarıyla yarışmaya katılmalarına rağmen biz kendi bestelerimizde ısrarcıydık. 3 şarkıyla katılmıştık yarışmaya... En iyi cover dalında yarıştığımız şarkı bile Echo'90'a

ait "Don't Turn Your Head Away"di. En iyi beste, en iyi kız solist ve en iyi cover dallarından aday olmuştuk. Hatta ne talihsizliktir ki, en iyi beste kategorisinde yarıştığımız "Aşamıyorum Seni (Hepsi Bu)" şarkımızı çalarken Can'ın gitarının telinin koptu. Can soğukkanlılıkla gitarın sesini kapattı ve biz zaten gitar ağırlıklı bir şarkı olmadığı için şarkımızı tamamlayabildik. Böyle bir şanssızlığımız olmasına rağmen her üç dalda da üçüncü olmuştuk o zaman. Şu an bile hatırlayınca o günleri, duygulanırım...

■ **Şu sıralar müziğe devam ediyor musunuz?**

Uzun süredir fazla vakit bulamıyordum ama son 3 yıldır tekrar müziğe zaman ayırmaya çalışıyorum. Şu an bir grubum yok ama bir grubum olmasını çok isterim. Hatta geçenlerde Yeşim kendisine yeniden basgitar aldı, çok mutlu oldum. Neden olmasın, belki tekrar bir araya gelebiliriz... Şarkı söy-

lemek büyüğü bir şey benim için... Ama daha da büyüleyici olan; bir grupla yaratıcı bir sürecin içinde olmak, şarkı sözü yazmak, bestelemek, sonra onu konserlerde çalmak, dinleyicilerin seninle birlikte o şarkıyı söylemesi, herkesin o duyguyu, o enerjiyi hissetmesi... tüylerimi diken diken yapan bir şey. Bu duyguyu lisede tatma fırsatım olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum.

■ **TAC sonrasındaki hayatınızla devam edelim. Üniversite tercihiniz nasıldı ve kariyerinizin ilk basamakları hangi doğrultu da ilerledi?**

Ben bölümden ziyade üniversite seçtim. Tercihlerim baştan sona ODTÜ'ydü. Lisedeyken ODTÜ'ye okul ziyaretimiz olmuştu ve orada okumak istediğimden emin olmuşum. Mesela mimarlığı çok istedim, hatta yıllardır kariyer konusuyla ilgilenen ve artık mesleği bu olan biri olarak, mimarlığın bana ne kadar uygun olduğunu şu anda daha iyi görüyorum. ODTÜ Mimarlık 1. tercihimdi, olmadı. Bizim dönemimizde puanlar açıklanmadan tercih yapıldı... İTÜ Mimarlık yazsaymışım, puanım tutarmış, ama dediğim gibi ODTÜ'de okumak, o zaman bölümden, meslekten daha önemliymiş... O zamanlar meslekler konusunda, bir mesleğe ne kadar uygun olup/olmadığımız konusunda çok cahilmiştik diye düşünürüm hep... Çoğumuz öyleydik hakikaten, aramızda çok azımız gerçekten ne istediğini biliyordu. Kimya dersini çok seviyordum, notlarım iyiydi ve sırf bu yüzden tercihlerimin arasında kimya mühendisliği üst sıralardaydı. Bu konuda Erdoğan Hoca'mın da çok payı vardır. Erdoğan Hoca'mı gördüğüm zaman "Hocam kimyayı bu kadar çok sevdirmeseydiniz belki de çok ünlü bir solist olmuştum" diye de espri yapardım ona... Son üç yıldır Koç Üniversitesi Kariyer Gelişim Merkezi'ni yönetiyorum ve en büyük çabam, amacım yük-

sek potansiyelli gençlerin kendileri için en uygun, tutkuyla yapacakları mesleklere yönelmeleri... Sevdiğin, uygun olduğun işi yaptığında mutluluk ve başarı bir şekilde geliyor... Çok örneklerini gördüm.

Bana geri dönecek olursak, mezun olduktan sonra beş yıl boyunca, Başer Kimya & Colgate Palmolive, Marsa Kraft Foods gibi şirketlerde üretim, kalite ve AR-GE departmanlarında mühendis ve orta düzey yönetici olarak çalıştım. Fakat işimle ilgili beni tatmin etmeyen bir şeyler vardı... İnsana daha fazla dokunan bir işimin olması gerektiğini düşünüyordum. Sosyal psikoloji, insan kaynakları, örgütsel psikoloji konuları oldukça ilgimi çekmeye başlamış, rahmetle andığım sonrasında hocam da olan Prof. Çiğdem Kağıtçıbaşı'nın Yeni İnsan ve İnsanlar, Kültürel Psikoloji kitapları beni inanılmaz etkilemişti. Bundan sonraki kariyerimde ne yapmak istediğim giderek netleşiyordu. Bireylerin hayatlarında ve kariyerlerinde mutlu ve verimli ol-

maları, içinde bulundukları kurum ve toplum için değer yaratmaları adına teori, pratik ve politika bağlamında yapılacak her türlü çalışmanın bir parçası olmak ve katkı sağlamak beni mutlu edecekti. Beş yıllık mühendislik kariyerini bırakmak ve yeni bir alanda sıfırdan başlamaya karar vermek kolay değildi, takdir edersin. Toplum baskısı, anne baba arkadaşların "Ne yapıyorsun sen? Bu saatten sonra kariyerinde böyle radikal değişiklik yapar mı insan?" sorularına karşı durmak, vs. Fakat o dönemde gerçekten ne istediğim konusunda çok nettim. Nitekim işe ara verip, 6-7 ay master giriş ve bilim sınavlarına hazırlandım. Koç Üniversitesi Endüstri ve Örgüt Psikolojisi programına 50-55 kişinin arasından, tam bursla araştırma ve öğretim asistanı olarak kabul aldım. Tabi buna başarıdan ziyade tutku diye bakıyorum ben. Lisansım psikoloji olmamasına rağmen, kısa bir hazırlık süresi sonucunda başarılı olmamı sağlayan faktör tutkuydu. İstedğim bir

alana yönelme tutkusuydu.

Geriye dönüp baktığımda, bu kariyer değişikliği kararımın kendim için aldığım en cesur ve en doğru kararlardan biri olduğunu düşünüyorum.

■ **Mühendislik deneyimi üzerine yaptığınız master sonrasında İK kariyerine doğru yolcuğunuz nasıl devam etti?**

Mühendislik yaparken, hızlı terfiler almıştım. Master'ım sonrasında insan kaynakları alanına yönelmiştim. 24-25 yaşlarımda müdür olarak çalışırken, 30 yaşında B/S/H da "İşe Alım Memuru" olarak çalışmaya başlamıştım. İnsan Kaynakları'nda mühendislik günlerime göre yaptığım işten çok çok daha keyif alıyordum. Şimdi danışmanlık yaptığım öğrencilerime, "unvanının ne olduğu değil, ne yaptığın önemli" derim hep o zamanki deneyimlerimi düşünerek. Yaptığım işe odaklandım, iyi yapmaya çalıştım ve yaparken de çok keyif aldım. Alan Yöneticiliği pozisyonuna yükseldim devamında. Bir süre sonra, iç rotasyon talep ettim. İnsan Kaynakları'nın diğer fonksiyonlarını da neler olduğunu görmek istemiştım. Mevcut işimi iyi yaptığım için orda kalmam beklenildi benden, fakat ben kendimi büyük resmi görebileceğim farklı görevlere hazır hissediyordum. Tam bu sırada Indesit Company'den Ticari Kısım İnsan Kaynakları Müdürlüğü teklifi geldi. Daha çok deneyim kazanmak benim için önemliydi ve Indesit Company'nin Türkiye'de büyüme-yi hedefleyen projeleri vardı. Bu hedefleri de Indesit'e geçme kararımı pozitif şekilde etkilemişti. İlk iki yıl Türkiye Ticari Organizasyonu'ndan sorumluydum daha sonra Doğu Avrupa Bölgesi de bana bağlanmıştı. Sorumluluklarım giderek artmıştı ama yaptığım işten keyif aldığım için motivasyonum hep yüksekti. Daha sonra Indesit Whirlpool tarafından satın alındı, ve ben de Orta Doğu ve Afrika'dan Sorumlu İK Kıdemli Müdürü olarak atandım. Şirketlerin entegrasyon süreci başladı. Bir sonraki görevim olarak İtalya'da önerilen görevde, beni entegrasyondan dolayı bol işten çıkarmalı bir süreç bekliyordu. Oysa benim kariyer hedeflerim arasında merkez İK'da yetenek yönetimi projelerinde yer almak vardı. Bu durum beni rahatsız etmişti... Gerçekten yapmak istediğim iş bu muydu? Tam da bu sırada, daha önce hiç aklımdan geçmeyen bir teklif geldi. Koç Üniversitesi'nden Kariyer Gelişim Merkezi için direktör arayışı içindeydi

ve görüşmek istediler. Aslında, İnsan Kaynakları'ndan ayrılmak gibi bir niyetim olmasa da, mezunu olduğum üniversitemden gelen bu teklifi değerlendirmek istedim. Bu teklife vereceğim cevabı şekillendiren düşünce şu idi: Bir tarafta 2 yıl içerisinde 200 kişiyi işten çıkarmam bekleniliyordu; diğer tarafta ise yaklaşık 6000 pırıl pırıl gencin hayatına olumlu dokunabilme fırsatı yakalamıştım. Para, unvan, yurt dışında yaşama, çalışma fırsatı... bu düşüncemin önüne geçemedi ve tercihim Koç Üniversitesi'nden gelen bu tekliften yana kullandım. Fırsatlara ve farklı deneyimlere açık oluşum sayesinde; kariyerimi farklı ama daha da istediğim bir yöne çevirecek olan bu fırsatı kaçırmamış oldum. Eylül 2015'ten bu yana Koç Üniversitesi Kariyer Gelişim Merkezi'nin başındayım. Çok severek yaptığım bir işim var şu anda ve ekibimle emeklerimizin meyvelerini toplamaya başladığımız bir dönemdeyiz. Öğrencilerimizin kariyer olgusu hakkında farkındalıklarının giderek arttığını görüyorum. İşinde mutlu, üretken olmanın bireyin mutluluğu ve toplumun refahı ile büyük ilgisi var. Bu mutluluğa katkıda bulunan bir işte çalışıyor olmak, burada yakaladığım anlam

beni çok mutlu ve tatmin ediyor. Bu konuda uzun yıllar boyunca çok daha fazla insana ve gence rehberlik edecek projelerde yer almak istiyorum.

■ **Genç mezunlarımıza neler önerebilirsiniz?**

Anlam arayışı içerisinde olan bir genç nesil görüyorum. Bu neslin, yaptığı işin kendisine, dünyaya ve topluma faydasını sorgulamasını seviyorum. Ama sadece sorgulamakla kalmayıp, karar vermelerini, kararları doğrultusunda sorumluluk alarak devamını getirmelerini, aksiyon almalarını bekliyorum.

Bununla birlikte değişime ve farklı deneyimlere açık olmak çok kıymetli... Kendini, güçlü ve gelişime açık yönlerini objektif olarak gözlemleyebilmek ve yönetebilmek... İletişim becerilerini geliştirmek... Küresel vatandaş olabilmek... Fırsatları görebilmek için, araştırmak, dünyadaki gelecekçi eğilimleri takip etmek, veri kirliliği ve karmaşası içinde kendi doğrularına ulaşabilme becerisini geliştirmek... Kendi nişini bulabilmek kıymetli...

Bir de; herkesin kendi gelişimine odaklanmasını öneririm. Herkesin kendine has temposu var, kuvvetli ve gelişime açık tarafları var, şansı, kısmeti var... Başkalarıyla

la kıyaslamadan, sadece kendi hedefine odaklanmak daha pozitif yansıyor insan hayatına. Rekabet günümüz dünyasında daha da arttı, daha da küreselleşti... Daha doğrusu rekabetin dengeleri ve boyutu değişiyor. Bu rekabetin yıpratıcı ve yıkıcı olmasından kaçınır; ilham alarak, kendimizin en iyisi olmaya çalışırsak, rekabet hayatımıza daha yapıcı ve olumlu olarak yansımış olur.

Son olarak şunu söylemek isterim: İşim gereği insanlarla çok temas halinde olan birisi olarak en çok gözlemlediğim şeylerden birisi şu oldu. Çoğu kişi işi, eşi, dü-

zeni, hayatı konusunda memnuniyetsizliğini belirtiyor, dert yanıyor; fakat söylene söylene o düzenin içinde kalmaya devam ediyor. Benim sanıyorum farklı düşündüğüm ve davrandığım konulardan birisi bu oldu bugüne kadarki hayatımda... Bulduğum sürece o işte, eşte, kurumda, vs. söylenerek enerjimi ve motivasyonumu düşürmedim. Zaman zaman adapte olmayı, zaman zaman ise değiştirmeyi, iyileştirmeyi denedim. Ama ne zaman ki, uyumun sağlanamayacağına kanaat getirdim; ayaklarım geri geri gitmeye başladı veya mevcut düzende misyonumun tamamlandığına emin oldum; ayrılmaktan çekinmedim. Tüm genç arkadaşlarıma bunu tavsiye ederim. Eğer bir yerde bulunma amacınızın sonlandığına ikna olmuşsanız; karar vermekten, oradan ayrılmaktan, değişmekten, iş / ortam değiştirmekten korkmayın. Çünkü hayat hiç uygun olmadığınızı düşündüğünüz bir yerde direnmek için çok kısa...

Tuna Abila'ya vaktini ayırdığı için ve bu içten muhabbeti adına çok teşekkür ediyoruz. TAC ailesinin genç fertleri olarak, diğer değerli mezunlarımız gibi Tuna Abila'nın da tecrübelerinden çıkarmamız gereken çok önemli dersler var.

OKULUMUZDA BİR GÜN

Umut Yalnız'88
İrem Çelebi'14
Yarkın Yılmaz'15
İhsan Eroğlu'18
Nil Yağmur İlba'18

19 Ekim 2018 Cuma günü okulumuzda İstanbul'dan Umut Yalnız'88, İrem Çelebi'14, Yarkın Yılmaz'15, İhsan Eroğlu'18 ve Nil Yağmur İlba'18 ile ziyaret gerçekleştirdik.

Ziyaretimizde kısa bir süre sonra aramıza katılacak olan lise son sınıf kardeşlerimize derneğimizin faaliyetlerini, derneğimizin yapısını, işleyişini ve amaçlarını anlattık. Bunlarla kalmayıp Üniversite burslarımızdan ve ayrıca İstanbul'a, Ankara'ya, gelen yeni mezun kardeşlerimizin bize nasıl ulaşabileceğinden bahsettik.

Cuma günü 5. Ders saati Stickler Auditoriumda kardeşlerimizle bir araya geldik.

Sunumu esnasında bizlerle beraber öğretmenlerimiz ve okul yöneticilerimiz de vardı.

Dernek başkanımız Ali Abi derneğimizin genel yapısından, mezunların her zaman okulun yanında olduğunu ve her konuda yardıma hazır olduklarından bahsetti.

Derneğimizdeki en genç üyelerinden Yağmur'18 ve İhsan'18 aylar önce o sıralarda otururken şimdi Mezunlar Derneğinde olmanın nasıl bir duygu olduğundan bahsettiler. İrem'14 ve Yarkın'15 da gelen sorular karşısında daha önceki dönemlerde edindiğimiz tecrübeleri paylaştı kardeşlerimizle. Üç-dört sene önce oturdukları ve abi abla larımızı dinlediğimiz auditoriumda bu sefer sahneden kardeşlerine

hitap etmek hem zamanın ne kadar hızlı geçtiğinin kanıtıydı hem de heyecan verici bir deneyim oldu genç mezunlar için.

Son sınıf kardeşlerimize yapılan sunumdan sonra 11. Sınıf kardeşlerimiz auditoriuma geldiler. 11. Sınıf kardeşlerimizle daha çok soru cevap ve sohbet havasında bir oturum gerçekleştirdik ve TAC öğrencisi ve mezunu olmanın bize neler kazandırdığını anlattık.

Bize ulaşabilmeleri için dernek sosyal medya hesaplarımızı paylaştık. Bizim adımıza okulda olmanın verdiği heyecanla geçen çok güzel bir ziyaret oldu.

Kardeşlerimizi en yakın zamanda derneğimizde aktif rol alan pozisyonlarda görmek dileği ile.

İtalya

Universita Bocconi'de okuyan TAC'17 mezunlarımız, Bercis Naz Özdirek, Can Olcar, Can Dikencik ve aralarında 86 mezunu Tanju Olcar İtalya'da buluşarak sizlere selamlarını ilettiler.

Kanada

TAC'16 döneminden Purdue Üniversitesi'nde okuyan Efe Taner Koldaş'ın 10 Kasım günü Toronto ziyareti sırasında, Kanada'da Ryerson Üniversitesi'ne başlayan TAC'18 döneminden yeni mezunlarımız Cansu Antmen ve Rifat Tuğrul ile birlikte Niagara şelalesini gittiler.

Amsterdam

Hollanda'da Eindhoven University of Technology'de 2. yıllarını okuyan TAC'17 mezunları Efe Utku ve Cahitcan Uzman ile bu sene onlarla aynı üniversiteye başlayan TAC'18 mezunu Ilgaz Baykal, 4 Aralıkta okullarında bir araya geldiler. Bu fotoğrafla birlikte anlarını ölümsüzleştirip tüm mezunlara selamlarını yolladılar.

O'ysdu

Gündüzü nura boğan bir güneşin batışında
Bir millet sukut etmiş, bir kalbin son atışında
Bu asil kalp ki çarpıştı bir tek gaye uğruna
On Kasımda bir kor düştü milletimin bağrına
O diyor ki bu kalbimizde yanan alevli ateş
Bu cihanda bulamazsın Ata'na bir daha eş
O'ysdu memleketi düşman elinden kurtaran
O'ysdu bu memleketi ta ki temelinden kuran
O'ysdu bu memleketi hep demir ağlarla ören
O'ysdu bu memleketi düşman pençesinde gören
O'ysdu bu memleketi bütün dünyaya tanıtan
O'ysdu bu memleketi yeniliklerle donatan
O'ysdu bu memleketin sınırlarını çizen
O'ysdu bu memleketin yalnız varlığını sezen
O'ysdu bu memleketi bizlere emanet eden
O'ysdu bu memleketi medeni bir millet eden.

Necmi Özçürümez TAC'58

Amerikan Koleji,

Tarsus, 30 Ekim 1957

Bu satırları yıllığı olmayan bir dönemin mensubu olarak yazıyor olsam da okulların yıllık çıkarmasının artık o kadar da matah bir faaliyet olmasa gerektiğini teslim ederek başlamam da fayda var. Öyle ya okul idarelerinin profesyonel firmalar üzerinden yıllık çıkarması artık vakay-ı adiyeden sayılabilir.

Oysa bizim zamanımızda yıllıklar mezunların kendilerinin çalışması, tasarımı ve finansmanı ile çıkarılırdı. Bizim gibi yıllık paralarını dönem arkadaşlarına destek olmak için kullanmış dönemler dışında her dönemin böyle bir yıllığı vardır. Fakat TAC için bile "55 yıllık" istisnai bir eserdir.

İşte 1963 mezunlarının geçen sene çıkardığı "63'ten 2018'e: Tac 63'lüler ve Anılar" kitabını bu yüzden hayranlık uyandırıcı bir eser olarak görüyorum. İskender (Sayek) Abi'nin önyak olması ve hazırlığı ile hayata geçen bu çalışma TAC ruhunun sadece okulda geçen yıllara özgü bir ayrıcalık olmadığını, mezunların tüm hayatında etkisini koruyan bir bağ ve hissiyat olduğunu ortaya koyuyor. Klasik yıllıklarda görmeye alışık olduğumuz okul yıllarına

Yıllık değil, 55 yıllık Yanıbaşımızda kalan dostluğun kitabı

Ulaş Bayraktar TAC'93

dair hatıraların ve düşüncelerin ötesinde dönem mensuplarının TAC'den sonraki hayatlarına dair de fikir edinebiliyoruz eser sayesinde. Hem de ne fikir...

Bir dönem düşünün ki, TAC tarihinin efsane sınıflarından biri olarak 49 mezun vermiş. İçlerinden sekiz profesör, bir doçent, 26 şirket yöneticisi, üç büyükelçi/başkonsolos, bir kaymakam ve iki eğitimci çıkarmış. Muhtemelen bu satırları okurken hepimiz aşına olduğumuz sektörlerde bu dönemin mezunları arasından hemen aklımıza gelen bazı isimleri düşünüyoruz. Fakat çok yakın dönemler haricindeki mezunlar hemen iki ismi tanıyıp hatırlayacaklardır: Erdoğan Kaynak ve Selçuk Biçer. Hem mezun hem eğitimci olarak TAC'nin parçası olma ayrıcalığına sahip bu iki hocamız da efsane sınıfın birer mensubu. Elinizdeki dergiyi de Erdoğan Hocamızın bu yayının editörü olarak camiaya vermeye devam ettiği kıymet ve emeğin bir ifadesi olarak görebilirsiniz.

Kitabın ilk bölümü mezunlara dair istatistikî verilerle açılıyor. Eğitimler, meslekler ve aldıkları görevlerin dökümü karşısında amiyane tabirle "vay anasını" nidasını atmamanız hayli güç. Ama dönemi belki de "efsane" ve "en anarşist" mezunlar olarak hatırlanmasında bu başarılar manzumesinden daha büyük payı olan

olay "Bir Başkaldırının Öyküsü" başlığı altında Bahattin (Gürsöz) Abi'nin bir araştırmacı gazeteci özeni ile hazırladığı incelemede aktarılıyor. Bir hoca ile yaşanan gerilimin ardından dönemin aldığı disiplin cezası, bu cezaların ailelere aktarılması aşamasında yaşananlar, lise 1 ve 2'lerin döneme destek amacıyla Tarsus'ta yaptıkları sessiz yürüyüş, mezuniyet dahil tüm sosyal faaliyetlerin boykotu ve mezuniyetten 37 yıl sonra giyilen kepler ve gerçekleşen mezuniyet töreni...

Kitabın devamı, adaletsizliğe, haksızlığa karşı gösterilen bu "efsane" direnişin ardından dönem mezunların yaşamlarına dair kısa hikayelerden ve okul yıllarına dair hatıralarından oluşuyor. Her bir portrede karşınıza çıkan başarılar, tecrübeler karşısında hayranlık duymadan, aktarılan anılar karşısında tebessüm etmeden duramıyorsunuz. Haylazlıklar, dönem hocalarının yaşamları nasıl etkilediği ve 55 yıldır canlı kalan bir dostluk her satırda kendini hissettiriyor. Kitabın hüznün duyduğumuz yegâne bölümleri artık aramızda olmayan mezunlara dair yakınlarının kaleme aldığı satırlar olsa gerek. Kendileri olmasa da varlıklarının hala anılarla capcanlı olduğunu da hissetmemek imkansız.

Tam da kitabın arka kapığında yer verilen Nazım Hikmet mısralarının düşündürdüğü gibi:

"O gider, bu gider, şu gider,
Dostluk, sen yanı başımızda kalırsın."

Esat Yürekli TAC'74 ile DÜNYA TURU

“Dünyayı gezdikçe ülkemin değerini daha çok anladım. Kıymetini bilelim”

2018'in Kasım ve Aralık aylarında eşim ile beraber ilk Kazakistan sonra Çin , Malezya , Avustralya , Yeni Zelanda , Hawaii ve son durak San Fransisco olarak seyahatimi tamamladım.

Daha önceki yıllar Uzak Doğu ve Hawaii adalarına gitmiştim fakat aynı yoldan geri dönmüştüm. Bu sefer dünya turu yapmak fırsatı oldu.

Dünya Hava trafiğinde son 10 yılda serbest rekabet politikasından dolayı “Hub” dedikleri şehirler ön plana çıktı. Bunlardan en güzeli de İstanbul. Yakın ve Uzak Doğu'dan başlarsak Dubai , Kochin , Singapore , Hong Kong , Quangzhou , Şangay , Bali , Hawaii , San Francisco , New York , Londra en başarılı olanlar.

Bu şehirlerden yüksek sayıda

uçuş trafiğinden tek yöne ekonomik bilet almak mümkün artık.

Beni etkileyen yerlerden bahsedeyim.

Kazakistan'ın “Astana” Başşehri çok etkili. Çölün ortasında Las Vegas gibi bir anda gökdelenlerin yükseldiği süper modern bir şehir. Herhangi Avrupa şehrinden bir farkı yok, fakat esas sürpriz sokaklarda kimlen görüşsem fevkal-

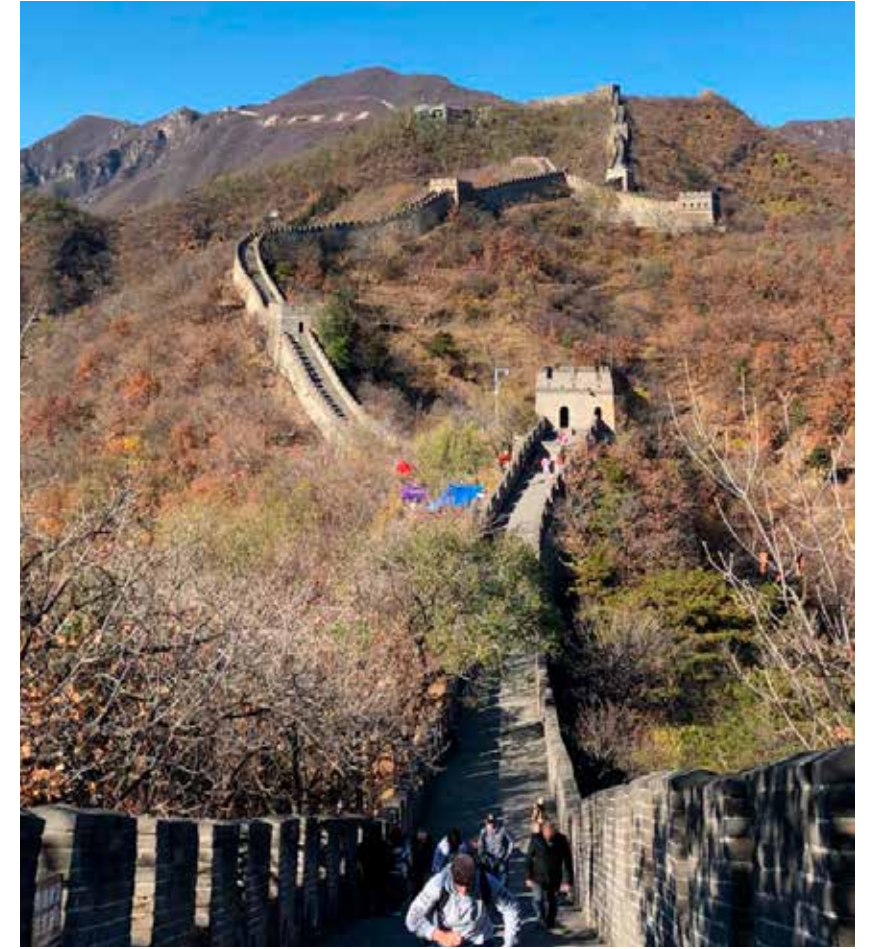
de güzel ve hatasız İngilizce konuşmaları. Gençlerin çoğu yurt dışında bir kaç yıl eğitim alıp tekrar ülkelerine dönüyor.

Taksi bulmak gibi bir problem yok, sokağa çıkıp gitmek istediğiniz yöne elinizi kaldırdığınızda bütün arabalar taksi-dolmuş şeklinde çalışıyor. Fiyata anlaşıp biniyorsunuz bazen ailesi ile evine giderken duranlar da oluyor. “Dolmuş” sentezini çok demokratik kullanıyorlar.

İkinci durağım Çin idi. Aslında Çin Mucizesi diye konuşmak daha doğru olur.

Mucizenin geldiği yeri bulmak çok basit. Amerika ile ticarete yılda 220 Milyar, Avrupa ile yaklaşık 200 Milyar Dolar net kazanıyor. Diğer ülkeleri de sayarsak Çin'in yıllık dünya ticaretinden kazancı yaklaşık yılda 700 milyar Dolar.

Dış ticarete bankacılık sistemi %90 ile tek banka “ Bank of China” yapıyor. Dünya da üretim merkezi olabilmesi için işçi maaşlarını kontrol etmek zorunda ve paraları “Yüen” Dolara karşı zayıf kalması gerekiyor. Bunu da Bank of China tarafından yapıyorlar. Kısıtlı maaş vermesine rağmen arka planda “Komünist” rejimin verdiği destek ile bedava ya yakın ev, yol, yemek yardımı yapıyor. Nerdeyse herkesin evi kendisinin. Kira kavramı yok. Yeni yapılar verilen işçi evleri bizim

Toki kalitesinden daha üstün.

İşçinin maaşı hala 400 Dolar civarında ama sahip olduğu ev, yol, ısınma sübvansiyonlarını eklersek reel ücreti aylık 2 bin dolar civarında. Maaşı sentetik olarak 400 de kaldığı için yabancı yatırımcılar hala büyük çapta fabrikalar açıyor.

Sistemi bu şekilde kurmuşlar. Hala Komünistiz diye ısrar etmeleri de bu sebeb den. Muazzam otayollar, hızlı trenler servise sokulmuş. Ülke gelirleri reel olarak paylaşıyor.

Şehirlerde dikkatimi en çok çeken halka açık tuvaletler oldu. 4 yıldız otel seviyesindeki tuvaletler her yerde ve çok temiz. Para istenmiyor. Galiba bu konuda dünyada ilk sıradalar. En gelişmiş ülkelerde bile halk tuvaletleri hala sıkıntılı.

Tabi bu mucizeyi de bazı sürprizler beklemesi normal, bu kadar hızlı ve sürekli gelişen ekonomile-

rin bir yerde duraklamaya girmesi çok doğal, fakat Çin durakladığı zaman gelişmiş ekonomiler de haliyle duraklıyor. Yapacak çok bir şey yok. Bir de unutmadan söylemek gerek bu ülkede Dolar Milyoner sayısı yaklaşık 50 milyon.

Malezya da her türlü ırktan insanla tanışmak mümkün. Hintliler, Bengaller, Maleyler, Çinliler, Avrupalılar, Türkmenler hepsi bir arada kaynaşmış yaşıyor. Modern anlamda yapıları var fakat eski kültürlerini de koruyorlar. Eğer baharatlı yemeği seviyorsanız tam doğru adres. Çok güzel ve karışık baharatlarla bu kadar değişik ırktan insanın ortak tat yapısını yakalayan sentez mutfakları var. Ben baharatlı ve acı sevdiğim için yediğim yemekler aklımda kaldı.

Avustralya da Sydney şehircilikte dünyada gördüğüm en ileri yer. Yaşam kalitesi çok yüksek. Sa-

at 5 den sonra çoğu yer kapanıyor, herkesin hobisi ve spor saati olması gerekir fikri hakim. Gece 8 den sonra çalıştıracak insan bulmak zor, o yüzden ancak büyük iş yerleri 2 vardiya çalıştırabiliyor. Diğer dükkanlar restoranlar tek vardiya çalışıyorlar. 9-5 arası. Dışarı ülkelere işçi getirmek istemiyorlar, galiba tek vardiya herkesin işine geliyor. İnsanlar daha mutlu gibi.

Avustralya'nın göz bebeği Resifler ne yazık ki ölüyorlar. Bizim dalmaya gittiğimiz bölge en yoğun resiflerin olması gereken bölge olduğu halde % 70 i kahverengine dönüşmüş kök görüntüsündeydi. Bunu, klima değişimi yaptığına inanıyorlar. Fakat ispat edilmiş bir çalışma yok.

Yeni Zelanda lılar gerçekten dünyanın sonundalar. Güney adasının muhteşem doğal güzellikleri var fakat insanları uzun yıllar izole yaşamın ve kendini koruma mental yapısından kurtulamamış.

1870 li yıllarda İngiltere'den başlayan göçte çiftçiler ön planda tutulmuş. Gelen çiftçiler "Mauri" yerlilerini resmen kandırarak bütün ekin yapılabiliyor ve hayvan yetiştirilebilen arazileri ellerinden almışlar. Mauri kültüründe toprağın sahibi olunmayacağı, toprak kullanandır şaman inancında olduklarından gelen beyaz adamın arka plandaki art niyetini tabi anlayamamış. Anladığı zaman da işiştenden geçmiş.

İngilizler kendi politikasında gene kendi yazdıkları kanunlarla

kendilerini hep haklı, yerlileri hep haksız çıkararak sudan değerlerle bütün ülkeyi parsellemişler. Burada "bütün ülke parselleme" işleminin altını çizmek gerekiyor. O kadar acımasız parsellenmiş ki bugün bile normal yoldan çıkıp karşı tepeye yürüyemiyorsunuz. Her yer 2 metre boyunda çit. Bunu hayvanlar için yaptık deselerde inanması zor çünkü dünyanın neresine giderseniz gidin şehir dışında dağ bayır yürüyebilirsiniz. Hayvanlar geçmesin diye ızgara döşenir yaylı kapı yapılır ki insanlar geçebilsin diye. Yeni Zelanda da geçemiyorsunuz. Maori ler tarihte olanların farkındalar fakat çok azınlığa düşmüş durumdalar ellerinden hiç bir şey gelmiyor.

Uzak Doğuda kişi başına düşen en yüksek hapis de yatan cezalı sayısı bu ülkede. Maori lere sistematik baskı devam ediyor sonuçta Maori'ler alkol ve dilencilik aktivitelerindeler.

Beyaz Yeni Zellandalılar yüzeyde çok çok kibarlar fakat biraz deri altına girince kolonize ve rasist yapı hemen belirgin. Tabi bu dünyanın sonunda olmalarının da etkisi var.

Burda Hawaii adalarına 8,5 saat süren uçak yolculuğu ile vardık.

Hawaii de Honolulu Amerikan deniz ve hava kuvvetlerinin, gizli servis teşkilatların büyük üssü. Gizli servis üssü yapmalarının sebebi Hawaii adalarına artık hiç bir yerden feribot çalışmıyor, uçaktan başka türlü bir vasıta ile gelinmiyor. Tabi bu şekilde her gelen kontrol altında.

Waikiki plajı dışında neredeyse bir iki plaj hariç her yer askeri veya asker emeklisi yerleşimleri. Waikiki 2 x 5 km büyüklüğünde bir sahil şeridi. Her yer gökdelen ve alışveriş merkezi.

300 metre bir plajı var, tıklım tıklım yer bulmak imkansız. Japon'lar nerdeyse işgal etmişler, burayı herhalde Japonya'da tropikal bir eğlence merkezi olarak gö-

rüyorlar.

Diğer adalar daha bakir, gökdenler mücade edilmemiş. Maui deniz ve doğa tatil anlayışında en çok rağbet gören ada. Biz de oraya gittik. Araba kiralamadan adada yaşamak imkansız. Toplu taşıma yok gibi. Ben buna "American way of Life" diyorum. Yürümüyorlar. Adanın uyanan yanardağı 3050 metre ve görülmeğe değer. Diğer bir yer de Hawaii yerlilerin oturduğu Hana sahil köyü. Bu köye ulaşmak hayli zor 2 saat sadece viraj olan bir yolu var. Burda sanki zaman durmuş, hiç kimsenin acelesi yok.

Su almak için açık bir büfe bulduk. İki yerli kadın önünde oturmuşlar neşeli bir konuşma var. Su istedim, büfe bu saate kapalı dedi. Ya tipimi beğenmedi ya da kalkmaya üşendi.

Türkiye ye dönmeden son durak

San Fransisco idi. Bu şehirde sokaklar marihuana kokuyor. 5 dakika şehir merkezinde herhangi yerde yürüyün mutlaka bu kokuyu hissediliyorsunuz. Kaliforniya da üretimini ve satışını serbest bıraktıktan sonra komik olaylar da yaşanıyor. Bilet almak istediğimiz satıcı süper "high" tonda size hiç ummadığınız kadar yakınlık ve komik olabiliyor. Gece merkez parklarda yürüyüşe çıkarsanız sizde içmeden kafa bulabilirsiniz çünkü herkes duman altı olmuş vaziyette.

Herkesin merakla beklediği bu serbestliğin nereye kadar gideceği. Şu anda sorun yok. Benim görüşüm Kaliforniya "high" bir eyalet olmuş. Fakat kimlen konuştuyasak hiç biri içmiyor, demek çok yürüyorlar!

Sonuç olarak. Dünyayı gezdikçe ülkemizin değerini daha çok anladım. Kıymetini bilelim.

Bir Mezun, Bir Kariyer, Bir Kitap ve Koskoca bir Ruh

Savaş Köprüleri Vurur

Ulaş Bayraktar TAC'93

BizLetter'in bu ve önceki sayılarında birçok mezunumuzun mesleki ve kişisel başarılarını, eserlerini, girişimlerini ve bunlar içinde TAC'de geçirdikleri yılların etkilerini sıklıkla okuyoruz. Başarılı kariyerler, karlı, lider işletmeler, öncü deneyimler, cesur deneyimler, özgün hayaller... Ayrıcalıklı bir topluluğun mensubu olduğumuz hissiyatını her seferinde hissettiren sıra dışı hikayeler.

Bu hikayelerden biri geçen ay kitap olarak raflardaki yerini aldı. 1971 Mezunlu Özdemir (Aktan) Abi'nin "Savaş Köprüleri Vurur" başlıklı, İstanbul Tabip Odası Başkanlığı yaptığı döneme dair anılarını aktardığı kitap NotaBene yayınları tarafından basıldı. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden tıp doktoru olduktan sonra aynı fakültede genel cerrahi uzmanlığını tamamlayan Özdemir Abi iki yıllık Gazi Üniversitesi deneyiminin ardından, 7 Şubat 2017 tarihinde 686 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kamu görevinden ihraç edilene kadar Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde çalıştı. 2006-2010 yılları arasındaki İstanbul Tabip Odası Başkanlığı, 2010-2012 yılları arasında Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi ikinci başkanlığı ve 2012-2014 yılları arasında da aynı konsey'in başkanlığını yaparak Türkiye'nin en önemli tıbbi kurumlarında yöneticilik sorumluluğu aldı.

Alabildiğine kritik günlerde böylesi kritik görev ve sorumluluklar almış bir bilim adamının anılarının okuyucusu elbette çok olur. O dönemin gelişmelerini anlamaya, analiz etmeye çalışan tarih meraklıları, ülke siyasetini yorumlayacak siyaset bilimciler, tıp alanında emek veren bilim emekçileri, sağlık alanında yaşananlar üzerinden değerlendirmelerde bulunacak sosyal politika uzmanları, mes-

lek örgütlerinin işleyişini merak eden hekimler ya da sadece okumaya meraklı vatandaşlar. Her birinin büyük keyifle ve ilgiyle okuyacağı satırlardan oluşuyor kitap. Öyle ya Cumhuriyet Mitingleri de var kitapta, Ergenekon Davaları da;

Domuz gribi ve aşısı da var, başbakanın sağlığı da; sahte raporlar, tam gün yasası da var hekime yönelik şiddet de; 1 Mayıs kutlamaları da var Kürt sorunu da. Özdemir Abi'nin gözleri ve deneyimlerinden ülkenin gündeminde önemli yerler almış tüm bu konuları hatırlayıp, daha iyi anlamak mümkün.

Fakat Özdemir Abi'nin satırlarını bir TAC mezunu olarak okuyunca farklı çağrışımlara da kapılabilirsiniz. Hiç bahsetmese de sanki tüm yapıp ettiklerinde bir Tarsus ruhu seziyor. Oda başkanlığına seçilmesinde tek tek, isim isim saydığı isimlerle kurduğu işbölümü ve dayanışmadan TAC'nin takım, birlik olmaya verdiğimiz değeri görüyorsunuz mesela. Ya da mesleğinde ve mesleğiyle ilişkili konularda sergilediği bilimsellik okulda bize kazandırılan analitik ve objektif muhakeme becerilerini hatırlatıyor. Suriye-Lübnan gezilerinde Dünya'ya açık olma, onu iyisi kötüsü ile izleme alışkanlığını, ülke sorunlarına yönelik ilgisi ve emeklerinde yurtseverliğini bunlara yönelik çabalarında idealler kazandıran ve bunlar için mücadele etme kararlılığını ve cesaretini aşılayan Tarsus ruhunu hissediyorsunuz.

İşte tüm bu değerler, alışkanlıklar, beceriler ve duygulardır bir TAC mezununu 40 yıllık kariyerinden koparılmaya pahasına bildiği, hissettiği doğrulardan, barış ve demokrasi talebinden ödün vermeyecek kadar kararlı ve tutarlı kılan.

İşte bu yüzden Yaşa Varol TAC...

Ender Uslu'98 ile liderlik

Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağlı kardeş okulların öğrenci birliği üyeleri her yıl bir araya gelirler. Bu yıl Tarsus Amerikan Koleji'nde yapılan 2 günlük konferansa; TAC'nin yanısıra Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji ve SEV Amerikan Koleji öğrenci birlikleri temsilcileri katıldılar ve iki gün boyunca okullarında yürüttükleri faaliyetleri birbirleriyle paylaşarak ortak projeler üzerinde çalıştılar.

Konferansın ana konuşmacısı TAC 1998 mezunumuz Ender Uslu oldu. 2010-2014 yılları

arasında Vodafone'da Vodafone Park ve Vodafone İstanbul Maratonu gibi büyük sponsorluk projelerine liderlik eden Ender Uslu halen Infront Türkiye genel müdürü olarak görev yapıyor ve başta Basketbol Federasyonu ve Fenerbahçe olmak üzere daha bir çok kurumun iletişim, sponsorluk ve medya pazarlamasını yürütüyor.

30 Kasım 2018 günü yapılan oturumda, mezuniyetinden 20 yıl sonra kardeşlerine liderlik konusunda bilgi ve deneyimlerini aktaran Ender Uslu çok mutluydu.

Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı TAC'84 Mezunı MEHMET NANE:

“İyi birer abi abla olun”

“Sizler kardeşlerinizi sevgi ile kucaklar, onlara destek olursanız abilik -ablalığınız okul hayatınızı kapsayan 5 yıl ile sınırlı kalmayıp bir ömür boyu sürer”

Okulumuzdaki gerek idari, gerek öğrenci etkinliklerine büyük önem veren ve bu etkinliklerin pek çoğuna katılmaya çalışan Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı TAC'84 Mezunumuz Mehmet Nane bu sene Öğretmenler günü kapsamında öğretmenler ve öğrencilerle buluşmak için okulundaydı. Öğrencilerle Oditoryumda bir araya gelen Nane'ye dönem arkadaşları Rasim Küçük Kurt ve Ruhi Koçak da eşlik etti. Çukurova'da yaşayan Mezunların da yoğun katılımıyla yapılan buluşmada öğrenciler ağabeyleri ve abalarının okul yıllarındaki anılarını dinlediler. Mezunlar da kardeşlerini dinleyip onların sorularını yanıtladılar. Mezun abi ve abalarının öğrenci kardeşlerine özellikle vurguladıkları şey; “biz de sizler gibi bu okulun sıralarından geçtik, yıllar geçmesine rağmen arkadaşlarımızdan, abilerimizden, okulun bize verdiği kazanımlardan ve TAC'den kopama-

dık. Bu sene 130. Yılı kutlayan bir okuldasınız. Bu okulu diğer okullardan farklı kılan bir özelliği de Abilik- Ablalık sistemidir. Sizler kardeşlerinizi sevgi ile kucaklar, onlara destek olursanız abilik -ablalığınız okul hayatınızı kapsayan 5 yıl ile sınırlı kalmayıp bir ömür boyu sürer. Sevgi ve saygıyla hatırlanmak istiyorsanız iyi birer abi ve abla olun. Mezuniyetimizden bu yana hayatımızın her anında burada okumanın mutluluğu ve gururunu yaşıyoruz sizler de yıllar geçse bile okulunuzu, kardeşlerinizi unutmayın bize verilen bu değerlere sahip çıkın ve birbirinize destek olmayı ihmal etmeyin. Buradan aldığınız kültürü hep birlikte sevgiyle yaşatın. Ve bunu daima sizden sonraki kuşaklara da aktarın. Sevgi paylaştıkça çoğalır ve büyür bunu asla unutmayın” oldu.

Toplantıyı Mezunlar ile öğrenciler eski ve yeni versiyonu birlikte söyledikleri “bombalaki” ile coşkuya tamamladılar. “Bom Bom Bom

Bombalaki Bombalaki Bom Bom Bom Tarsus Tarsus Zım Zım Zım Kolej Kolej Kolej”

Öğrenci kardeşlerine her zaman desteklerini hissettiren mezunlarımızın bu özel günde Öğretmenlerimizi de yalnız bırakmaması çok anlamlıydı. Öğrencilerle buluşmanın ve keyifli TAC sohbetlerinin ardından Öğretmenlerle öğle yemeği yiyen Mehmet Nane daha sonra mezunlarla birlikte Oditoryumdaki Öğretmenler ve öğrencilerin birlikte hazırladığı “Öğretmenler Günü” kutlamalarına katıldı. Öğretmenlerimize öğrencilere verdikleri sevgi ve emekleri için teşekkür eden Mehmet Nane, kendisini yetiştiren öğretmenlerini yıllar geçmesine rağmen saygı ile andığını dile getirdi. Hala bir öğretmeni aradığında ona duyduğu vefa ve yaşamında oluşturduğu bir ışık nedeniyle ayağa kalkarak telefona yanıt verdiğini sözlerine ekledi.

TAC'ye boşuna “Mezun olunamayan okul” denilmiyor. TAC'li mezunlar bu anlamlı günde de okullarının farkını bizlere bir kez daha gösterdi. Mezunları, Öğretmenleri, Öğrencileri, velisi ve gönül dostları ile birlikte daha nice yıllarca Yaşa Varol TAC ...

TAC 130. yıl etkinliği

TAC 130. yıl etkinlikleri kapsamında mezunlarımız okuldaydı. TAC'47 mezunumuz Cevdet Naci Gülalp okulumuzun tarihçesini anlatarak öğrencilerimizin anılara yolculuk yapmasına vesile oldu.

TAC '81 mezunumuz Prof. Dr. Emre Toğrul, TAC '84 Ali Naci Gülalp, TAC '83 Banu Sönmez ve TAC '86 Özlem Palabıyık TAC nin kendilerine kazandırdığı değerleri kardeşlerine anlattılar.

Ankara

İzmir

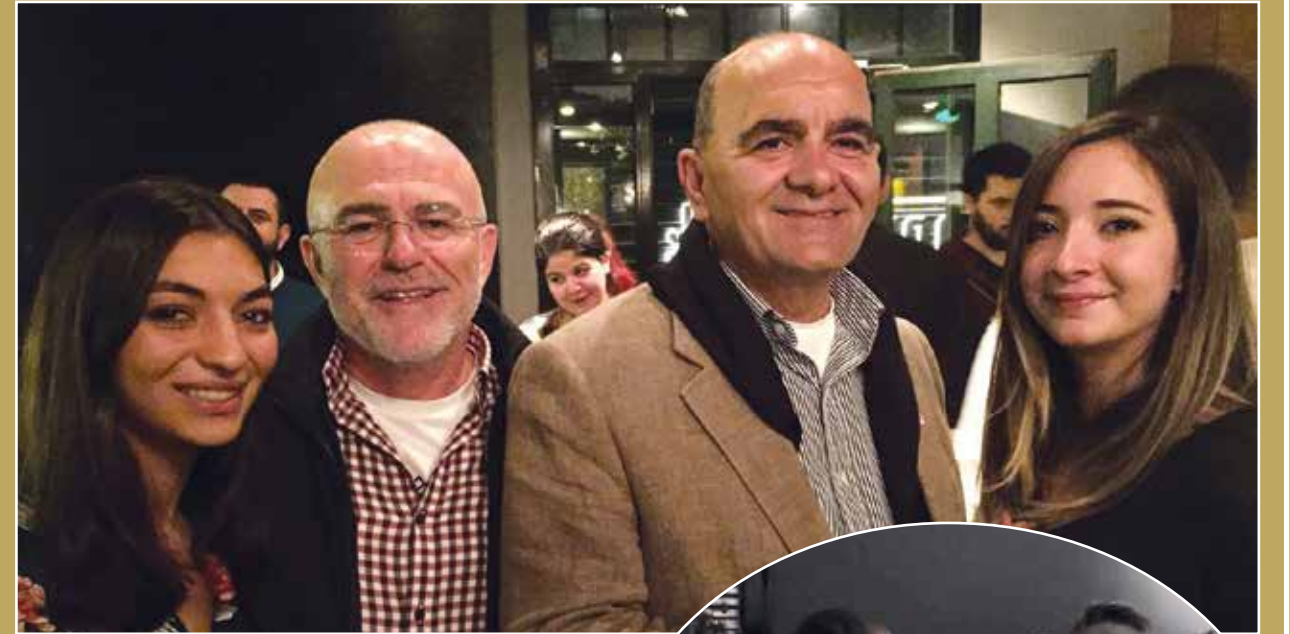

Mersin

Istanbul

GÜZEL İNSANLARLA BERABER TAC'DA BİR GÜN

TAO'51, TAC'55
ENGİN ÜNSAL
SEV KURUCUSU VE
MÜTEVELLİSİ

1955

yılının Haziran ayında okulun o tarihi kapısından son defa çıktığımda müthiş sevinçliydim çünkü yedek subay olma hakkını kazanmıştım. O yıllarda liseyi bitirenler yedek subay olarak askerlik ödevlerini yerine getiriyordu. Aklımda ne annem, ne babam, ne arkadaşlarım ne de o canım kadar sevdiğim ve odalarında sevinçlerimi, acılarımı bıraktığım okulum vardı. Neden sevindiğimi sorgulayınca aklıma Kozlu'da, yapacak beni meşgul edecek hiçbir şeyin olmadığı o yaz tatillerinde oynadığım kurşun askerler geldi. Onlarla oynarken bir gün hep subay olmayı düşlerdim. Belki de o çocukluk dürtüsünün etkisi ile yedek subay olacağıma seviniyordum. 27 Aralık 2018 günü bir konuşma yapmak üzere okulun o taş kapısından girerken aklıma 1955 yılı geldi. O gün mezun olup okuldan ayrılacağım için seviniyordum 63 sene sonra ise, bana muhteşem heyecan dolu bir yaşam veren, o güzel okuluma yeniden dönebildiğim için seviniyordum. Heyecanlıydım. Okulu yıllardır görmemiştim. Hocalarımın, arkadaşlarımın unutulmaz anıları o kemerli taş kapının ardında beni bekliyordu. İçeri girince sağ tarafta Stickler binasının o heybetli duruşu beni karşıladı. "Merhaba yıllara kafa tutan eski dost. Seni yeniden görmek ne kadar güzel" dedim. Duruşunu hiç bozmadı, "hoş geldin yorgun adam, çoktandır seni bekliyordum" dedi. Müthiş bir duyguydu onunla yeniden yüz yüze gelebilmek. Kavgalarım, hüznüm, yaşadığım acılar birden o taş kapının ardında kalmış ve ben o sevgi dolu gençlik yıllarına dönmüştüm. İlk defa o gün bu okulun hayatıma düşen gölgesini düşündüm. Geldiğim yerleri, yaptıklarımı, bu güzel yurdun insanları için verdiğim mücadeleye-

ri hep bu okulun verdiği heyecana borçlu olduğumu bir kere daha anladım.. Yaşamım bu okulun eseri idi. İnsanları sevmeyi, mağlubiyeti kabul etmemeyi bu okulda öğrenmişim ve ona çok borcum vardı. 130 yıldır Stickler mezun ettiklerini bir avuç buğday gibi avuçlarına almış ve tüm dünyaya savurmuştu. İnsanlara iyilik, güzellik getirsin diye. Hepsisi de başarılı olmuş ve hiç biri Stickleri mahcup etmemişti. 27 Aralık Perşembe günü Tarsus Amerikan Koleji sayesinde yaşadıklarımı öğretmenlerle, öğrencilerle paylaşmaya, onlara bu okulda okumanın ne kadar büyük bir şans olduğunu anlatmaya gelmişim.

İlk önce okulun Kanada'lı ve Türk Müdürleri ile birlikte ve öğ-

retmenlerin büyük bir çoğunluğu ile tanıştım. Hepsi aydınlık yüzlü, donanımlı, ayakları yere basan insanlardı. Mezunlar Derneği Başkanı Ali Cerrahoğlu ve yönetimden Akar dostlarım da oradaydı. Okulun sorunlarını tartıştık. Günseli'yi, Neslihan'ı, Gül'ü ve Nuran'ı tanıdım. Hepsi bir eğitim ordusunun inançlı askerleriydiler. Sonra bir gün bu ülkenin yüz akı olacak öğrencilerle buluştum. Hepsi pırıl pırıl gençlerdi. Ben anlattım onlar dinledi ve çok akıllı sorular sordular. O çocuklara birbirlerini yaşamalarının sonuna kadar seveceklerini, iyi günde, kötü günde hep beraber olacaklarını ve bu okulun onlara hayatta başarılı olmanın anahtarını vereceğini ve o anahtarın her kapıyı açacağını anlattım.

Konuşmalardan sonra o bahar yüzlü Günseli, Neslihan, Gül ve Nuran'la okulu gezdik. Çok değişmişti. Okul yüzü güneşe dönük bir ayçiceği gibi aydınlık ve güzeldi. Onlarla okul anılarımı paylaştım. Okulu gezerken yüreğimi müthiş bir özlem acısı doldurdu. Dünyanın dört tarafına dağılmış ve bir daha göremeyeceğim sınıf arkadaşlarımı, beyaz atlara binip bulutların arkasına giden dostlarımı hatırladım.

Sırtımı bir duvara dayayıp oturmak ve o gidenler için, göremeyeceklerim için ağlamak istedim çünkü hepsinin özlemi bir hançer gibi beni çok yaralıyordu. Hüzünlerimi içime gömdüm. Son yıllarımı bir yalnızlık çemberi içinde yaşıyordum. O gün, o güler yüzlü güzel insanlar, o pırıl pırıl gençler benim yaşama sevincimi yeniden ateşledi. O gün beni binlerce zorlukla boğuşarak bu okula gönderen, bana çok anlamlı bir hayat veren bu okulda beni okutan annemi, babamı bir kere daha rahmetle andım.

Tarsus Amerikan Koleji insana hayat veren bir çeşmeydi benim için. Onun sularından kana kana içtim. O çeşmenin taşlarını döşe-

yen, o suları akıtan peygamber gibi insanları minnetle andım. Nazım'ın dediği gibi, yaşamak güzel şey be kardeşim". Hele bu yaşam Tarsus Amerikan Kolejinin taş merdivenlerinde başlarsa....

Tarsus'a ve o güzelim okula bir daha döner miyim bilmiyorum. 27 Aralık gününü ve orada gördüğüm güzel insanların anılarını sıcak bir somun ekmek gibi ölünceye kadar yüreğimde taşıyacağım.

DR. FÜSUN SAYEK

SAĞLIK VE KÜLTÜR ETKİNLİKLERİ

Füsün ve İskender Sayek

Hatice Kumbaracı Gürsöz
Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mezunu (Ressam)
Bosphorus Sanat Gazetesi Ankara Temsilcisi
hkgursoz@gmail.com
www.haticekumbaracigursoz.com

BAHATTİN GÜRSÖZ'63

“Sanat düşünebilen, gerçeği görebilen, toplumu anlayabilen insanların işidir” der Tolstoy. Sevinçler, acılar ve kederler kendini sanatla teselli etmiştir. En zor yazı kaybettiğiniz güzel bir arkadaşınızın ardından yazılan yazıdır. Yıllar da geçse, dostluğunuz hiç bir zaman unutulmaz. Ben bu yazımda, 2006 yılında kaybettiğimiz değerli arkadaşım Dr. Füsün Sayek ve onun anısına her yıl Ağustos ayında, eşi hocaların hocası, Prof. Dr. İskender Sayek'in gayretleriyle hayata geçirilen, sağlık ve kültür etkinliklerinden bahsetmek istiyorum.

Dr. Füsün Sayek, göz hastalıkları uzmanıydı. İskender Sayek, ünlü bir cerrah, yazdığı kitaplarla genç tıp öğrencilerine ışık tutan, hipokrat yemine son derece sadık kalarak hastalarına bütün imkânları sağlayan ender hocalardan birisidir. Zeki, çalışkan ve entelektüel kişilikleriyle tanınan bu aile Hatay'ın Arsuz ilçesi'nin önde gelen bir ailesidir.

Dr. Füsün Sayek uzun süre Türk Tabipler Birliği'nin başkanlığı'nı yü-

“Sanatkar, toplumda uzun çaba ve çalışmalardan sonra alınanda ışığı ilk duyan insandır”

Mustafa Kemal ATATÜRK

rüttü. Yaşarken çok mutlu olduğu Arsuz'da toprağa verildikten sonra, eşi onun adına her yıl sağlık ve kültür etkinlikleri programı düzenliyor. Muhtelif branşlardaki hekim arkadaşlarını da, çevreyi geniş ölçekte sağlık taramasından geçiriyor. Bir yandan da konferanslar veriliyor, sergiler açılıyor, konserler düzenleniyor

Arapça, Türkçe ve Fransızca'nın konuşulduğu, Hristiyan ve Müslüman toprak sahiplerinin bir arada yaşadığı bu ünlü medeniyetler şehri böyle bir etkinlikle her sene kendinden çokca söz ettiriyor.

Dr. Füsün Sayek savaşa hep karşı oldu, bireysel silahlanmaya, mayınlara karşı duruşunu her ortamda sergiledi. Sigara ve Sağlık Ulusal Komitesi'nde önemli katkılarda bulunarak tütünün sağlığa etkilerini ortadan kaldırmaya yönelik çalışmalar yaptı. Pratisyen hekimliğin bir “uzmanlık”

alanı olması için çaba sarfetti. Türk Tabipleri Birliği'nin birinci basamak hekimler için yayınladığı Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi'nin yayına girmesinde önemli bir rol üstlendi ve uzun yıllar editörlüğünü yaptı. Avrupa Konseyi Sağlık Komitesi ve Uluslararası Körlükleri Önleme Birliği'nde ülke temsilciliği yaptı. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezunlar Derneği'nin kurulmasında fikir analığı yaptı ve kurucu üye olarak görev aldı. 14 Mart 2006'da İstanbul Tabip Odası tarafından Türkiye tıp ortamına yaptığı katkılardan dolayı Tıp Hizmet Ödülü ile ödüllendirildi.

Dr. Füsün Sayek'i anmak amacıyla, toplumsal duyarlılık ve sosyal sorumluluk konusunda gerçekleşen Füsün Sayek Sağlık ve Kültür Etkinlikleri Antakya, İskenderun ve Arsuz yörelerinde bir ilk oluşturmakta ve her yıl genişleyerek gelenekselleşmekte

Hakan Eraslan, Eser

Hatice Kumbaracı Gürsöz, Primadonna (Semiha Berksoy)

Hatice Kumbaracı Gürsöz, Nar Çiçekleri

ve bu konuda bir örnek teşkil etmektedir. Kurumsallaşmış olan bu etkinliklerin 12. bu yıl da 02-31 Ağustos tarihlerinde Arsuz'da 1800'lerden kalma ve artık bir 'kültür ve müze evi' olarak kullanılan İskender Sayek Kültür ve Sanat Evi'nde gerçekleşti. Ülkemizde kültür mozağını koruyan ve yaşatan ender yerleşim merkezlerinden Arsuz'da düzenlenen etkinliklerin programında konserler, sergiler, toplumsal söyleşiler, çocuklara yönelik sanat atölyeleri, spor yarışmaları ve bir çok dalda sağlık taramaları ve bilgilendirme toplantıları yer aldı.

Kişiliğine yakışır bir şekilde olan bu etkinlik kendinden sonra imkanı olmayan ailelere katkı sağlamaktadır. Füsün Sayek Sağlık ve Eğitim Geliştirme Derneği yıl boyunca farklı etkinliklerle oluşturduğu fon ile şimdiye kadar 43 öğrenciye üniversite bursu sağlamış, bunlardan 16'sı mezun olmuştur. Dernek yaptığı değerlendirmede, burs kontenjanını bu yıl 10'a çıkarmaya karar verdi.

Entelektüel, resim sanatına önem veren, vatanını seven, Arsuz sevdalıları bu arkadaşım yıllar önce Meksikalı sanatçı Frida Kahlo'nun evini ve eserlerinin yer aldığı müzeyi ziyaret ettiğini bana o kadar güzel anlatmıştı ki; yıllar sonra Frida Kahlo'nun eserlerini Milano'da gördüğümde Füsün'u anmadan geçemedim.

Onu, yeni yıl toplantılarında,

entelektüel arkadaşlarıyla sanattan bahsederken anımsıyorum. Şimdi, değerli hocamız İskender Sayek'in kendisi için hazırladığı bu güzellikleri hissedip mutlu olduğunu sanıyorum. Sanatçılar ölümsüzdür, zira arkasından çok güzel eserler bırakırlar. Füsün sanatçı değildi, ama çok önem verdiği sanata ve insanlığa adının verilip kültür ve sanat etkinliğiyle anılması ruhunu huzura kavuşturmuştur. Ardından bıraktıklarına sağlıklı ve mutlu ömürler dilerim.

Ankara'nın ünlü galerilerinden Sayın Memet Subaşı'na ait Soyut Galerisi 30 Haziran - 6 Temmuz 2018 tarihleri arasında 18 sanatçının katılımıyla Arsuz'da İskender Sayek Kültür ve Sanat Evi'nde bir çalıştay düzenledi. Sanatçıların eserleri 7 - 17 Temmuz tarihleri arasında sergilen-

di. Çalıştaya katılan sanatçıların 27 adet eseri Füsün Sayek Sağlık ve Eğitim Geliştirme Derneği'ne bağışlandı. Böyle bir etkinliği gerçekleştiren Memet Subaşı'nı ve bağışta bulunan sanatçıları kutluyorum. Bağışlanan eserlerden Hakan Eraslan'a ait 4.000.00 TL değerindeki tablo TAC '63 mezunları tarafından satın alındı. Bu sayede, ailesinin imkânı kısıtlı olan bir öğrenciye daha üniversite bursu sağlanacak.

Ben de Nar Çiçekleri ve Primadonna (Semiha Berksoy) isimli iki tablomu Füsün Sayek Sağlık ve Eğitim Geliştirme Derneği Burs Fonu yararına bağışladım. Bu derneğin yapılacak bağışlarla, daha çok sayıda öğrenciye kucak açması dileğiyle, özgür, mutlu, sağlıklı ve sanat dolu günlerde buluşmak üzere sevgiyle kalın.

Arsuz da Soyut Galerisi Çalıştayı

Levend Beriker'in Anısına Burs Fonu

Leyla & Emir Beriker

Değerli TAC Ailesi,
Bugün sizlerle 78 senesi me-
zunlarından merhum Levend Be-
riker adına başlattığımız bir burs
projesini paylaşmak istedik. Ço-
cukları olarak 2016 yılında kaybet-
tiğimiz babamızın eğitime olan

destegi ve katkisini devam ettir-
mek adına Levend Beriker Genç-
lik Fonu girişimini başlattık ve bu
kapsamda ilk projemizi bu yıl New
York Maratonuna katılarak gercek-
lestirdik. Koşudan elde edilen ge-
lir ile, akademik ve sosyal açıdan
örnek teşkil eden bir öğrencimi-
ze TAC kapılarını açmayı hedefle-

dik, ve kısa bir süre içerisinde de-
ğerli TAC ailesinin de destegi ile
bu hedefimize ulaştık. Bağışlanan
miktar sadece bir öğrenciye 2019-
2020 eğitim yılında TACda eğitim
imkanları sağlamakla kalmayacak,
aynı zamanda benzer projeleri de
tetiklemekte de öncülük edecektir.

Levend Beriker, TAC'daki eği-
timi boyunca atletizme duyduğu
ilgi ile bir çok maraton tamamlamış
ve aynı zamanda gençlere eği-
tim ve gelişme imkanları sağlama
konusundaki tutkusuyla örnek ol-
muştur. Eğitim ve topluma katkı-
da bulunabilecek bireyler kazan-
dırma konusundaki idealleriyle
hayatının farklı noktalarında bir-
çok insanın yaşantısında kalıcı iz-
ler bırakmıştır. Korkut Beriker'in
kendisine öğrettiği "balık almadan
önce balık tutmayı öğrenmek" fel-
sefesini benimsemis ve sevdikleri-
ne kendi ayakları üzerinde durabil-
melerini sağlamakta ilham kayna-
ğı olmuştur. Gerek imkanı olma-
yan gençlere yüksek eğitim ola-

nakları sağlamak için yaptığı feda-
karlıklarla, gerek günlük hayatında
gençlere mentorluk yapmak için
ayırduğu vakit ile birçok gencin po-
tansiyeline erişmesine, hayatları-
nın kritik noktalarında doğru ka-
rarlar almasına, öncelikle kendine
ve sonra çevresine katkıda buluna-
bilecek bireylere dönüşmesine ola-
nak sağlamıştır.

Sevgili babamızın TAC'da aldığı
eğitimin ve kültürün bu özelliğin-

de önemli bir rol oynadığına inan-
dığımız için çocukları olarak bu
ödülü aynı ideallere sahip bir TAC
ogrencisine adanmak istedik. Ağa-
beyim Emir ve ben çocukluğum
boyunca iyi bir eğitim alma şan-
sına sahip olmakla beraber baba-
mızdan gördüğümüz örnekler sa-
yesinde erken yaşlarda eğitimin
önemini takdir etmeyi öğrendik.
Yaşlarımız ilerledikçe bizlere so-
rumluluk sahibi olmanın ve giri-
simciliğin beraberinde getirdiği
özgüven ile hayatımızın belli za-
manlarında konfor alanımızdan
çıktık, ve buna istinaden babami-
zin hayatının belli dönemlerinde
severek kostuğu 42 kilometreyi zor
da olsa koşmaya karar verdik. Ko-
şudan elde edilen gelir ile eğitimi
destekleyecek bir proje başlatma-
ya karar verdik, ve bunun için ilk
adımı attık.

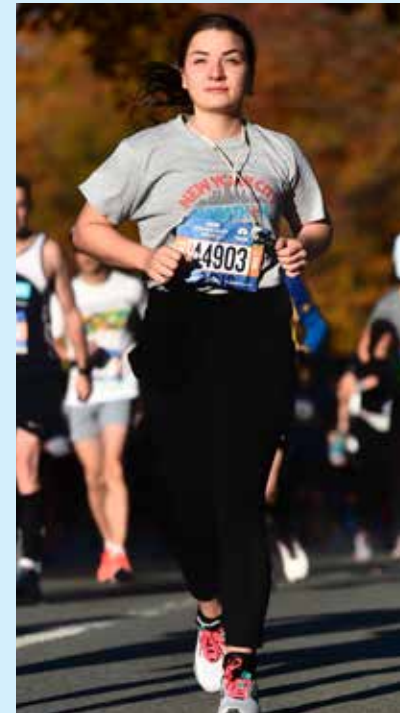
Projeyi gerçekleştirmek için ge-
çirdiğimiz hazırlık dönemi hem
bizim için hem de TAC ailesi için
çok anlamlı bir süreç oldu. Sporun
gençlerin gelişmesindeki önemini
tekrar hatırlamakla kalmadık, aynı
zamanda proje kapsamındaki ye-
tenekli öğrencilere spor alanında
imkanlar sağlayan, karakter gelişi-
mi ve kişisel başarı kazandırmayı
hedefleyen Team for Kids adlı ku-

ruluşa da yardımda bulunduk. Ba-
bamin onculuk ettiği ve önem ver-
diği bir konuda topluma katkıda
bulunabilmiş olmamız, kaybımızı
değerli bir yaşamın kutlaması ve
takdiri ile doldurmamızı sağladı.

Ülkemizin de içinden geçtiği
bu zor ekonomik dönemde baba-
mızın bizlere bıraktığı bu manevi
sermayeyi maddi bir yardıma do-
nusturmaktan büyük sevinç du-
yuyoruz. İleride farklı projeler ile
Türkiye basta olmak üzere dünya-
nın farklı köşelerinde yüksek po-
tansiyeli olan gençlere olanaklar
sağlayarak katkılarımızı artırmayı
hedefliyoruz, ve siz değerli TAC aile-
sinin desteklerini dört gözle bek-
liyoruz.

Hepinize sağlık, mutluluk dolu
bir yeni yıl dileriz.

MEZUNLARIMIZDAN GERİ BİLDİRİMLER

Av. Dr. M. Çağrı Bağatur TAC'81

11.12.2018

TARSUS, Tarsus Amerikan yaşam kodlarına derinlemesine işlemiş durumda. Bugün yine evime döndüm o derinliklere daldım. Abim dediğim büyüklerim, karde-

şim dediğim küçüklerim ile muhteşem bir aile toplantısı geçirdim. Ne mutlu bana ki bir kez daha yapabildim. Genç, meraklı, kuşucu, heyecanlı arkadaşlar edindim. Soru sordum. Soru sordular.

ECHO'yu dinlerken bu yıl kay-

bettiğim en yakın arkadaşım Oğuz Akın Dinç aklıma geldi. Gözlerim doldu. O da bas gitar çalardı. Küçüktük, büyüdük. TAC'de hep hayallerimiz canlı kaldı.

Bizleri, beni davet ettiğiniz için sizlere çok teşekkür ederim.

Can Duru TAC'07

2018 Kariyer günü vesilesiyle eski okulumu 11 sene sonra ziyaret etme fırsatını buldum.

Bu esnada okulumuzun misafirhanesinde kaldım ve eski tanıdığım hocalarımı abi ve ablalarımı

görme fırsatı edindim. En son akşamda hep beraber yemeğe çıktık ve mavra attık.

Onca sene sonra okulumuza dönüp benimle aynı kariyeri paylaşmak isteyen kardeşlerimle sohbet etmek beni çok mutlu etti. Bu

beraberliğimizi onlar mezun olduktan sonra daha da güçlendireceğimize inanıyorum. Onlara şimdiden hayatlarında başarılar diler azımların devamlı olmasını temenni ederim.

Sevgiler

Hakan Ergin TAC'79

“Kariyer Günü nedeniyle okulumuza dönüp öğrenci arkadaşlar ile beraber olmak çok keyifli bir deneyimdi... Üniversite seçimi her şey değil ama çok önemli bir aşama ve bu döneme gelmiş gençlere katkıda bulunabilmişsem ne mutlu bana!” Bu vesile ile herkese teşekkür ederim...

Selamlar, sevgiler,

Namık Kural TAC '76

TAC'ye yeniden bu farklı görevle gelmek çok değişik, ilk defa eğlenmek veya geçmişi hatırlamaya değildi. Ama kader ağlarını örmüştü, önce Adana'da ki hava koşulları sonra THY ve yolcuların azizlikleri 7:00 uçağı ile gelecek olan bizlerin saat 12:30 civarında Adana ya ulaşmasına sebep oldu. Daha okulun havasını teneffüs edemedim, ortadan dalarak direk gençlerle sohbet ortamına daldık. Seanslarda faydamız olabildi mi? Umarım olmuştur. Daha sonra Talas Oditoryumunda ki buluşmada da diğer mezunlarla belirttik, birbirini takip eden seanslar verimliliği düşürüyor daha kalabalık ama tek seferde görüşme daha faydalı olabilir. Tabii ki bu gelen eski mezunlar için avantaj gençler ne düşünür bilemem. Paldır küldür geldiğim Tarsus'tan kebabımızı lahmacunumuzu yiyip gene Adana havaalanına döndük. Kısaca yorgun ama verimli bir gündü.

Erdem Bagatur, TAC '80

OKULA her dönüş keyifli oluyor, kuşku yok. Ama bu kez farklıydı, bir "iç yolculuk" oldu. Neredeyse Stickler'a sarılıp orada kalmak, ayrılmamak istedim. Stickler'a duvarın dışından, şimdi iki kampüsün arasında kalan sokaktan bakmayı çok severim, yine kapıdan girmeden uzun uzun baktım. Bana okulu ilk gördüğüm günü hatırlatır hep, babam getirmişti görmem için. "Bak bu okulun sınavına gireceksin" demişti. Duvarın dışından başımı kaldırıp o garip binaya bakmıştım. Pek okula benzemiyordu açıkçası, öğle vaktiydi, kocaman bir bahçe, basketbol oynayan uzun saçlı öğrenciler. 70'li yıllardı ve saçlar çokooook uzundu. Stickler'a bakınca yolculuk başlamıştı, yaşılanıyorum diye düşündüm.

Okulda iki konuda belirgin bir değişiklik ve bu iki değişikliğin çok belirgin sonuçlarını görmemek mümkün değildi. Okul temel olarak aynı okuldu ama her gittiğimde daha bir güzelleşmiş buluyorum. Yemyeşil çimenler, spor salonu, bilgisayarlar, temizlik, üniformalı güvenlikçiler ve tabii ki yeni Talas Kampüsü belirgin olarak bir zenginlik ve beraberinde bir güven hissi yaratıyor. Ama beni asıl şaşırtan şey bunlar değil, okuldaki kız hakimiyetiydi, birinci değişiklik buydu. Her yer cin bakışlı, gülümseyen, neşeli, girişken kızlarla doluydu ve bu kız öğrenciler erkeklerden daha baskındı. Okulun havası tamamen değişmişti. Yedi yıl boyunca her sınıftan tanıdığım komik ergen maçoları düşündüm,

gülmekten ağzımı toplayamadım. Bu yetmiyormuş gibi, okulun bir kadın müdürü vardı, hem de TAC mezunu, ironiye bakın. Maço TAC'ye TAC mezunu kadın müdür, 25 yıl önce söyleseler inanmazdım. Hiç çekinmeden itiraf ediyorum, vedalaşırken, azıcık çekinerek, ceketimi ilikleyip, "Sayın Müdürüm, hoşça kalın, çok teşekkürler." dedim. Ne olur, ne olmaz, saygıda kusur etmedim!

İkinci belirgin değişiklik okulda çalışan diğer mezunlardı. Bu mezunlarımız okulda çalışmaktan çok okulu sahiplenmiş birer anne-baba gibiydiler. Bir çok alanda o kadar önemli katkılarda bulunmuşlar ki, anlatmakla olmaz, gidip görmek gerek. Mezunlar Derneği ise, ne diyeyim, bu ülkede daha iyisi, daha çalışkanı, daha üretkeninin olduğunu düşünmüyorum, her şeyi sevgiyle ve yalnızca sevgi için yaparak.

Öncelikle bu Kariyer Günü fikri çok hoştu. Gerçi bir ara organizasyonun öğrenciler için değil de üç-beş mezunu eğlendirmek için yapıldığını düşündüm, ama yine de çok iyi bir fikirdi. Neden ben öğrenciyken böyle işler yapılmıyordu diye azıcık kızdım, ama sınıfa girip çocuklar geldiğinde hemen unuttum. Sınıf olarak Unity'nin ikinci katında eskiden yatakhane olan yere yapılan sınıflardan biri verilmişti bana. Başta neden Stickler'da değiliz diye biraz mutsuz oldum, ama sonra herhalde bizi düşündüler, merdivenleri çıkarken dizlerimiz ağrımasın diye kıdemli mezunlara bu alt katlardaki sınıfları verdiler diye avundum. Bir de aklım kaldı, diğer konuşmacı-

lar ne anlattılar kendi sınıflarında diye. Ben de Deniz Adanalı'yı, Ali Perşembe'yi dinlemek istiyordum, eminim çok eğlenceliydiler, ama Müdire Hanım'dan çekindim, ben biraz ara verip gidip şunları dinleyeyim diyemedim.

Yolculuk devam ediyordu, bundan kırk yıl önce böyle bir organizasyon olsa ben bu konuşan adama ne sorardım diye düşündüm. Kendimi, kırk yıl önceki halimle değerlendirmeye kalktım, çok objektif olamayacağıma karar verip vaz geçtim. Çocuklar her zamanki öğrencilerdendi. Bir tanesi başını sıraya koyup uyudu, çok mu sıkıcıym diye geçirdim aklımdan. Cin bakışlı, keskin zeka ürünü soruları olanlar vardı. Otuz yıldır yaptığım mesleğimle ilgili anlattıklarımın bir kısmının yanlış olduğuna beni inandırmaya çalışan oldu. Genel olarak istekli, meraklı, esprili ve kararlıydılar, TAC çocuklarıydı yani. Neyse, beni çok hırpalamadılar. Sonunda gün neşeyle bitti.

Kapanış töreni, görkemli yeni oditoryuma biraz yoksulluk görüntüsü veren yırtık kotlu kız solistli mini Echo'nun duygusal şarkıları, alkışlar arasında okula veda ettik. Klişe olacak ama, gerçekten aklımı, daha önemlisi kalbimi orada bırakarak. Adana yolunda çok kızdım kendime, neden okul faaliyetlerine daha çok katılmıyorum, neden bu keyiften kendimi mahrum ediyorum, neden mezunlar derneğinin o fedakar insanların olmuyorum diye. Uçakta gözlerimi kapattım, biraz hüznün, çokça mutlulukla. Şimdi bu yazıyı yazarken fark ettim, yolculuk bitmemiş.

İlter Baykam TAC'00

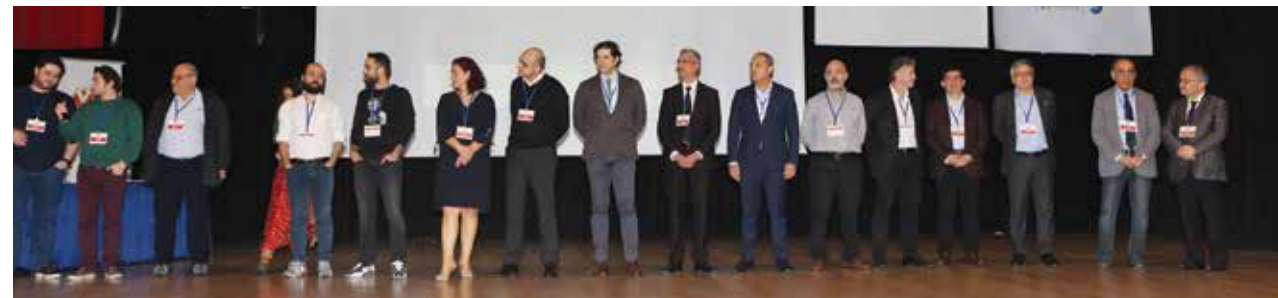
HER YIL büyük bir merak ve gururla takip ettiğim Kariyer Günü'nün bu seneki katılımcılarından biri olmak hem çok güzel hem de çok heyecanlıydı. Tekrar eve dönmek, muhteşem geçen okul yıllarımın anılarını tekrar canlandırmak ve özlem gidermenin hissiyatı bambaşkayken

bu kez bir de kardeşlerimizin geleceklerine ufak da olsa yön verecek olmanın heyecanı da eklendi. Sorumluluğumuzun bir hayli fazla olduğu bu özel günde sunumların aralarında kardeşlerimizle, hocalarımızla ve mezun abi/ablalarımız ile yaptığımız paylaşımlar bence işin en eğlenceli kısımlarından biriydi. Bizim için 7 yıl süren maratonda yaşanan ve iz

bırakan anılarımızı onlara aktarmak, uzmanlık alanlarımız ve iş hayatlarımız ile ilgili birikimlerimizi, deneyimlerimizi paylaşarak akıllarında olan sorulara yön verebilme şansı oldukça keyifliydi. Böylesi özel günlerde bir kez daha TAC'li olduğum için gurur duyuyorum, aynı heyecanın devam ettiğini görmek kendimi çok şanslı hissettiriyor.

İhsan Önal TAC'98

"KARIYER günlerine katılmak benim için çok güzel bir deneyim oldu. Hem çok özlediğim okulumu tekrar görmüş, havasını solumuş oldum, hem de çok keyifli vakit geçirdim. Gençlerle konuşmak gerçekten çok güzel. Eskiden benim oturduğum sıralarda oturan, vaktiyle benim de yaptığım gibi, ait olduğu yolu keşfetmeye çalışanlara, benim o yollardan nasıl geçtiğimi anlatmak duygulandırıyor insanı. Elbette yol hiçbir zaman bitmiyor, ancak nasıl başladığı önemli. En başında nasıl Tarsus Amerikan bana ileride nerede olmam gerektiğini sezdirenden deneyimler sunduysa, umarım etkinliğe katılan bizler de kardeşlerimize yardımcı olabilmişizdir." Saygılar,

Prof. Dr. Mehmet Nur Altınörs TAC'68

SEVGİLİ OKULUM

Tarsus Amerikan Kolejinin sevgili öğrencileri, öğretmenleri, yöneticileri, çalışanları ve mezunları,

Yaşamım boyunca Talas ve Tarsus Amerikan Kolejlerinden mezun olmaktan gurur duydum ve uygun ortamlarda bunu dile getirmekten zevk aldım. Talas Kolejinin sınavına ailemin isteği ile girdim, ancak Tarsus'a gelmemin başlıca nedeni Talas'da edindiğim ve yaşamım boyu sürdürdüğüm, kardeşlerim olarak nitelendireceğim arkadaşlarımdan ayrılmamaktı. Talas'dan sınıf arkadaşlarımdan çoğu Tarsus'da devam etmek niyetindeydi. Sınavına girip kazandığım Robert Kolej burs vermişti. Okul yönetimine teşekkür mektubu yazıp okula gelmeyeceğimi bildirmiştik. Lise'ye başlamak üzere Tarsus'a geldiğim günün gecesi henüz bavulumu bile açmadığım sırada annemden bir telgraf geldi. Robert Kolej burs miktarını arttırdığını, okulun 10 gün sonra açılacağını, dolayısıyla yetişmem için yeterli zaman bulunduğunu, tercihin tamamen bana ait olduğunu yazıyordu. Hiç tereddüt göstermeden bir dakikadan kısa sürede Tarsus'da kalmak istediğimi bildirdim. Tarsus Orta kıs-

mını bitiren, Lise'ye aynı sınıfta başladığımız arkadaşlarla kısa sürede kaynaştık. Ancak Tarsus'un bir dezavantajı gündüzlü öğrencilerin azımsanmayacak sayıda oluşuydu. Bu da haliyle ortak anıların sayısını azaltıyordu.

Okulumla bağım hep sıcak kaldı. Her yıl yapılan mezunlar günleri, kendi sınıf toplantıları, bunlar dışında sadece ziyaret amaçlı gelişlerim, Ankara'daki yemekler, diğer etkinlikler, kişisel dostluklar sayesinde ilişkilerim hep canlı olarak günümüze kadar sürmüştür. Uzun süre pazar sabahları değişmeyen kıdemliler takımı ile TAC mezunu, Ankara'da üniversite eğitimlerini yapmakta olan genç mezunlar arasında futbol maçları yaptık. Kıdemli takımın ismi Fossiller'di.

Hepimizin bildiği camiamızın birbirine bağlılığı, zor zamanlardaki dayanışması okulumuzdan mezun olmayanların bile farkına vardığı bir gerçektir. Bu yararlı geleneğin gelişerek devam edeceğine, gelecek kuşaklara da bu nosyonun aşılanacağına eminim.

Okulumuzun en önemli ögesi ve canlılığın temeli öğrencilerin bulunduğu, okulun açık olduğu zamanlarda ziyaretim az oldu. Kariyer günlerine davet edilmemle öğrencilerle di-

rekt temas ve onları biraz olsun yakından tanıyabilme olanağım oldu.

Bizlerin öğrenci olduğu dönemlerin değer yargıları, teknolojinin geldiği nokta, iletişim düzeyi ile günümüzün benzer faktörleri arasındaki olağanüstü farkları düşünerek öğrencilere sunu yapmanın zorluğu açıktı. Transistörlü radyo ve elektrikli traş makinası 1960'lı yılların teknolojik araçlarıydı. Bu gerçeğin farkında olarak nelerin onlara ilginç geleceğini, beklentilerinin neler olduğunu, 50 yıllık farkı gözeterek tahmin etmeye çalıştım.

Devamlı geçmişten bahsetmek, bizim zamanımız ifadesini kullanmak genelde dinleyiciye ilginç gelmez. Ancak geçmişin günümüzü etkilediğini, bugünün de geleceğin şekillenmesinde rol sahibi olduğuna inanarak bir sunu yapmaya çalıştım. Özellikle zamanın Şar sinemasında satılan üç tip bilet; aile, bekar ve bekar aile tiplerinden ve bekar-ailenin ne anlama geldiğini açıkladığımda kahkahalarla güldüler.

Kenterlerin Tarsus'da sahnelediği bir oyuna bir grup arkadaş birlikte gitmiştik. İkinci perde başlamasına rağmen ön sıradaki protokol mensup kişilere gazoz servisinin devam etmesine üzerine zannediyorum Müşfik Kenter müda-

hale ederek fırcalamıştı.

Mümkün olduğu kadar interaktif olmasına gayret ettiğim dört toplantıda değişik sorularla karşılaşacağımı tahmin etmiştim. Sorular arasında ne kadar para kazandığım, yaşamımın ne olduğu, genel olarak beyin cerrahlarının kazançlarını, hekimlik mesleğini ve beyin cerrahisi dalını hangi nedenlerle tercih ettiğim, haftada kaç ameliyata girdiğim, hakımda soruşturma olup olmadığı, mahkemeye verilip verilmediğim ve doktor olmasam hangi mesleği düşüneceğim vardı.

Gelir konusunda bunun kurumsal bir bilgi olduğunu, net rakam veremeyeceğimi fakat düşündükleri gibi yüksek bir rakam olmadığı şeklinde yanıtladım. Genelde beyin cerrahi uzmanlarının gelirlerinin çalıştıkları kurumlara göre, özel çalışıp çalışmadıklarına göre değişkenlik gösterdiğini anlattım. Halende hekimliği niçin seçtiğimi bilmediğimi, fakat beyin cerrahisini bilinçli ve isteyerek seçtiğimi ifade ettim.

Mahkemeye verilmem konusunda 44 yıllık aktif meslek yaşamımda zanlı olarak bir kez mahkemeye verildiğimi, sonuçta herhangi bir sorumluluk veya suç teşkil edecek bir fiil bulunmadığına karar verildiğini anlattım.

Hekimlik olmasaydı nasıl bir meslek seçeceğim hakkında verdiğim yanıt, diplomasıyı düşünebileceğim şeklindeydi. Futbola olan tutkum ve biraz da yeteneğime karşın hele o zamanlarda futbolculuğu

meslek olarak tercih etmenin gerçekçi olmadığına değindim.

Benimde tüm öğrencilere ortak sorum liseden mezun olduktan sonra örgün öğrenime son verip veremeyecekleri, üniversite okuyup okumayacakları şeklindeydi. Herhangi bir yetenekleri varsa bunu geliştirmek isteyebileceklerini, bunun için de yüksek öğrenime gereksinim duyabilecekleri bir seçenek olarak sundum. Tüm öğrenciler Üniversite eğitimi yapmak istediklerini söylediler.

Meslek seçimi konusunda kendilerine önerim anne-baba başta olmak üzere aile bireyleri, öğretmenleri, arkadaşları, değişik bilgi kaynaklarından bilgi ve tavsiye almaları ama son kararı mutlaka özgür şekilde kendilerinin vermesi gerektiği. Çünkü yaşam kendilerine aitti. Ay-

rica kişileri en iyi tanıyanların genç kendileri olacağı, bu yüzden ilgi alanları, nelerden hoşlandıkları, nelerle yetenekleri olduğu ve benzeri durumları iyi düşünerek seçimlerini bu doğrultuda yapmalarının en isabetli yaklaşım olacağını vurguladım.

İyi İngilizce bilmenin büyük bir nimet olarak bir çok kapının açılmasında kilit rol oynadığını, ancak günümüzde dil bilmenin öneminin yaygın şekilde kavranması nedeniyle iyi dil eğitimi veren okul sayısının artmış olmasının rekabeti artırdığını hatırlattım.

İyi yabancı dil bilgisinin kendilerine yurtdışı olanakları açabileceği düşüncesiyle Amerika Birleşik Devletleri, değişik Avrupa ülkeleri'nde tıp eğitimi yapabilmeleri için izleyecekleri prosedürler, yapacakları başvurular hakkında baz bilgiler ver-

dim. Hekimlik mesleğine ilgi duyan arkadaşlara yön verirken temel bir karar vermeleri gerektiğini, bu seçimin öncelikle lisans eğitimi için hemen yurtdışına gitmek ile ülkemizde lisans eğitimini tamamlayıp daha sonra uzmanlık eğitimi için yurtdışına gitmek arasında yapılması gerektiğini ifade ettim. Lise mezuniyetinden sonra herhangi bir dalda lisans eğitimi yapmak için yurtdışına gitmenin yararı bir an önce o ülkeye, ülkenin sistemine uyum sağlamak açısından yararlı olacağını anlattım. Ancak çoğu ülkede lisans eğitimi yapmanın getireceği ekonomik yükler olduğunu ekledim. Doktor olmak isteyen ancak kandan korktuğunu söyleyen öğrencilere hepimizin tıp fakültesine girmeden önce veya öğrenciliğimiz sırasında benzer çekinceleri yaşadığımızı, zaman içinde bu tür endişeleri yenmenin mümkün olduğunu dile getirdim.

Ülkemizde de bütünüyle İngilizce tıp eğitimi veren programları yürüten tıp fakülteleri olduğunu, iyi İngilizce bilmelerinin bu fakülteleri tercih etmelerine neden olabileceğini belirterek bu fakültelerin listesini ve özet bilgi verdim.

Hekimliğe ve özelde beyin cerrahisi dalına ilgi duyan öğrencilere genel anlamda söylediğim şey yaşamlarından bazı fedakarlıkları göze almaları şeklindeydi. Teknolojinin, tanı yöntemlerinin hayallerimizin ötesinde gelişmişliği, diğer bilimsel katkılarının beyin cerrahisinin fiziki zorluğunu belli ölçüde azaltmasına karşın yine de iyi düşünmeleri gerektiğini belirttim. Mesleği zor kılan etmenlerin başında nöbet tutmak, acil olgulara çağrılmak gelir. Günümüzün kanunlarına göre gerek pratisyen ve gerekse uzman hekim olarak devlet hizmetini yerine getirmek zorunludur.

Yukarıda değindiğim rekabet konusunun bir başka yönü bilgiye ulaşmanın artık herkes için kolay, çabuk ve çoğu zaman ücretsiz olmasıdır. Bütün bunlara karşın TAC mezunlarının geçmişte olduğu gibi

önümüzdeki yıllarda da değişik meslek dallarında, farklı sektörlerde üstün başarılar göstereceklerine, ülkemize çok değerli hizmetlerde bulunacaklarına dair sarsılmaz inancım bulunmaktadır.

Yıllardır gerçekleştirildiğini bildiğim, ancak ilk kez aktif olarak katıldığım kariyer günleri geleneğinin çok yararlı bir etkinlik olduğuna tanık oldum. Öğrenci kardeşlerimize spesifik meslekler hakkında bilgi vermek, onları aydınlatmanın yanı sıra yaşam hakkında şimdiye kadar edindiğimiz deneyimleri onlarla paylaşmak, okulumuzun kurumsal geçmişi ile gelecek arasındaki bağı güçlendirmek açılarından bu uygulamaların önemli olduğunu düşünmekteyim. Doğal olarak bu programın ana hedefi olan öğrencilerimizin değerlendirmelerini öğrenmek, programın daha yararlı olması yönünde olası önerilerini, fikirlerini almak, gereksinim varsa eksikleri gidermek, bu güzel geleneğin daha da gelişmesini sağlamak lazımdır.

Kariyer günleri fikrini ortaya atan, uygulamayı başlatan bütün okul müdür ve yöneticilerimize, bugüne kadar aksamadan sürdürülmesinde görev alan, emeği geçen herkese, bu yıl yaptıkları davet için müdürlerimiz, öğretmenlerimiz ve organizasyondan sorumlu arkadaşlarımızın hepsine gönülden teşekkürlerini sunarım.

Son fakat doğal olarak şu soruyu sormalıyız “ Bütün bu konuştuk-

larımızı, tartıştıklarımızı nasıl ve niçin yapabiliyoruz”. Bunun basit ama önemli yanıtı bir vatana hele Türkiye gibi güzel bir vatana sahip oluşumuzdur. Bunun için gerçekten kendimizi şanslı saymamız gerekir.

Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk’ün kurduğu, yaptığı devrimlerle yolunu çizdiği Cumhuriyetimizin değerini çok iyi kavramalıyız. Filistin’in efsane lideri Yaser Arafat “ Gömülecek bir toprağım bile yok” diyerek bir vatana tam anlamıyla sahip olamayışını çok veciz ama o oranda acı şekilde dile getirmiştir. Ülkemizin potansiyelini abartmadan bilmeli, daha büyük hedefler için çok çalışmalıyız. Atatürk’e ve onun kurduğu Cumhuriyet rejimine temelden karşı olanlar çoğu zaman ona saldıramadıkları için ikinci Cumhurbaşkanımız İsmet İnönü’ye saldırılar. Atatürk’ün ölümü üzerine

Cumhurbaşkanı seçilerek devlet gemisini yürüten, 72 milyon insanın öldüğü 2.Dünya savaşından ülkemizi kimsenin burnu kanamadan çıkararak, çok partili, açık rejime sorunsuz geçişimizdeki en büyük pay sahibi İsmet İnönü’ye, Kurtuluş savaşımızın kazanılmasında, Cumhuriyetin kurulmasında, devrimlerin gerçekleştirilmesi ve devlet çarkının işletilmesinde emeği geçen bütün şehit, gazi, asker, sivil büyüklerimizi her zaman saygı ile anmamız ve çizdikleri yoldan sapmadan Cumhuriyetimizi geliştirmek için var gücümüzle çalışmak en büyük vatan borcumuzdur.

Neşe Özgün Soybaş TAC ‘89

11 ARALIK’DA TAC’de yapılan KARIYER GÜNLERİNE davet edilmek beni müthiş mutlu etti.

TAC’ye varmak o gün oldukça zorlu bir süreçti. Uçak 2 saat rötar yaptı. Daha sonra, pistte tam uçuşa hazırlanırken, uçakta teknik arı-

za olduğu söylendi, uçak değiştirildi. Yeni uçakla tekrar pistte ilerlerken yolculardan birisi fenalaştı, tekrar terminale döndü! Yani toplamda 5 saat kadar rötar ile Tarsus’a ulaştım. Ama yaşadığım bu zorlu süreç, okula adım attığım anda geride kaldı! Bu camianın bir parçası olmaktan bir kez daha gurur duydum: Muazzam

bir organizasyondur, görevli öğrenci kapıdan girdiğim anda yanımdaydı, görüşmelerde öğrencilerin ilgisi, soruları, samimiyetleri, özgüvenleri beni muazzam etkiledi, mutlu etti. Akşam Ali abi’nin yemeği harikaydı!

Herşey için ben teşekkür ederim. Emeği geçen herkesin eline sağlık!!

Doç.Dr. Yakup ÜSTÜN, TAC’91

11 Aralık 2018 günü öğrenci olarak kapısından ayrıldığım, diğer tüm mezunlarına yaptığı katkılarını bana da esirgememiş olan okulumun sıralarına bu defa konuşmacı olarak geri dönmüş olmam beni hem çok mutlu etti hem de gurur verdi. Önündeki bilinmeyen yolda ilerleyebilmeleri için bazı arkadaşlarımla çocukları, kimisi daha önce kliniğimde hasta koltuğunda tanışmış olduğum, kimisi akrabam, kimisi ise hiç tanımadığım kardeşlerimle sohbet etme fırsatım oldu. Onların meslek seçimlerindeki yollarını aydınlatacak, küçücük de olsa bir ışık tutabildiysem ne mutlu bana... Bu güzel organizasyon için emeği geçen herkese tekrar çok teşekkür ediyorum...

TAC'NİN MASTER ATLETLERİ

ALİ CERRAHOĞLU

Mezunlarımız okulda kazandıkları spor alışkanlığıyla uzun yıllardır ülkenin bir çok köşesinde ve yurt dışında maraton etkinliklerine

katılıyorlardı. Birkaç yıl önce SEV'in öncülüğünde 3 okul mezunları olarak CONNECT sloganıyla bir araya geldik ve kocaman bir ekiple İstanbul Maratonuna katıldık. Maraton'dan bir gün önce Üsküdar Amerikan Koleji'nde takım olarak bir ara-

ya gelerek makarna partisi yaptık ve yarıştan önce boğaz köprüsünde toplanarak fotoğraf çektirdik, yarış bitiminde de hep birlikte yemek yiyerek katılımımızı kutladık.

İlk kez İstanbul'da bir araya gelen TAC Master Atletizm takımı o günden bu yana bir çok maratona ve pist yarışlarına katılmaya devam ediyor. Bu yıl yine İstanbul'da SEV ekibi ile hep beraber, ardından Mersin'de ve Adana'da TAC'li master atletler olarak koştuk. Takımımızın en devamlı üyesi sevgili Nuran Baykal okulumuzu 'Tuz Gölü Maratonu'nda ve Kapadokya Ultra Trail 'de temsil etti.

Mezunlardan oluşan TAC Master Atletizm grubumuz okulumuzda ve Tarsus'ta atletizmin gelişmesine destek vermeye çalışıyoruz. Tarsus'ta idealist bir atletizm antrenörünün seçmeler yaparak oluşturduğu yetenekli ancak yeterli imkanı olmayan gençlerin ihtiyaçları için yaratılan fon ile çocuklar İstanbul'da yapılan Türkiye şampiyonasına katıldılar ve bir birincilik, bir ikincilik ve birkaç da üç ve dördüncülük kazanarak başarıyla yarıştılar.

"Biz İstanbul maratonundayken TAC '80 Mehmet Savatlı ve TAC '82 Mustafa Özünlü aynı tarihte ATHENS AUTHENTIC MARATHON da takımımızı temsil ettiler. "

İSTANBUL 40. VODAFONE MARATONU

MERSİN MARATONU

ADANA CUMHURİYET KOŞUSU

TAC NEF'in BGL MACERASI

Kulübümüzün; 2016-2017, 2017-2018 sezonlarında U18 A kategorisinde iki yıl üst üste Genç Erkekler Türkiye Şampiyonu olması, U16 ve U15 Yıldız Erkeklerde Türkiye dereceleri almasından dolayı bu yıl Basketbol Gençler Ligi'ne Wildcard ile davet edilmiştir.

Temmuz ayı itibari ile çalışmalarımıza başladık. Okul öğrencilerimizden 7 sporcu ve şehir dışından getirdiğimiz sporcular ile yeni bir takım oluşumuna gittik. Hazırlık dönemimiz oldukça yoğun bir şekilde geçti. Sezon öncesi günde çift idman, sezon içerisinde ise ara vermeden idmanlarımıza devam ettik.

Maçların başlaması ile TAC mezunlarının bize vermiş olduğu destek bizleri mutlu etti.

İlk maçımızı, deplasmanda Ankara'da Türk Telekom ile oynadık. Maça gelen TAC mezunlarının destekleri takımımızı sanki kendi evi-

mizdeymiş gibi hissettirdi. İlk maçımızı maalesef uzatmalarda 93-89 ile kaybettik. İkinci maçımızı, kendi evimizde Tofaş ile oynadık ve 74-75 ile kaybettik. Üçüncü maçımızı deplasmanda İzmir Gelişim Koleji ile oynadık. Maçı sonu-

na kadar önde götürmemize rağmen son dört dakikada maalesef takım olarak etkin olamadık. 84-72 ile kaybettik. Daha sonra evimizde geçen sezonun Basketbol Gençler Ligi Şampiyonu Anadolu Efes'i misafir ettik. Bu maçta da üç peri-

yot berabere götürdüğümüz maçta son periyotta direnç gösteremedik. 102-71 ile kaybettik.

Veee asıl heyecan TAC NEF için tüm bu yaşananlardan sonra başladı...

Takım olarak birbirimize daha çok bağlandık ve en önemlisi inandık. Takım olursak eğer başarabileceğimizi birbirimize hep hatırlattık.. Takımımız Basketbol Gençler Liginde evinde oynadığı her maçında en fazla seyirciye oynayan tek takımdır. Bu bile inancımızın artması ve birbirimize kenetlenme sebeplerimizdendir.

Beşinci hafta deplasmanda diyeceğim ama bizi adeta evimizdeymişçesine hissettiren TAC mezunları sayesinde Galatasaray'ı yenerek şeytanın bacağı kırarak ilk galibiyetimizi aldık. 76-81 yendik. TAC mezunlarının kaldığımız otele gelerek, takımımıza moral yemeği vermeleri, yanımızda olmaları, verdikleri destek bizler için çok önemliydi. Altıncı hafta evimizde Arel Üniversitesi Büyükçekmece'yi misafir ettik ve maçı 59-53 ile kazandık. Daha sonra Afyon

deplasmanında, Afyon Belediye Spor'u fark ile 94-44 yendik. İlk yarının son maçı olan Fenerbahçe'yi evimizde misafir ettik. Son dört dakikasına kadar çekişmeli geçen maçı Fenerbahçe'nin ribaund üstünlüğü ile 84-95 ile kaybettik.

İlk yarı oynanan maçlarda;

Sayı liderliğinde 5.sırada takımımız kaptanı Faik Can Kaşıkçı 18 sayı ortalaması ile, Selahattin Yalçın 20.sırada 14.5 sayı ortalaması ile yer almaktadır.

Ribaund liderliğinde ise Muratcan Güzelocak 6.sırada 9.5 ortalama, Mehmet Ali Yılmaz 12.sırada 8.6 ortalama ile yer almaktadır.

Asist liderliğinde Faik Can Kaşıkçı 2.sırada 8,6 ortalama ile yer almaktadır.

Blok liderliğinde Mehmet Ali Yılmaz 5.sırada 1.25 ortalama ile yer almaktadır.

Top çalma liderliğinde Faik Can Kaşıkçı 3.sırada 2.75 ortalama, Muratcan Güzelocak 8.sırada 2.12 ortalama ile yer almaktadır.

Evimizde oynadığımız tüm maçların yayını TAC Live TV ve TBF ile ortaklaşa yapılmaktadır. Bu konuda desteğini bizden esirgemeyen, evimizde oynadığımız tüm maçlarda yanımızda olan TAC Live TV ekibine teşekkür ederiz.

- TAC'03 Mithat Fabian Sözmen'in babası TAC'78 mezunumuz **Adnan Sözmen**
- TAC'90 mezunumuz Tarık Kemal Mughisuddin'in annesi **Oya Mughisuddin**
- TAC'97 mezunu Bilgin Altınel'in kardeşi **Ergin Altınel**
- TAC'73 Ender Aydın 'ın babası **İbrahim Aydın**
- İlter Uluğ'98, Kazım Asutay '05, Cemil Göksu Yılmaz '13 , Mehmet Yarkın Yılmaz '15 in dedesi **Hasan Nokay**
- TAC'73 mezunumuz Timur AYAS'ın, TAC 'de Türk müdürlüğü yapmış olan Esmâ ÇALIK ve Biyoloji öğretmeni olarak önceki yıllarda okulumuzda görev yapan Sevil KOCA'nın anneleri, TAC '98 Tanya AYAS, '02 Teoman AYAS'ın babaanneleri, TAC '03 Mine ÇALIK, '04 Sinan ÇALIK ve '05 Dorukcan KOCA'nın anneanneleri Adana Ayas Koleji Kurucusu Eğitime önemli katkıları olan **Elizabeth AYAS**
- TAC'88 Mert Aydınalp ve TAC'90 mezunu Merih Aydınalp Köksal'in babaları **Numan Altan Aydınalp**
- TAC'77 Selim Nurlu' nun annesi, TAC '10 Fatma Nurlu'nun babaannesi **Süheyla Nurlu**
- TAC'96 Burcu Kısacık ve TAC '01 Nisa Kısacık Onder 'nin babaları, TAC'96 Yasin Milli'nin kayınpederi **Taylan Kısacık**
- TAC'88 Ali Murat Gürçay'ın annesi **Vedia Gürçay**
- TAC'75 mezunu O. Levent Setenci, '79 Yavuz Bülent Setenci 'nin babaları, TAC'99 Murat Güçlü Setenci ile '00 Can Gürbüz Setenci'nin dedeleri; Emekli Ataş Rafinerisi Müdürü Yüksek Kimya Mühendisi Cumhuriyet döneminin Devlet tarafından yurt dışında okutulan ilk mühendislerinden **Hüseyin Setenci**
- TAC'74 mezunumuz Mustafa Emre'nin annesi **Halide Emre**
- TAC'79 Hakan Ergin, Tanju Ergin ve TAC'83 Cemil Ergin'in anneleri **Güzide Ergin** vefat etmiştir.

TAC'63 mezunumuz
Aykut TOROS

TAC'71 mezunumuz
Bülent DÖNMEZ

TAO'47 TAC'50
Galip Noyan ERİK

TAC'48 mezunumuz
George Hanna

TAC'62 mezunumuz
Hilmi OKTAR

TAC'88 mezunumuz
Mithat ÖZBAYRAK

TAC'57 mezunumuz
Turhan Erdoğan

Sevgili TAC,

Aidatlar, Derneğimiz'in en önemli gelir kaynağından birisidir.
Yardım ve desteklerinizi esirgemediğiniz için teşekkür ederiz.

2018 yılı aidatlarını ödeyen üyelerimizin listesi

DÖNEM	AD -SOYADI
1947	Cevdet Naci Gülalp
1950	Abdullah Kasapçı
1951	Mehmet Güreş
1951	Yılmaz Alp
1952	Doğan Eserce
1952	Turhan Ergene
1952	M.Yılmaz İzmen
1954	Sevgin Oktay
TAO'54	Atakan Sobay
1954	Ata Tanrıverdi
1955	Engin Ünsal
1955	Erdoğan Altinel
1955	Uğur Talaslı
1956	Oğuzcan Özalın
1956	Erkut Şahinbaş
1956	Tuncer Erzin
1956	Aykut Berk
1956	Yücel Çetin
1956	Vitali Meşulam
1956	Atilla Eröncel
1956	Mete Dinçer Nakipoğlu
1956	Hasan Güleşçi
1957	İbrahim Uzunca
1957	B.Korel Göymen
1958	Ömer Yağız
1958	Ertan Söylemez
1958	Tamer Şahinbaş
1958	Üstün Göksel
1958	Utku Sümerler
1958	İlter Turan
1959	Erdinç Karaüzüm
1959	Bekir Aksoğan
1959	Yavuz Ayata
1959	Ercan Yener
1959	Abdullah Ateş
1960	Ülkün Tansel
1960	Sıtkı Antmen
1960	Osman Faruk Loçoğlu
1960	İsmail Yedidal
1960	Yavuz Gömeç
1961	Mengü Altınordu
1961	Yücel Akyürek
1961	Taylan Onul

DÖNEM	AD -SOYADI
1961	İbrahim Merzeci
1961	Adil Giray Öztoprak
1961	Samim Anıl
1961	Orhan Aksoğan
1962	Hilmi Oktar
1962	Taner Yonar
1962	Özhan Akçalı
1962	Savaş Hayırlıoğlu
1962	Erden Sezer
1962	Ziya Nur Bilgin
1962	Metin Okyay
1963	Ataman Aksoy
1963	Akar Burduloğlu
1963	Mehmet H. Ergin
1963	İskender Sayek
1963	Hazım Kantarcı
1963	Bülent Gürsel
1963	Erdoğan Kaynak
1963	Gürkan Ertaş
1963	Bülent Özsoy
1963	Bülent Arpaç
1963	Mehmet Artun
1963	Zühtü Sezer
1963	Nuri Çarkacı
1963	Süha Oğuz Ergin
1963	Ergül Bakay
1963	Demir Özkaya
1963	Candan Bulutgil
1963	Ragıp Yılmaz Ayata
64/TAO	Haluk Mutlu
64/TAO	Cem Baysal
64/TAO	Soğuman Sakarya
1964	Uluç Gürkan
1964	Sinan Bayraktaroğlu
1964	Muammer Arkan
1964	Sermet Tuna
1964	Yavuz Altay
1964	Çetin Yüceluluğ
1964	Turhan Kayasü
1964	Serhan Altınordu
1964	Alpaslan Özdoğru
1964	Şerif Boyacı
1965	Mustafa Cihat Danişman

DÖNEM	AD -SOYADI
1965	Mustafa Öngay
1965	Kemal Torul
1965	Ahmet Ecikoğlu
1965	Samsa Karamehmet
1965	Ahmet Boyacioğlu
1965	Eres Söylemez
1965	Erkut Yücaoğlu
1966	Ali Onur Bilgin
1966	Hüsamettin Alper
1966	Ali Ağan
1966	Cevdet Caner
1966	Ahmet Eriş
1966	Süleyman Özmucur
1967	Necdet Özcan
1967	Ahmet Ceranoğlu
1967	Özden Özler
1967	Saffet Esen
1967	Mehmet Yaltır
1967	Muhammet Kara
1967	Jozef Amado
1967	Atahan Canbolat
1968	Ali Zallak
1968	Mustafa Murat
1968	Taylan Dericioğlu
1968	Semih Bilgin
1968	Nihat Taner
1968	Nuri Doğan
1968	Nur Altınörs
1968	Emin Çulhacı
1968	Salih Arkan
1968	Ömer Faruk Soykan
1969	Haluk Ertürk
1969	Tuncay Çakır
1969	Alptekin Orhon
1969	Mehmet Gür
1969	Mehmet Uğur Neşşar
1969	Feridun Duyguluer
1970	Tuncay Sergen
1970	Tuncay Ataöz
1970	Faruk Çakmak
1970	Hamdi Demirel
1971	Özdemir Aktan
1971	M.İşık Gürol

DÖNEM	AD -SOYADI
1971	Vamık Kural
1971	Necil Toktay
1971	Kemal Gürsel
1971	Nisim Amado
1971	Hamit Serbest
1971	Tayyar Şen
1971	Aydın Gürsoy
1971	Cevdet Başaçık
1972	Hamit Çalışkan
1972	Mustafa Tokyay
1972	Cihangir Sonat
1972	Mehmet Buldurgan
1972	İbrahim Orhon
1972	Cengiz Atalay
1972	Cihat Lokmanoğlu
1972	Kemal Görbil
1972	Ziya Domaniç
1972	Ahmet Göncü
1972	Tamer Seçkin
1972	Selçuk Küçüköğlü
1972	Atilla Ülkümen
1972	Abdullah Paksoy
1972	Kadir Ateşok
1972	Nihat Yücel
1972	Nihat Arkan
1973	A.Süha Yalçın
1973	Kemal Özbiçer
1973	A.Kadir Kokulu
1973	Sadun Emrealp
1973	Sami Köylügil
1973	Levent Baykal
1973	Mustafa Çonoğlu
1973	Alp Bekişoğlu
1973	Bülent Kelekçi
1973	Bülent Kar
1973	Mahmut Nedim Karayel
1973	Hüseyin Diröz
1974	Suat Baykul
1974	A.Refik Kutluer
1974	Orhan Beşkök
1974	Adnan Saybaşılı
1974	Kemal Tanım
1974	Oğuz Demirsoy
1974	Baha Karabudak
1974	Halim Pekcan
1974	Levent Işıkli
1974	Şahin Kol
1974	Alp Ötüş
1974	Göksan Arman
1974	Necah Barutçu
1974	Nuri Kantarelli
1974	Mustafa Emre
1974	Turgay Gümüş
1974	Ekmel Okay
1974	Bahadır Özdemir
1975	Engin Akış
1975	Aziz Köseoğlu
1975	Haldun Çatıkkaş
1975	Alev Dikici

DÖNEM	AD -SOYADI
1975	Mustafa Metin
1975	Salim Erdem
1975	Ferhun Tuna
1975	Cengiz Sönmez
1975	Ali Rıza Ersoy
1975	Korkut Yüreğir
1975	Sait Tosyalı
1975	Tevfik Fikret Bulut
1975	Mehmet Kocabaşa
1975	Cem Uysal
1975	Kubilay Keçelioğlu
1975	Serdar Akçalı
1975	Can Piyale
1975	Erdal Akdoğan
1975	Yavuz Sökün
1975	Necati Güler
1975	Hakan Mutlutürk
1976	Levent Soylu
1976	Mazhar Çelikoyar
1976	Serdar Özer
1976	Ömer Tarım
1976	Sait Kayahan
1976	Metin Sağır
1976	Namık Kural
1976	Baha Kerimoğlu
1976	Jozef Atat
1976	Recai Gürsesli
1976	Haluk Alpaytaç
1976	Emre Akkuş
1976	İkilil Çelikkemur
1976	Rifat Tokbey
1976	Fatih Yorulmaz
1977	Bülent Tüzün
1977	Cüneyt Cezayirli
1977	Arif Bilgiç
1977	Aydın İzgialp
1977	Can Merzeci
1977	Ersin Şendoğan
1977	Ufuk Yıldız
1977	Abdullah Şehoğlu
1977	Oğuz Polat
1977	Ertuğrul Seyrek
1977	İbrahim Saçlı
1977	Baran Bolkan
1977	Hakan Sönmez
1977	Bülent Yahşi
1977	Ragıp Yergin
1977	Şemi Kurdak
1978	Balamir Yasa
1978	Mehmet İnal
1978	Bülent Döner
1978	Abdulkadir Yarman
1978	Mehmet Çiftçi
1978	Mehmet Emin Sungur
1978	Rifat Kırıl
1978	Ali Cerrahoğlu
1978	Ahmet Çiftçi
1978	Ragıp Gören
1978	Murat Terzioğlu

DÖNEM	AD -SOYADI
1978	Necati Abacioğlu
1978	Bülent Kırpıcı
1978	Tekin Akpolat
1978	Aydın Sakar
1978	Hakkı Ege
1978	Özhan Kalyon
1978	İhsan Gürani
1978	Şükrü Diyab
1978	Emre Çağan
1978	Ufuk Ünsal
1979	Sedat Karademir
1979	Orhan Gürsoy
1979	Ali Sedat Özberk
1979	Cengiz Girgin
1979	Bektaş Ali Köksal
1979	Serhan Cengiz
1979	Murat Neyim
1979	Murat Serbest
1979	İsmail Gürleyik
1979	Gökhan Tırnakçı
1979	Selçuk Barlas
1979	Halim Özmen
1979	Semih Yavuz
1979	Taner Ciğer
1979	Mehmet Sacit Erdem
1979	İbrahim Tutar
1979	Can Taze
1979	Ferit Peremeci
1979	Murat Akanlar
1979	Mustafa Karahan
1979	Atilla Arçay
1979	Hasan Gez
1979	Hayri Uğur
1980	İrfan Sevgi
1980	Erdem Bagatur
1980	Namık Yarman
1980	Reşit Ökten
1980	Önder Şirikçi
1980	Mümtaz Pak
1980	Şeref Şan
1980	Murat Köseoroğlu
1980	Cezmi Kuru
1980	Aykut Bayındır
1980	Zahit Uysal
1980	Tanju Uca
1980	Korkud Demirel
1980	Selami Çağatay Önal
1980	Naci Sığın
1980	Mehmet Savatlı
1980	Hüseyin Özkaya
1980	Mehmet Yaşar Kaynar
1980	Ali Tayfun Doğan
1980	Melih Güler
1980	Fatin Cezayirli
1980	Ahmet Göktepe
1980	Erbil Koçak
1980	Selim Berna Altay
1980	Zeki Akilloğlu
1981	Nejat Uzel

DÖNEM	AD -SOYADI
1981	Tanık Açıkalin
1981	Serdar Kutsal
1981	Ahmet Atakan
1981	Baha Toygar
1981	Hakan Baykara
1981	Ali Sedat Uluğ
1981	Lütfi Arman
1981	Ufuk Özkaya
1981	Çağrı Bağatur
1981	Emre Toğrul
1981	Abdulgani Melek
1981	Raif Anıl Akça
1981	Taner Kuru
1981	Selçuk Örsel
1981	Baş Gürsesli
1981	Mete Malcıoğlu
1981	Cevdet Kızılkaya
1981	Levent Osman Şanlı
1981	Mustafa Kemal Çalık
1981	Adem Erol
1981	Tayfun Açar
1981	Fuat Togo
1981	Bülent Esen
1981	Osman Dalaman
1981	Nebil Akçayoğlu
1981	Utku Nisanoğlu
1981	Ekrem Erdem
1981	Hakan Alkan
1981	Fatih Özbayrakçı
1981	Ziya Şihman
1981	Temel Tırak
1981	Ömer Aytek Karmel
1982	Selim Benyeş
1982	Babür Akgün
1982	Mustafa Özünü
1982	Ali Çekiç
1982	Tunç Öktenoğlu
1982	Tamer Büyükyılmaz
1982	Fevzi Yaşın
1982	Gökhan Akça
1982	Ferhan Savran
1982	Ali Özdemir
1982	Sarper Gür
1982	Sinan Tansal
1982	Bilhan İlgin
1982	Selim Özekici
1982	Hüseyin Kadir Çomu
1982	Mustafa Levent Pikdöken
1983	Cüneyt Demirgüleş
1983	Atilla Dernek
1983	Hüseyin Öcal
1983	Erdem Gök
1983	Ümit Yücel Mersin
1983	Efe Hatay
1983	Ramazan Dincer
1983	Murat Orhan
1983	Gökhan Paydak
1983	Banu Sönmez Tümay
1983	Medih Çeliktaş

DÖNEM	AD -SOYADI
1983	Mehmet Ok
1983	Bekir Gürleyik
1983	Mehmet Emin Ersoy
1983	Tamer İnal
1983	Jorj Salim
1983	Sıdika Kolukinkoğlu
1983	Cemil Özden
1983	Ender Evcik
1983	Yasemin Uzun Erdoğan
1983	Hasan Erbil Doyuran
1983	Cemalettin Kurt
1983	Sinan Alp Osmanoğlu
1983	Ahmet Erdem
1983	Hasan Yalı
1983	Mutlu Gür
1983	Deniz Akciğer
1983	Orhan Özkan
1983	Sami Tanık Veske
1983	İlyas Pınar Tokatlı
1983	Sanlı Sadi Kurdak
1983	Hayri Aydın
1983	Muhittin Işıkara
1983	Cüneyt Canbolat
1983	Hüseyin İmece
1983	Mehmet Levent Soylu
1984	Mehmet Altan Kaya
1984	Celal Toroğlu
1984	Rasim Küçükukurt
1984	Hayati Bayık
1984	Ruhi Koçak
1984	Mehmet Nane
1984	Lütfi Can Ok
1984	Adnan Gökçel
1984	Aydın Karakuzu
1984	Muzaffer Okay
1984	Atilla Andoğan
1984	Eyüphan Boyvadaoğlu
1984	Hasan Bahittin Tibet
1984	Cem Tahsin Budak
1984	Ercan Akarpınar
1984	Tunay Çelik
1984	Serdar Kalefetoğlu
1984	Eray Memeç
1984	Selahattin Erten
1984	Erdal Çiftçi
1984	Kadircan Erkıralp
1985	Ruhi Bayık
1985	Hasan Serhat Kaya
1985	Fatih Gün
1985	Bahri Özden
1985	Teoman Dede
1985	Müslüm Doğru
1985	Ömer Faruk Tümer
1985	Orhan Demirtürk
1985	Murat Savcı
1985	Mete Özeltürkay
1985	Okan Tütüncü
1985	Serdar Şirikçi
1985	Eren Galioğlu

DÖNEM	AD -SOYADI
1985	Baha Kabaş
1985	Mahmut Gücük
1985	Ali Vefa Serçe
1986	Onur Sokullu
1986	Gözde Özgödek
1986	Sinan Bilgin
1986	Murat Ergene
1986	Ayşe Ayça Kabaş
1986	Tolga Görgün
1986	Evren İnankur
1986	Ali Yağmur Eke
1986	Özlem Palabıyık
1986	Abdurrahman Uyan
1986	Serdar Toroğlu
1986	Betül Kaya Uçtaşlı
1986	Zafer Gürbüz
1986	Berkay Baykal
1986	İbrahim Eserce
1986	Baler Eskibatman
1986	Cem Bahadır Mutlu
1986	Ayşe Elvan Yazmacı
1986	Kaan Alkan
1987	Ali Ersin Doğan
1987	İdil Demirel (Kaya)
1987	Şebnem Işık
1987	Filip Tahinci
1987	NumanAli Aydemir
1987	Kudret Özgür Yaşa
1987	Günseli Yüksel
1987	Tibet Kağızman
1987	Gülay Sezgin
1987	Tulgar Toros
1987	Tanık Zafer Nursal
1987	Osman Recep Bosna
1987	Önder Kaplancık
1987	Ufuk Sümerler
1987	Altar Yılmaz
1987	Nihal Ayan
1987	Naciye Güleç Gök
1987	Erdal Güncan
1987	Tolga Kabaş
1987	Murat Özyağmurlu
1987	Müge Adil
1987	İtir Sevim Çiftçi
1987	Yıldız Özölmez Sağmanlı
1987	Ayşen Üstünay
1987	İlter Baykal
1987	Özcan Berkmen
1988	Ayşe Aksoğan Yalnız
1988	Umut Yalnız
1988	Mahmut Hüseyin Kölük
1988	Levent Kalyon
1988	İpek Keretli
1988	Balkız İnal Sümerler
1988	Ali Murat Atlas
1988	Esra Özer Tuncay
1988	Ali Murat Gürçay
1988	Burak Kartal
1988	Altan Aytaç

DÖNEM	AD -SOYADI
1988	Şeyda Tarakçioğlu
1988	Mehmet Saraçoğlu
1988	Cenk Haytaç
1988	Okan Toygar
1988	Kadir Karakurum
1988	Ayhan Akın
1988	Abdulkadir Orhan
1988	Deniz Ünsalan
1988	Cem Gömeç
1988	Harun Özduygu
1988	Umay Şahin
1988	Erdinç Serin
1989	Orhun Kutevu
1989	Neşe Özgün Soybaş
1989	Bedriye Ateş
1989	Sibel Yıldırım
1989	Özgür Yayıcioğlu
1989	A. Hekimoğlu Türkmen
1989	Anış Arundar Paydak
1989	Serhan Çelebi
1989	Eda Arman
1989	Tolga Kutlu
1989	Defne Özkul Öztürk
1989	Naci Kavrar
1989	Ebru Findikoğlu
1989	Ayberk Menevşe
1989	Sezgin Erol
1989	Ahmet Alptekin
1989	Özer Bener
1989	Defne Ongun Müminoğlu
1989	Oktay Gürman
1989	Güney Olgun
1989	Zeynep Ergün
1989	Burak Özbaşoğlu
1989	Cem Küçükcan
1989	Fırat Topaloğlu
1989	Suphi Aner
1989	Cüneyt Tamam
1989	İşıl Sayın
1989	Ayşe Koçak
1989	Cenk Balcı
1989	Erdoğan İnandır
1989	Selim Tanagerli
1989	Sami Ural
1989	Orhan Mert Canberk
1989	Durul Bozbey
1989	Argun Palabıyık
1989	Dilek Aldemir
1989	Banu Öztürk
1989	Fuat Noyun
1989	Baş İktimur
1989	Mete Uluyurt
1989	Cem Kurtoğlu
1990	Selim Bora Gürkan
1990	Merih Aydınalp
1990	Ozan Levent
1990	Gül Kaynak
1990	Ayşegül Bıyıklı
1990	İbrahim Tekin

DÖNEM	AD -SOYADI
1990	Önder Darendeli
1990	Lebibe Özveren
1990	İsmail Hakkı Aytekin
1990	Zeyno Elbaşı
1990	Hüseyin Cenk Turhangil
1990	Serkan Taylan
1990	Mehmet Özel
1990	Ethem Kuzucu
1990	Ercüment Hoşoğlu
1990	Ercan Acımiş
1990	Talat Buğur
1990	Murat Hüseyin Besler
1990	Alper Arazlı
1990	Duygu Mine Özkut
1990	Cansın Küçükcan
1990	Besim Özek
1990	Reha Hatipoğlu
1990	Burçak Akın
1990	Adil Okan
1990	Şadiye Çimeli
1990	Didem Dirlik
1990	Kerem Sadıklar
1990	Bülent Savcı
1990	Olca Kanber
1990	Özgür Muslu
1990	Hakan Atalay
1990	Nazlı İncesulu
1990	Tufan Karaman
1990	Mahmut Gül
1990	Ebru Ersoy
1990	Yusuf Alper Tekeli
1990	Tibet Kaan Demirtaş
1990	Onur Aydemir
1990	Uğur Salık
1991	Mehmet Ökem
1991	Sinem Bilgen
1991	Hüseyin Büyükyurtsever
1991	Özgür Canbaş
1991	Özlem Demircan Taşören
1991	Hakkı Sunay
1991	Mehmet Fahri Can
1991	Ahmet Ziya Yazgan
1991	Ali Kastal
1991	Çağrı Poyraz
1991	Başak Başar Belesi
1991	Ege Erkoçak
1991	Yakup Üstün
1991	Salih Sağında
1991	Ahmet Ali Bugay
1992	Banu Levent
1992	Baş İktimur
1992	Salih Emin Özgür
1992	Didem Özsoy Dirican
1992	Ebru Kardeşler
1992	Mete Kurt
1992	Haluk Çiğ
1992	Muvaffak Kavrar
1992	Bekir Baysal
1992	Doğa Yarman

DÖNEM	AD -SOYADI
1992	Gökhan Çayhan
1992	Benan Kaçar
1992	Birim Cantürk
1992	Didem Yalçın
1992	Ayşıl Ovat
1992	Püren Yeşil Ödemiş
1992	Gökçe Demirtaş
1992	Ferda Tarakçioğlu
1992	Ömer Behiç Özcan
1992	Pınar Aksoğan
1992	Asude Egüz Aras
1992	Salise İrem Zeyneloğlu
1992	Arda Soydan
1992	Kemal Yücem Mimoğlu
1992	Bekir Baysal
1992	Kemal Uslu
1992	Mustafa Cem Açık
1992	Yağız Karadayı
1992	Meltem Öztürk
1992	Emre Bozkırlı
1993	Bülent Çiğsar
1993	Ulaş Bayraktar
1993	Toygar Sungur
1993	Zeynep Karamehmet
1993	Mehmet Çopuroğlu
1993	Can Boğa
1993	Tuna Dağlı
1993	Muhittin Eser
1993	Azra Bilgin
1993	Ozan Yenigün
1993	Neva Doğan
1993	Burak Kutlu
1993	Esra Erdoğan
1993	Ezgi Üner
1993	Atıl Aktaş
1993	Ezgi Üner
1994	Oğuz Atuk
1994	Mahmut Nedim Okuyan
1994	Müge Canataroğlu
1994	Gaye Ünalın (Özpıneci)
1994	Altuğ Özpıneci
1994	Baykal Bayır
1994	Oya Oktar Canbaş
1994	Deniz Özdal
1994	Hüsamettin Uslu
1994	Burcu Usta Uslu
1994	Can Yücesoy
1994	Okan Bozkırlı
1994	Hande Güngör Barlin
1994	Sultan Şenzyebek
1994	İbrahim Arınç
1994	Eda Işıksal
1994	Umut Ekinioğlu
1995	Soner Yastı
1995	Deniz Akay (Şenyurt)
1995	Sinem Dirlik
1995	Utku Tansuğ
1995	Ahmet Evren Can
1995	Remzi Çubukçu

DÖNEM	AD -SOYADI
1995	Serdar Serinsöz
1995	Muhittin Kocatepe
1995	Umut Karagözlü
1995	Ferhat Gürüz
1995	Güçlü Atınç
1995	Levent Bahşiş
1995	Burcu Çiğ
1995	Noyan Altay Uras
1996	Egemen Yalnız
1996	Ozan Canbolat
1996	Mustafa Sezgin
1996	Göze Üner
1996	Kerem Bozbey
1996	Nevzat Arman
1996	Özgün Dede
1996	Serhan Köse
1996	Onur Taner
1996	Cem Atat
1996	Serhan Bahşiş
1996	Ozan Kuyucuoğlu
1996	Osman Çetin
1996	Turhan Arun
1996	Tamer Aydın
1997	Evre Baltalı
1997	Egemen Candır
1997	Nur Sezen Yılmaz
1997	Şadi Eserce
1997	Engin Ertuğrul
1997	Gökalep Sofuoğlu
1997	Selim Gizer
1997	Onur Aydoğan
1997	Hasan Başgöl
1997	Niyazi Kamlı
1997	Sencer Mengüç
1997	Batur Biçer
1997	Murat Manavoğlu
1997	Mehmet Toroğlu
1997	Özgür Ünlü
1997	Aslı Özkan Şenol
1997	Sait Serdar Altuğ
1997	Tuba Aksoy
1997	Cahit Birdir
1997	Refik Bayram
1997	İsmail Türkdal
1997	Mert Burian
1998	Özlem Seyda Uluğ
1998	Mert Uğurses
1998	Barış Sönmez
1998	Aylin Türkmen
1998	Ceren Çopuroğlu
1998	Sami Gökner
1998	Jozef Erçevik Amado
1998	Çiğdem Demir Amado
1998	Günnur Ertong
1998	Servet Nadirler
1998	Gözde Karka
1998	Gurur Taner Çukurova
1998	Yakup Çukurova

DÖNEM	AD -SOYADI
1998	Zeynep Ünlüdoğan
1998	Mahmut Sökün
1998	Ömer Paksoy
1998	Orçun Gömeç
1998	İhsan Önal
1998	Ender Uslu
1998	Evren Yarkin
1998	Ongun Tan
1998	Pınar Koçak Saraçoğlu
1998	Murat Saraçoğlu
1998	Ergun Mercan
1998	Dilşad Tek
1998	Hüseyin Caner Kadioğlu
1998	İlter Erkmen
1998	Sultan Pınar Kavukçuoğlu
1998	Murat Öztürk
1998	Burcu Saygıner
1998	Eren Ziya Dik
1998	Rana Yeğenağa Tanıl
1998	Hamdi Uğur
1998	Cemal Onur Akgünler
1998	Çiler Çetin
1998	Ulaş Mete
1998	Murat Dağlı
1998	İlker Ünal
1998	Alp Karlı
1998	Enis Yazırlioğlu
1998	Tanya Ayas
1998	Naci Hacitalipoğlu
1998	Alp Sezginsoy
1998	Celal Çölkesen
1998	Onur Karaöz
1998	Ahmet Yaltr
1998	Akif Ünal
1998	Asena Atilla
1998	Aslı Büyüksural
1998	Aslı Çaldağ
1998	Atahan Koçak
1998	Başak Gök
1998	Berke Canberk
1998	Buket Pekçabuk
1998	Burcu Tümer
1998	Burcu Zaimoğlu
1998	Canbek Yıldar
1998	Can Özgören
1998	Cem Kurşun
1998	Ceren Erdemil
1998	Ceren Karaahmetli
1998	Çağrı Banş Kasap
1998	Çiğdem Yılmaz
1999	Cem Cömert
1999	Onur Özdemir
1999	İhsan Erten
1999	Uğur Ergin
1999	Aslı Ergun Butros
1999	Reha Butros
2000	İlter Baykam
2000	Ertuğrul Alkim Arf

DÖNEM	AD -SOYADI
2000	Günkut Gürsoy
2000	Fırat Sezginsoy
2000	Metin Yücel Türker
2000	Dila Sevim
2000	Faruk Karabucak
2000	Erden Timur
2000	Can Gürbüz Setenci
2000	Filiz Akkızıoğlu Gürüz
2000	Yeşim Turhan
2000	Erkin Gonca
2001	Çağlar Yılğör
2001	Sabanur Kırac
2001	Nazlı Buldurgan
2001	Emrah Demircioğlu
2001	Nisa Kısacık Önder
2001	Hale Çakallı Tatar
2001	Ayşegül Karşlı Özbilen
2001	Nazmiye Milli
2001	Turgut Yeğenağa
2001	Leman Ateşok
2001	Murat Soyupak
2001	Ezgi Taze
2001	Cenker Kardeşler
2001	Vefa Çolak
2001	Güney Yasavur
2001	M. Bindebir Özkardaşlar
2001	Ömür Özkardaşlar
2001	Aydın Kadioğlu
2001	Mehmet Argun Alparslan
2001	Süha Canatan
2002	Oral Canbolat
2002	Fatma Kocaoluk
2002	Zeynep Gülşen
2002	Amil Alper
2002	Denizhan Ünlüdoğan
2002	M. Kumdereli Yeğenağa
2002	Emir Hayfavi
2002	Yusuf Erkmen
2002	Şirin Yurttaş Baykam
2003	Ahmet Turan Bülbül
2003	Ufuk Kırık
2003	Gizem Çopuroğlu
2003	Can Sözüdüz
2003	Benan Babacan
2003	Semih Gizer
2003	Can Paksoy
2003	Mahir Turan
2003	Merve Akçay
2004	Ömer Cerrahoğlu
2005	Kaan Öcal
2005	Ali Can Poyraz
2007	Nihat Yüksel
2008	Gümrah Kerimoğlu
2013	Mehmet Arda Nane
2013	Cemil Göksoy Yılmaz
2013	Aslı Savatlı
2016	Erkin Karataş

Transportation

- Sea ■
- Project ■
- Airline ■

Services

- Fair ■
- Grupage Services ■
- Flexi ■
- Storage ■
- Chartering and Brokerage ■
- Lashing ■

Tar-Sha
International

“Worthy Carry”

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA
TELEFON: 0 530 333 83 99